

ENIGE KRETEN UIT DE HEL.

OF

DE WEEKLACHTEN ENER VERDOEMDE ZIEL.

OF

EENE UITLEGGING VAN DIE WOORDEN IN HET 16de HOOFDSTUK VAN LUKAS, BETREFFENDE DEN RIJKE MAN EN DEN BEDELAAR. WAARIN DE RAMPZALIGE STAAT DER VERDOEMDEN WORDT BLOOTGELEGD EN EEN WOORD VAN WAARSCHUWING WORDT GEGEVEN AAN ZONDAREN, AAN OUDEN EN JONGEN, OM, DOOR HET GELOOF IN JEZUS CHRISTUS, TE VERHOEDEN, DAT ZIJ IN DEZE PLAATS DER PIJNING KOMEN.

Alsmede een korte verhandeling over het nut der Schriften tot onze onderwijzing in den weg der gerechtigheid overeenkomstig de strekking van de genoemde gelijkenis.

‘De goddelozen zullen terugkeren, naar de hel toe, alle God vergetende heidenen.’ Psalm 9:18.
‘En zo iemand niet gevonden werd geschreven in het boek des levens, die werd geworpen in den poel des vuurs.’ Openbaring 20:15 .

VOORREDE

Vriend, omdat het een gevaarlijke zaak is naar de plaats der duisternis en der kwelling te wandelen, en wederom, omdat het de weg is, die de meeste arme zielen in de wereld bewandelen, en dat wel met vreugde en blijdschap, alsof daar het enig geluk te vinden is, daarom heb ik ‘t mijn plicht geacht, om u, o arme man of vrouw! door middel van deze gelijkenis te vertellen, welk een treurig einde die zielen gehad hebben, of zeer waarschijnlijk zullen hebben, die op dezen weg voort wandelden, of nog op dezen weg zullen gevonden worden.

Wij zijn gewoon hem als een vriend te beschouwen, die zijnen naasten voor het gevaar waarschuwt, wanneer hij het kent en ook ziet dat de weg, waarop zijn naasten wandelt regelrecht er naar toe leidt, inzonderheid wanneer wij vermoeden, dat onze naasten òf zijnen weg niet kent òf onverschillig is. Wel vriend het kan zijn, ja honderd tegen een, dat gij van den dag af, dat gij geboren werd, altijd met uwen rug naar den hemel en met uw aangezicht naar de hel gekeerd zijt, en dat gij, wat mogelijk is, òf uit onwetendheid òf uit zorgeloosheid, hetgeen even slecht is, indien niet slechter, sedert op dien weg zijt voortgehold. Nu, lieve vriend, ik smeed u, blijf een ogenblik staan op uwen neg, en denk eens na over het onthaal, dat u waarschijnlijk wachten zal aan het einde van uwen weg, indien gij inderdaad en in waarheid volhardt op dezen ingeslagen loopbaan. Vriend, uw weg leidt ‘naar de dood’ en uwe ‘treden houden de hel vast.’ Spreuken 5:5. Het kan zijn dat de weg aangenaam voor het vlees is, maar het einde daarvan zal bitter voor uwe ziele zijn.

Luister! Hoort gij niet de akelige kreten van hen, die u pas zijn voorgegaan, zeggende: ‘ontferm u mijner, en zend Lazarus, dat hij het uiterste zijns vingers in het water doopte, en verkoele mijne tong: want ik lijde smarten in deze vlam?’ Lukas 16:24. Hoort gij hen niet zeggen, zendt een uit de doden om te verhoeden dat mijn vader en mijns vaders huis niet komen ‘in deze plaats der pijniging?’ Kunnen deze sombere klachten dan uw stenen hart niet vermurwen? Wilt gij dan uwe oren toestoppen en uwe ogen sluiten? Wilt gij niet opmerkzaam zijn? Luistert toch naar de waarschuwingen en breekt uw reis af eer het te laat zal zijn. Wilt gij dan gelijk zijn aan de dwaze vlieg, die niet rust, totdat zij in het web der spin verward of in de kaars verbrand is? Wilt gij gelijk de vogel zijn, die zich spoedt naar den strik van den vogelvanger? Wilt gij gelijk zijn aan den zot, over wien in het zeventiende hoofdstuk der

Spreuken gesproken wordt, die door zinnelijke lusten naar den slachtbank gevoerd wordt? O zondaar! Er zijn betere dingen te verkrijgen dan de hel, en duizendmaal goedkoper.

O! Er bestaat geen vergelijking tussen, daar is een hemel, daar is een God, daar is een Christus, daar is de gemeenschap met een ontelbare schare van gelovigen en engelen. Luistert dan toch naar de boodschap, die God u zendt, die Christus u zendt, die de gelovigen u bekend maken, ja, die zelfs de doden u verkondigen: 'Ik bid u dan, dat gij hem zendt tot mijns vaders huis, ' zo iemand van de doden tot hen heenging, zij zouden zich bekeren.' 'Gij slechten! hoe lang zult gij de slechtigheid beminnen? En de spotters voor zich de spotternij begeren? En de zotten wetenschap haten?' Keert u tot mijne bestraffing, ziet zegt God. 'Ik zal mijnen Geest in ulieden overvloedig uitstorten, ik zal mijne woorden u bekend maken.' Ik zeg, hoort naar deze stem o dwaas, keert weer en leef, gij zondige ziel, opdat Hij u niet dat andere gezegde laat horen: 'Maar, dewijl Ik geroepen heb, en gijlieden geweigerd hebt, mijne hand uitgestrekt heb, en er niemand was, die opmerkte, zo zal ik ook in ulieder verderf lachen, ik zal spotten, wanneer uwe vreze komt.' Spreuken 1:22-26.

O arme ziel, indien God en Christus zo met u handelden om u leed te doen, dat zou een andere zaak zijn, indien gij dan weigerdet, dan zou er nog enige verontschuldiging voor uw dralen en uitstellen zijn. Maar het is voor uw welzijn, tot uw voordeel, voor de vergeving uwer zonden, voor de zaligheid uwer ziel dat zij zo handelen, en om u te verlossen van het helse vuur, van den toekomstige toorn, van de eeuwige pijn, en u in gemeenschap met Christus te brengen, dat is wezenlijk zo.

Maar het kan zijn, dat gij zegt: 'Alles wat hier in deze verhandeling besproken wordt is slechts een gelijkenis, en gelijkenissen zijn geen werkelijkheden. Ik zou u kunnen antwoorden dat ofschoon het een gelijkenis is, het toch waarheid is en geen leugen, en gij zult dit zo bevinden, tot uw eigen nadeel, indien gij een verachter blijft van God, van Christus en van de zaligheid uwer eigene ziel.

Maar ten tweede, weet ook, dat de dingen, die door gelijkenissen aangeduid worden, op zich zelf wonderlijke werkelijkheden zijn. O welk een heerlijke werkelijkheid werd er bedoeld met de gelijkenis, 'Het koninkrijk der hemelen is gelijk aan een net, geworpen in de zee' enz. Aanduidende dat zondaars van allerlei soort, uit alle volken en natiën in Gods koninkrijk zouden gebracht worden door het net van het evangelie. En o! hoe werkelijk zal het andere gedeelte daarvan zijn, wanneer het vervuld zal zijn, wat geschreven staat. 'Hetwelk wanneer het vol geworden is, de vissers aan den oever optrekken, en neerzittende, lezen het goede in hun vaten, maar het kwade werpen zij weg ' Mattheus 13:47,48. Te kennen gevende de woningen der heerlijkheid, die de gelovigen hebben zullen, alsook de verwerping die de Heere aan de onboetvaardigen en de zondaars geven zal. En ook in die gelijkenis, die nu volgt, welk een heerlijke werkelijkheid is daarin, 'Indien het tarwegraan in de aarde niet valt, en sterft, zo blijft hetzelve alleen, naar indien het sterft, zo brengt het veel vrucht voort, ' Johannes 12:24. Om te kennen te geven, dat, indien Jezus Christus zijn bloed niet vergoot, en den smadelijken dood niet stierf, Hij alleen zou moeten blijven, dat wil zeggen, dat Hij nooit een ziel met zich in de heerlijkheid zou hebben, maar indien Hij stierf zou hij veel vrucht voortbrengen, dat wil zeggen, vele zondaars verlossen.

En welk een innerlijke waarheid was er niet in die gelijkenis, betreffende de Joden, die Christus ter dood brachten, hetwelk de arme verstrooide Joden zelven het best kunnen ervaren tot hun eigen schande en schade, want sedert dien tijd zijn zij altijd een verbannen volk geweest, en hebben altijd Gods ongenoegen ondervonden overeenkomstig de waarheid der gelijkenis, die gij vindt opgetekend in Mattheus 21:33-41. O! in den naam van Jezus Christus, veracht de waarheid niet, omdat zij tot u komt in een gelijkenis! Want door zo te spreken en te doen veracht gij bijna alles wat de Heere Jezus gesproken heeft, want Hij sprak veel door gelijkenissen. Waarom zou van u gezegd moeten worden wat van anderen gezegd is. Deze

dingen zijn gesproken tot degenen, die buiten zijn, ‘in gelijkenissen, opdat zij ziende niet zien, en horende niet verstaan?’ Lukas 8:10. Ik zeg, wacht er u voor, dat gij geen twister zijt met de gelijkenissen van Christus, opdat niet Christus iets tegen uwe zaligheid moge hebben in den dag der dagen.

Vriend, ik heb thans niet meer tot u te zeggen. Indien gij mij lief hebt, bid voor mij, dat de Heere mij niet verlate en dat Hij zijnen Heiligen Geest niet van mij neme, en dat de Heere mij geschikt make om te doen en te lijden alles wat mij door den duivel en de wereld zal worden aangedaan. Ik moet u nog zeggen, de wereld woedt, zij stampen met hun voeten en schudden met hun hoofden, en gaarne zouden zij mij doden, moge de Heere mij helpen en sterken om alles wat zij mij zullen aandoen met lijdzaamheid te verdragen, en wanneer zij mij op den enen wang slaan hen den anderen toe te keren, opdat ik doen moge wat de Heere Jezus mij bevolen heeft, want dan zal de Geest van God en der heerlijkheid op mij rusten. Vaart wel.

Ik ben de uwe, indien gij u niet schaamt mij als de uwe te erkennen, wegens mijn lage en verachtelijke afkomst in de wereld.

LUKAS 16:19-31.

En er was een zeker rijk mens, en was gekleed met purper en zeer fijn lijnwaad, levende allen dag vrolijk en prachtig. En er was een zeker bedelaar, met name Lazarus, welke lag voor zijne poort, vol zweren. En begeerde verzadigd te worden van de kruimkens, die van de tafel des rijken vielen, maar ook de honden kwamen en lekten zijne zweren. En het geschiedde, dat de bedelaar stierf, en van de engelen gedragen werd in den schoot van Abraham. En de rijke stierf ook en werd begraven. En als hij in de hel zijne ogen ophief, zijnde in de pijn, zag hij Abraham van verre, en Lazarus in zijnen schoot. En hij riep en zei: Vader Abraham! ontferm u mijner, en zend Lazarus dat hij het uiterste zijns vingers in het water doe, en verkoele mijne tong: want ik lijde smarten in deze vlam. Maar Abraham zei: Kind! gedenk, dat gij uw goed ontvangen hebt in uw leven, en Lazarus desgelijks het kwade, en nu wordt hij vertroost, en gij lijdt smarten. En boven dit alles, tussen ons en ulieden is een grote kloof gevestigd, zodat degenen, die van hier tot u willen overgaan, niet zouden kunnen, noch ook die dan daar zijn, van daar tot ons overkomen. En hij zei: Ik bid u dan, vader! dat gij hem zendt tot mijns vaders huis: Want ik heb vijf broeders, dat hij hun dit betuige, opdat ook zij niet komen in deze plaats der pijniging, Abraham zei tot hem: Zij hebben Mozes en de profeten, dat zij die horen. En hij zei: Neen, vader Abraham! maar zo iemand van de doden tot hen heenging, zij zouden zich bekeren. Doch Abraham zei tot hem: Indien zij Mozes en de profeten niet horen zo zullen zij ook, al ware het, dat er iemand uit de doden opstond, zich niet laten gezeggen.'

Deze woorden werden niet door onzen Heere Jezus Christus gesproken om u slechts den staat en de toestand van twee enkele personen aan te tonen, zoals sommigen menen, maar om u den staat en de toestand te leren kennen van den rechtvaardigen en den goddelozen. Want Hij sprak deze woorden, opdat het nageslacht er zijn voordeel mee zou doen. Nu in mijne verhandeling over deze woorden zal ik niet langwijlig zijn, maar zo kort als ik kan zal ik over de verzen heenlopen en u de verschillende waarheden en lessen, die er in vervat zijn aantonen. En moge de Heere deze verhandeling rijkelijk zegenen aan de harten van hen die dit lezen of van hen die dit zullen horen lezen.

Vers 19 en 20

Bij het 19de en 20ste vers zal ik niet lang stil staan, maar u slechts enige opmerkingen ten beste geven, en zo overgaan tot de volgende verzen: want dat zijn de woorden waarover ik inzonderheid wens te spreken.

Het 19de en 20ste vers luiden aldus: 'En er was een zeker rijk mens, en was gekleed met purper en zeer fijn lijnwaad, levende allen dag vrolijk en prachtig. En er was een zeker bedelaar, met name Lazarus, welke lag voor zijn poort vol zweren '

Ten eerste. Indien de Heere Jezus alleen deze woorden gezegd had en niets meer, dan zou de gehele wereld een verkeerde uitlegging aan deze woorden gegeven hebben. Ik zeg, indien de Heere Jezus slechts had gezegd: 'Er was een zeker rijk mens, levende allen dag vrolijk en prachtig, en er was een zeker bedelaar, welke lag voor zijne poort vol zweren, ' dan zou de wereld deze gevolgtrekking gemaakt hebben-de rijke man was de gelukkige man, want op den eersten aanblik schijnt het werkelijk zo te zijn, maar neemt alles bij elkaar, dat wil zeggen, leest de gehele gelijkenis en gij zult bevinden dat niemand in een slechteren toestand verkeert dan hij, zoals ik straks duidelijk hoop aan te tonen.

Ten tweede. Indien iemand een mens zou willen beoordelen naar het uiterlijke voorkomen dan zou men zich menigmaal bedriegen. Hier is immers een mens die naar het uitwendig voorkomen de enig gezegende schijnt te zijn, daar hij rijk is, en de bedelaar arm. Hij is wel gekleed waar misschien de bedelaar naakt is. Hij heeft goed voedsel, maar de bedelaar zou blijde zijn een hondendeel te hebben. 'En begeerde verzadigd te worden van de kruimkens, die

van de tafel des rijken vielen ‘ De rijke man leeft allen dag vrolijk en prachtig, maar de bedelaar moet zich vergenoegen met een gegeven bete broods wanneer hij haar bekomen kan. O! Wie zou niet in de plaats van dien rijken willen zijn? Een rijk man, overvloed van klederen en lekkernijen allen dag, het is genoeg om iemand, die nergens anders zijn hart opzet dan op zijn buik en zijn rug en zijn vleselijke lusten, te doen uitroepen: ‘O! dat ik in den toestand van dien rijken man ware! O! dat ik eens had wat die rijke man heeft! Dan zou ik nog eens een leventje leiden, dan zou mijn hart gerust zijn, dan zou ik genoeg smaken en tot mijne ziel kunnen zeggen: ‘Ziel! gij hebt vele goederen, die opgelegd zijn voor vele jaren, neem rust, eet, drink, wees vrolijk.’ Lukas 12:19. Gij hebt overvloed van alles en verkeert in den gelukkigsten toestand!

Ik zeg, dit zou kunnen zijn, en het is ook werkelijk de gevolgtrekking die diegenen maken, die oordelen naar het uiterlijke voorkomen. Maar indien gij de gehele gelijkenis met aandacht overleest dan zult gij zien dat juist datgene, waaraan de mensen zoveel waarde hechten, bij den Heere in geen aanmerking komt, maar dat Hij een afkeer van die door ons zo hoog gewaande schatten heeft. En wederom, die toestand die soms naar uiterlijk voorkomen zo treurig en droevig schijnt te zijn, is dikwijls de heerlijkste, want de bedelaar was er duizendmaal beter aan toe dan de rijke man, hoewel zijn toestand naar uiterlijk voorkomen de ellendigste scheen te zijn, waaruit wij dit leren:

1. Dat degenen, die naar het uiterlijk voorkomen oordelen, meestal verkeerd oordelen. Johannes 7:24.

2. Dat zij, die slechts op hun uitwendige genietingen zien als tekenen van Gods bijzondere gunst, zich ook bedriegen. Openbaring 3:17. Want gelijk het in deze gelijkenis is, een vermogend mens en een kind van den duivel kunnen slechts een persoon uitmaken, of een mens kan overvloed van uitwendige genietingen hebben en toch door de duivelen naar de eeuwige verdoemenis gevoerd worden. Lukas 12:20. Maar dit is de val, waarin de duivel vele duizenden zielen verlost en gevangen heeft, namelijk, door hen diets te maken dat zij moeten oordelen naar het uitwendige voorkomen, of naar Gods uitwendige zegeningen.

Vraagt maar eens aan een armzalige vleselijke en hebzuchtige vrek, hoe wij kunnen weten of iemand gelukkig is, en hij zal u antwoorden, dat diegene het gelukkigst is, die het rijkst bedeed is met aardse goederen, hoewel juist onder hen het merendeel verloren schapen zijn. Helaas! Die arme mensen, zij zijn zo onwetend en zo blind, dat zij denken, dat iemand wiens goederen vermeerderd zijn daarom het meest van God bemind wordt, want anders zou de Heere zo iemand niet zo zegenen en het werk zijner handen voorspoedig doen zijn. Ach! arme ziel, het is de rijke man, die naar de hel gaat. ‘En de rijke stierf, ‘ en in de hel, let er wel op, in de hel hief hij zijne ogen op.

Deze groten der aarde soms langs de straten te zien pronken en pralen, het doet mij verbaasd staan. Zij zien op zich zelve met een welgevallig oog ter neer alsof zij de enig gelukkigigen zijn, maar het is omdat zij naar het uiterlijke voorkomen oordelen, zij zien op zich zelve als de enig gezegende mensen, wanneer de Heere weet, dat het merendeel van hen juist niet gezegend is. ‘Niet vele wijzen naar het vlees, niet vele machtigen, niet vele edelen zijn geroepen.’ 1 Corintiërs 1:26. Ach! Indien zij, die nu zo’n hogen borst opzetten, dat iemand hen nauwelijks durft aanzien, slechts dit geloven mochten, dan zouden zij het hoofd ter neer buigen en uitroepen: ‘O! geeft mij een Lazarusdeel! Ik zou veel meer hiervan gezegd kunnen hebben, doch dit zal ik niet doen, slechts dit zal ik tot u zeggen, tot u, die veel goederen bezit in deze wereld, draagt er zorg voor dat gij uw deel niet in deze wereld hebt. Wacht er u voor dat hiernamaals niet tot u gezegd worde, wanneer gij gaarne de poorten des hemels zoudt binnen treden: ‘Kind! gedenk, dat gij uw goed ontvangen hebt in uw leven, ‘ in uw leven had gij uw deel. Psalm 17:14.

Een vriend, gij die naar de dingen dezer wereld jaagt, en zucht naar rijkdom, laat mij u een vraag doen, zoudt gij tevreden zijn als de Heere u, met eerbied gesproken, afwijst met een deel in dit leven? Zoudt gij verblijd zijn buiten den hemel te moeten blijven met een wel geklede rug en een buik goed gevuld met de lekkernijen dezer wereld? Zoudt gij werkelijk verheugd zijn al uw goede dingen in uw leven te hebben, om uw hemel niet langer te laten duren dan terwijl gij op deze aarde zijt? Zoudt gij gewillig zijn om beroofd te zijn van een eeuwige gelukzaligheid en heerlijkheid? Zegt gij neen, zijt dan op uw hoede voor de wereld en de zonde, zijt dan op uw hoede tegen de begeerten van den rijken man, opdat uw tafel niet uw valstrik zij. Psalm 19:14, opdat de rijkdom der wereld u niet buiten de eeuwige heerlijkheid houde. Want gelijk de apostel zegt: ‘Die rijk willen worden, vallen in verzoeking, en in den strik, en in vele dwaze en schadelijke begeerlijkheden, welke mensen doen verzinken in verderf en ondergang.’ 1 Timotheus 6:9. Zoveel in het algemeen, doch nu meer in het bijzonder.

Deze twee mensen tonen ons dus den staat des rechtvaardigen en des goddelozen aan, de bedelaar dien van den christen en de rijke man dien van den onbekeerden zondaar. ‘En er was een zeker rijk mens.’

Maar waarom wordt de ongelovige voorgesteld onder het beeld van een rijke man?

1. Omdat Christus dezen niet te trots wilde laten zijn, maar opdat zij die rijkdommen bezitten toch op hun hoede zouden zijn, dat zij niet hun deel in hun schatten hebben. Jacobus 1:10-12. 1 Timotheus 6:17.

2. Omdat rijke mensen het meest bloot liggen voor des Satans verzoeking, omdat zij het vatbaarst zijn om opgeblazen te worden door hun trotsheid en zorgen dezer wereld, waarin zij hun beste krachten en hun meesten tijd besteden in wellustigheid, dronkenschap, lichtzinnigheid, ijdelheid en meer andere dingen, om welke de toorn Gods komt over de kinderen der ongehoorzaamheid. Colossenzen 3:6.

3. Omdat Hij de zielen der zijnen vertroosten wilde, welke gewoonlijk tot de minder bedeeden behoren, ‘het onedele der wereld, en het verachte heeft God uitverkoren.’ 1 Corintiërs 1:28. Indien God de uitverkorene onder het zinnebeeld van een rijken man had voorgesteld, zo zouden zijne kinderen, die voor het merendeel tot de armeren behoren, besloten hebben, dat zij geen deel hadden in het leven, dat komen zou.

En wederom, indien de Heere niet zulk een openbaring gegeven had van den treurigen toestand dergenen, die voor het grootste gedeelte rijk zijn, dan zouden wij tot het besluit gekomen zijn, dat uitsluitend de rijken gelukkig zijn. Ja, hoewel de Heere zelf zo duidelijk verklaart, dat de rijken der aarde voor het grootste deel in den treurigsten toestand verkeren, toch, zij het door ongeloof of door inbeelding, toch verhardden zij zich en jagen zij naar de eer en de roem dezer wereld, alsof de Heere Jezus Christus niet meende wat Hij zei, of dat Hij meer gezegd heeft dan geschieden zal, maar laten zij er zeker van zijn, dat er ook eenmaal een tijd der vervulling zal zijn, evenals er een tijd van voorzegging geweest is, want de Schrift kan niet gebroken worden. Johannes 10:35.

Maar wederom, de Heere bedoelt met deze woorden niet, dat alleen zij goddeloos zijn, die rijk in de wereld zijn, en gene anderen, want dan zouden alle armen, ofschoon verdorven en ijdel, verlost en behouden moeten worden van den eeuwigen toorn, hetwelk tegen de uitspraak van Gods Woord zijn zou, waarin wij uitdrukkelijk lezen, dat de koningen der aarde, en de groten en de rijken en de oversten over duizend, en de machtigen, en alle dienstknechten, en alle vrijen sidderen zullen bij de verschijning des Heeren. Openbaring 6:15.

Hoewel Christus dus zegt: ‘er was een zeker rijk mens,’ zo moeten wij hieronder toch alle ongelovigen verstaan, rijken en armen. En zijt gij nu willens blind om het zo te verstaan dan zult gij eenmaal gedwongen zijn om het zo op te vatten bij de tweede komst van Christus, wanneer al de goddelozen aan Zijne linkerhand zullen staan, met bleke gezichten en schuldige gewetens, en wanneer de violen van den toorn des Almachtigen gereed zullen zijn om over hen

uit gegoten te worden. Dit zij genoeg over het 19de vers, ik zou er meer van gezegd kunnen hebben, doch ik moet dit nu laten rusten, daar ik thans over andere zaken tot u spreken moet.

Vers 20. 'En er was een zeker bedelaar, met name Lazarus, welke lag voor zijne poort, vol zweren.'

Dit vers bevat in hoofdzaak het volgende,

1. Dat de kinderen Gods een arm en veracht volk zijn, 'er was een zeker bedelaar.' Indien gij het woord bedelaar opvat in eigenlijken zin, namelijk, dat het armoede en schaarsheid te kennen geeft naar het uitwendige, dan is het juist van toepassing op 's Heeren kinderen, want zij zijn voor het merendeel een arm, behoeftig en veracht volk. Maar indien gij het in figuurlijken zin verstaat en het aldus vertolkt dan zijn zij het, die vuriglijk om hemels voedsel smeken, dit is de geest van 's Heeren volk.

2. 'Welke voor zijne poort lag, vol zweren.' Deze woorden laten ons de ongesteldheden der gelovigen zien, 'hij was vol zweren, ' hetwelk beduiden kan de vele moeilijkheden, verzoeken, vervolgingen, en verdrukkingen, waarmee zij, het zij uitwendig naar het vlees of inwendig naar den geest, bovenal te kampen hebben zolang zij in deze wereld zijn, maar ook de ontvangst die zij ondervinden bij de ongelovigen dezer eeuw, daar er geschreven staat, dat hij vol zweren voor zijne poort lag. Merkt er wel op, hij lag niet in het huis van den rijke-dat was te goed voor hem-maar hij lag voor zijne poort, vol zweren. Hieruit volgt rechtstreeks,

1. Dat de ongelovige en goddeloze wereld volstrekt niet gesteld is op het bezoek van Gods arme kinderen, en dat zij hen op generlei wijze in hun huis ontvangen, nog minder onthalen willen. Al moeten zij soms ergens door zaken of omstandigheden van bijzonderen aard in hun nabijheid zijn, toch zullen zij niet in hun woning binnentreden, neen, de deur moet voor hen gesloten blijven, moeten zij soms dicht bij hen zijn, welnu dan niet verder dan tot aan de poort. 'En hij lag voor zijne poort vol zweren.'

2. Merkt verder op dat de wereld volstrekt niet bewogen wordt met de tegenspoeden van Gods kinderen al zitten zij van het hoofd tot de voeten vol zweren. Neen de wereld heeft geen deernis met een veracht, verdrukt, en vervolgd volk, zij doet nog eerder haar best om hun ellende te verzwaren door de deur voor hen te sluiten, zink of zwem, wat kan het de wereld schelen? Zij is vast besloten om hen te verstoten, zij wil hen niet in huis ontvangen. Als het liggen op de harde keien hen enig goed kan doen, als verstoting, verachting en buitensluiting hen enig goed kan doen, welnu daar kunnen Gods kinderen genoeg van ontvangen, maar geen verkwikking, geen troost. Neen arm kind van God, die heeft de wereld niet voor u. 'En hij lag voor zijne poort vol zweren.'

Vers 21. 'En bij begeerde verzadigd te worden van de kruimkens, die van de tafel des rijken vielen, maar ook de honden kwamen en lekten zijne zweren.'

In deze woorden toont de Heiland ons het gehalte van het hart van een christen, en ook het hart en de houding van wereldse mensen tegenover de kinderen Gods aan. Het hart van enen christen wordt daarin geopenbaard, dat bij tevreden is met alles wat hij aan deze zijde ontvangt, hoe schamel zijn deel ook zijn moge. 'En hij begeerde verzadigd te worden van de kruimkens, die van de tafel des rijken vielen, ' een hondendeel was hem niet te gering. Een christen zal tevreden zijn met het karigste deel, als hij maar genoeg heeft om ziel en lichaam bijeen te houden. Een christen heeft geleerd met alles vergenoegd te zijn (als hij werkelijk geleerd heeft een christen te zijn), gelijk Paulus zegt: 'ik heb geleerd vergenoegd te zijn in hetgeen ik ben.' Filippenzen 4:11. Een christen leert in alle omstandigheden en toestanden zich toe te leggen om God lief te hebben, met God te wandelen, en zich aan God over te geven, en als de kruimkens van de tafel des rijken hem maar zoveel lichamelijke kracht schenken, dat hij met zijnen God kan wandelen, dan is hij tevreden, dan is hij voldaan.

‘En hij begeerde verzadigd te worden van de kruimkens die van de tafel des rijken vielen.’ Maar let er wel op, zijn wens werd niet vervuld, zijne begeerte werd niet bevredigd, gij leest nergens dat zoveel als een enkel kruimpje hem ten deel viel. Neen, dan zouden de honden teleurgesteld worden, die kruimkens moeten voor de honden bewaard blijven.

Hieruit leren wij, dat de goddeloze hun honden meer op prijs stellen dan de kinderen Gods. Gij zegt misschien bij u zelve, dit is toch zonderling. Vreemd is het, maar niettemin waar, zoals duidelijk blijkt, hoeveel duizenden guldens worden er niet jaarlijks in hogere kringen besteed om toch maar goed voorzien te zijn van de beste honden, terwijl men terzelfder tijd het kan aanschouwen, dat arme kinderen Gods van honger en koude omkomen? Men bouwt huizen voor deze dieren, terwijl de gelovigen moeten rondlopen en verblijd moeten zijn in een hol of spelonk schuilplaats te vinden, Hebr. 11:38. En als zij een hunner huizen bewonen als huurders, dan laten zij hen liever verhuizen of hen op straat zetten, of breken het dak boven hun hoofden af, liever dan zich niet van zulke huurders te ontslaan.

2) Lezer, dit gevoel bestaat nog. Zelfs in het ernstige Schotland hebben de christenen nog onlangs in schuren en in de open lucht godsdienstoefening moeten houden, omdat geen landeigenaar een stuk grond wilde verkopen of verhuren, om daarop een geschikt kerkgebouw te plaatsen.

Wederom, sommige mensen kunnen geen vijf minuten ver van huis gaan of zij moeten honden achter hun hielen hebben, maar zij kunnen gemakkelijk uren ver reizen buiten het gezelschap van een Christen. Ja, als zij bij toeval een christen zouden ontmoeten, terwijl zij bezig zijn met hun honden, dan zouden zij hem wel willen ontvluchten als zij konden. Zij gaan liever naar de andere zijde van de weg of van de heg, dan dat zij den christen zouden ontmoeten, en gebeurt het soms, dat er een kind van God in een huis komt waarin twee of drie van deze rampzaligen zijn, dan wensden zij gewoonlijk zich zelve of de christen de deur uit, en waarom dat? omdat zij den christen niet kunnen verdragen. Komt er terzelfder tijd een hond, of een dronkaard vloekende dat huis binnen, die nog minder dan een hond is, o, hij moet met hen aanzitten en deelgenoot zijn van hun lekkernijen. En nu zegt het mij, gij die aan uwe zonden en aan uwe vermaken verknocht zijt, zegt het mij, zoudt gij niet liever gemeenschap oefenen met een dronkaard, een vloeker, een hoer, een dief, ja, liever met een hond, dan met een oprechte christen? Indien gij neen zegt, wat betekent dan die verachtelijke houding tegenover Gods volk? Waarom ziet gij hen aan, alsof gij hen wilt opeten?

En als gij op hetzelfde ogenblik maar een hond kunt ontmoeten, of een dronken metgezel, dan kunt gij hen vleien en liefkozen, kennis met hen aanknopen, en twee of driemaal in de week met hen naar de herberg of het bierhuis gaan. Maar als de gelovigen, de kinderen Gods bijeenkomen om met elkaar te bidden, elkaar te stichten en op te bouwen, dan zijt gij niet te vinden, dan schittert gij door uwe afwezigheid. Ach! vrienden, als het op stuk van zaken komt, dan bevindt men, dat gij meer van dronkaards, hoeren, honden, ja van enig ding houdt, ja liever de duivel dient, dan in vriendelijke verstandhouding staat met Gods volk.

Bovendien, ‘de honden kwamen en lekten zijne zweren.’ Hierin kunt gij wederom niet alleen den bedroefden staat der kinderen Gods in deze wereld zien, maar ook dat zelfs de honden zelve, overeenkomstig hunnen aard, goedwilliger zijn jegens de gelovigen dan de zondige wereld, ofschoon de goddelozen geen deernis willen hebben met de gelovigen, zo is het bevolen, dat zulke schepselen als honden, leeuwen enz. dit wel zullen hebben. Ofschoon de rijke man hem niet in zijn huis ontvangen wilde, zo komen toch zijne honden om hem zoveel goed te doen als zij kunnen, zelfs met zijne open wonden te lekken. Zo was het met Daniël toen de wereld tegen hem raasde, en zij verlangde, dat hij in den kuil der leeuwen zou geworpen worden, de leeuwen sloten hun muilen, of liever de Heere hield den muil der

leeuwen gesloten, zodat Daniël niet dat leed overkwam, dat men hem had toegewenst, Daniël 6.

En hiervan ben ik overtuigd dat als de schepselen zo doen wilden als sommige mensen willen, dat zij doen zouden, dan zouden de kinderen Gods niet zo rustig hunnen weg langs de straat vervolgen. En wat ik tevoren gezegd heb, zeg ik andermaal, ik ben overtuigd, dat in den groten oordeelsdag het gedrag en de houding van velen zo ontdekt zal worden, dat het duidelijk blijken zal, dat zij zeer onbarmhartig en dol tegen de kinderen Gods geweest zijn, dermate, dat zij gemelijk waren, wanneer zij door de voorzienigheid Gods in hun verwachting bedrogen waren, zoals duidelijk te zien is bij hen, die het er op toelagden om de kinderen Gods in slavernij te voeren en hen als boosdoeners uit de maatschappij te verwijderen. Psalm 31:13. En omdat God in zijne oneindige goedheid hun plannen verijdeld heeft, daarom knarsetanden zij. Laten de christenen zich daarom niet op hun vijanden verlaten, ‘ wacht u voor de mensen, ‘ Mattheus 10:17. Zij zijn onbarmhartige mensen, en zij zullen u niet zo vele gunsten bewijzen als gij wel verwacht. Tenzij God hun natuurlijke geneigdheid verandert, zullen zij u niet zo goed behandelen als hun hond.

Vers 22 en 23

Vers 22, 23a-‘En het geschiedde, dat de bedelaar stierf, en van de engelen gedragen werd in den schoot van Abraham, En de rijke stierf ook en werd begraven, ‘

De vorige verzen schetsen in het kort het gedrag der goddelozen in dit leven tegenover dat der rechtvaardigen. Dit vers handelt over het heengaan uit dit leven van den rechtvaardigen en den goddeloze.

Waar hij zegt, ‘En het geschiedde, dat de bedelaar stierf, en van de engelen gedragen werd in den schoot van Abraham, ‘en de rijke stierf ook, ‘daar wordt door den bedelaar de gelovige voorgesteld en door den rijken man de goddeloze. Waarbij valt op te merken, dat noch de rechtvaardige noch de onrechtvaardige altijd zal voortleven zonder verandering, hetzij bij den dood of in het oordeel. De goede mens stierf en de slechte mens stierf. Deze tekst steunt ook nog opmerkelijk deze waarheid, dat goeden en kwaden sterven moeten, waar gezegd wordt, ‘En gelijk het den mens gezet is eenmaal te sterven en daarna het oordeel.’ Hebréeën 9:27.

Let er wel op, er staat niet dat mensen bij toeval sterven kunnen, dat zou in het hart van enen ongelovige nog een flauwe hoop kunnen doen ontstaan, dat hij de bitterheid des doods zou kunnen ontlopen. Maar er staat geschreven dat de mens zeker zal sterven, het is verordend, merkt op, ‘het is den mens gezet eenmaal te sterven, en daarna het oordeel.’ God heeft het vastgesteld, dat de mensen sterven zullen, sedert zij gevallen zijn uit dien gelukkigen staat, waarin Hij hen had geplaatst, Romeinen 6:23. Nu, waar de tekst luidt, dat de bedelaar stierf en de rijke man ook stierf, daar wordt gedeeltelijk bedoeld, dat zij ophielden te bestaan in deze wereld, ik zeg gedeeltelijk, niet geheel en al. Ofschoon het geheel en al de bedoeling is, wanneer wij over schepselen spreken, zo is het dit toch slechts gedeeltelijk, wanneer wij over het sterven van mannen, vrouwen en kinderen handelen, want bij de laatsten valt nog iets meer op te merken, iets anders dan het eenvoudig scheiden uit dit leven. Want als de dood een einde maakte aan het bestaan van onwedergeborenen, niet alleen aan hun bestaan in deze maar ook in de toekomstige wereld, dan zouden zij zich nog gelukkiger gevoelen dan hier aan deze zijde van het graf, want wanneer goddeloze mannen en vrouwen sterven dan komt er na hun dood een zeer verschrikkelijke tijd, namelijk, wanneer zij door de engelen der duisternis van hun sterfbed naar de hel gevoerd zullen worden, om daar bewaard te blijven tot den jongsten dag, wanneer ziel en lichaam weer met elkaar zullen verenigd worden, en bekwaam gemaakt zullen worden om de vreselijkste straffen te ondergaan onder den toorn des Almachtigen tot in alle eeuwigheid.

Dit is het, wat een mens, die niet wederom geboren is, na zijnen dood zal overkomen, hetgeen klaar blijkt uit wat wij geschreven vinden in 1 Petrus 3:18,19, waar, voordat gesproken wordt over de wederopstanding van Christus, gezegd wordt, dat Christus door den Geest, heengegaan zijnde, den geesten, die in de gevangenis zijn, gepredikt heeft.' Maar wat wordt hiermede bedoeld? Wel, zoveel als het volgende, dat die zielen, die eenmaal in deze wereld leefden in de tijd of in de dagen van Noach, ongehoorzaam geweest zijnde aan de roepstemmen van God door Zijnen Geest in Noach, want zo versta ik het, naar hetgeen voorspeld was door den prediker, van het leven beroofd waren en door den vloed overweldigd waren, en nu in de gevangenis zijn. Let er wel op, hij predikte tot de geesten, die in de gevangenis zijn, hij zegt niet, tot degenen die in de gevangenis waren, maar die in de gevangenis zijn die er nu in zijn, in de boeien der duisternis bewaard of gevangen gehouden in die gevangenis, waarin zij nu zijn, om ten alle tijden, gelijk moordenaars in den kerker, gereed te zijn om voor den rechterstoel van Christus gebracht te worden op den groten oordeelsdag. Maar hiervan hoop ik later meer te zeggen.

Indien deze heilige waarheid geloofd werd, namelijk, dat de mensen moeten sterven en deze wereld moeten verlaten, en òf in de eeuwige vreugde òf anders in de gevangenis gaan, om daarin bewaard te worden tot den groten oordeelsdag, dan zouden er niet zoveel lichtzinnigen langs de straten dartelen als er nu doen, tenminste het zou een grote knak geven aan hun onrein gedrag, zodat zij niet zo'n slecht leven zouden willen of kunnen leiden als zij nu doen. De goddeloze koning Belsazar, hoever hij ook van God verwijderd was, toch veranderde de glans zijns aangezichts, zijne gedachten verschrikten hem, en zijne knieën stieten tegen elkaar, toen hij zag dat de God der goden vertoornd was en hem dreigde voor zijne goddeloosheid, Daniël 5:5,6. Indien gij de voorgaande verzen leest, dan ziet gij, dat hij onverschillig is en aan niets anders denkt dan aan de bevrediging zijner boze lusten en zijner bijwijven. Maar zodra bemerkt hij niet het handschrift aan den wand, of, zo zegt de Schrift, 'toen veranderde zich de glans des konings, en zijne gedachten verschrikten hem, en de banden zijner lendenen werden los, en zijne knieën stieten tegen elkaar aan.' En toen Paulus tot Felix over rechtvaardigheid, matigheid en over het toekomend oordeel sprak, toen werd deze zeer bevreesd.

En laat mij u zeggen ziel, wie gij ook zijt, dat gij gewis uw leven veranderen zoudt en een nieuw blaadje om zoudt keren, indien gij waarlijk geloofdet, dat gij sterven moet en dat gij voor den Rechterstoel van Christus moet komen. Maar dit is het rampzalige, de duivel zwoegt van den morgen tot den avond en van den avond tot den morgen, om, behalve al het goede uit hun hart te houden ook nog bovendien de gedachte aan den dood uit hun hart te bannen, want hij weet, als hij hen maar van de ernstige gedachten des doods kan afhouden, dan kan hij hen gemakkelijker in hun zonden doen volharden en hen zodoende van een verzoening met Christus afhouden, gelijk Job zegt: 'Hun huizen hebben vrede zonder vreze, en de roede Gods is op hen niet.' Hetwelk hen tot God doet zeggen, 'Wijk van ons! want aan de kennis uwer wegen hebben wij geen lust, ' Job 21:14. Omdat er bij hen geen vrees bestaat voor den dood en het toekomende oordeel, daarom wijzen zij God en zijne wegen van de hand, en brengen hun dagen in hun zonden door, en in een ogenblik, dat wil zeggen, voordat zij het bemerken, dalen zij in het graf ter neer. Job 21:13.

En zo ging het ook met den rijken man, over wien in Lukas 12:20 wordt gesproken. In plaats van aan den dood te denken dacht hij aan het vergroten zijner schuren. Maar te midden zijner drukke bezigheden in de wereld overvalt hem de dood, dien hij nog vele jaren van zich had gedacht, en deze eist zijne ziel op, voordat hij het wist. Maar God zei tot hem: Gij dwaas! gij bekommert u over de dingen van dit leven, gij stelt de gedachte aan het scheiden uit deze wereld ter zijde, terwijl men in deze nacht uwe ziel van u zal afeisen. En van hier is het, daar de mensen niet aan een heengaan van deze aarde denken, dat zij voor anderen en voor zich zelve zo onverwachts uit hun genoegens en vermaken, ja uit alle zaken, waarmee zij zich zo bezig

houden in deze wereld, worden weggerukt. En dit is de oorzaak, waarom sommigen in uwe steden en dorpen zo eensklaps worden weggenomen, sommigen in hun dronkenschap, anderen in hun overspelen, weer anderen in hun dobbelspel, anderen in de zorgen en beslommingen dezer wereld, zo onverwachts, dat wij allen er verpletterd over zijn.

Van hier dat sommigen zo verwonderd staan bij zulke tijdingen als dezen. Die en die is gestorven, en die is begraven, het is omdat zij zo weinig denken aan de vergankelijkheid van zich zelve en van anderen. Want hielden zij hun gedachten meer bezig met de kortstondigheid van dit aardse leven en met het gevaar dat hen dreigt, die den Heiland niet als hun Borg hebben leren kennen, dan zouden zij voorzeker waakzamer en meer nuchteren zijn en hunnen tijd meer in den dienst van God besteden en meer lust gevoelen om naarstiglijk te vragen naar den Verlosser van den toekomenden toorn, 1 Thessalonicenzen . 1:10. Want, zoals ik tevoren heb gezegd, het is klaar, dat zij, die naar het vlees en deszelfs begeerlijkheden leven, niet ernstig en wezenlijk aan den dood denken en het oordeel dat daarna volgen zal, ook doen zij geen moeite om hieraan te denken, want deden zij zulks, dan zou dit hen met de vrome Job doen uitroepen, 'Ik zou al de dagen mijns strijds hopen, totdat mijne verandering komen zou, Job 14:14. En gelijk ik tevoren gezegd heb, dat niet alleen de goddelozen maar dat ook de rechtvaardigen hun tijd hebben, waarop zij dit leven moeten verlaten.

En de bedelaar stierf. De kinderen Gods, ook zij moeten van dit leven beroofd worden, zij moeten hunnen geest overgeven in de handen van den HEERE, hunnen God, zij moeten ook van hun vrouwen, kinderen, mannen, vrienden, goederen en van alles wat zij in deze wereld bezitten, gescheiden worden. Want God heeft het zo bepaald, het is vooruit vastgesteld dat de mensen eenmaal moeten sterven, en 'wij allen moeten geopenbaard worden voor den rechterstoel van Christus, gelijk geschreven staat in 2 Corinthiërs 5:10,11.

Maar men zou de tegenwerping kunnen maken, indien zowel de rechtvaardigen als de goddelozen moeten sterven, en indien zowel de rechtvaardigen voor den rechterstoel moeten geopenbaard worden als de zondaren, welk voordeel hebben de gelovigen dan boven de ongelovigen, en hoe kunnen de kinderen des lichts dan in een betere toestand verkeren als de kinderen der duisternis?

Antwoord. Leest nog eens het 22ste vers en gij zult een hemelsbreed verschil tussen die beiden zien, een even groot verschil als er tussen den hemel en de hel is, tussen de eeuwige zaligheid en de eeuwige pijniging, want toen de bedelaar stierf, zo leest gij, werd hij (de gelovige) door de engelen in den schoot van Abraham gedragen, of in de eeuwige vreugde, Psalm 1. Maar het is niet zo met de goddelozen, zij worden heen gedreven in hun kwaad en door de duivelen naar den afgrond gevoerd Spreuken 14:32, want er staat geschreven, dat hij, de rijke man (de goddeloze) zijne ogen ophief in de hel, zijnde in de pijn. Wanneer de goddelozen sterven begint hun ellende, want dan verschijnt de duivel als zo vele leeuwen, loerende op het ogenblik dat de ziel van het lichaam scheiden zal. Soms zijn zij zichtbaar voor de stervende, maar ook menigmaal onzichtbaar. Maar dit is zeker, de duivelen laten hun prooi niet ontsnappen, zij staan gereed om de verlorene, buiten Christus staande, ziel naar de gevangenis te voeren om haar daar te pijnigen en gevangen te houden tot den groten oordeelsdag, op welken dag ziel en lichaam verenigd, beiden een eindvonnis van den rechtvaardigen Rechter zullen ontvangen, om voor altijd uit de tegenwoordigheid Gods in een eeuwige rampzaligheid verbannen te worden.

Maar wanneer het einde der gelovigen daar is, dan zijn de engelen bij de hand, ja zij staan met blinkende aangezichten klapwiekend te wachten op het ogenblik dat zij als dienstknechten de ziel veilig in den schoot van Abraham met zich zullen kunnen medevoeren. Het gebeurt ook menigmaal, dat de duivelen druk in de weer zijn gedurende de ziekte van enen gelovige om vergiftige pijlen in hun harten te schieten, en zonder twijfel met het doel om een kind van God uit den hemel te houden. Maar hier is balsem, als de duivelen uit de hel komen opdoemen om de ziel te verslinden, indien het mogelijk ware, dan dalen de Engelen uit den hemel neer om

over de ziel te waken, en haar, trots alle aanvallen des duivels, veilig in den schoot van Abraham te dragen.

David heeft deze troost ondervonden en zegt het verder tot troost zijner broederen, Psalm 34:7. 'De Engel des Heeren legerd zich rondom degenen, die Hem vrezen, en rukt hen uit.' Merkt wel op, de engel des Heeren legerd zich rondom zijne kinderen om hen te verlossen. Waarvan? Van hun vijanden, waaronder de duivel niet de minste is. Dit is ten allen tijde een heerlijke troost, te weten, dat de engelen Gods daar zijn, om een arme man of vrouw te dienen, maar dit is inzonderheid tot sterkte en troost in dagen van benauwdheden en nood, bij den dood, wanneer de duivelen de ziel belegeren met al de machten die de hel hen kan verschaffen. Nu kan het zijn, dat de engelen Gods in het eerst niet verschijnen, ten minste voor het oog der ziel, ja soms schijnt het, dat de hel 'eerder voor ons open staat en de duivelen staan te wachten om er ons heen te voeren.' Maar dit is tot troost, dit is tot sterkte, ten laatste komen de engelen toch altijd, en zij zullen de ziel niet overgeven, maar haar veilig in den schoot van Abraham dragen.

Ach! lieve vrienden, hier ligt een goddeloze op zijn sterfbed, hij heeft niemand om voor hem te spreken, niet een om een woord van troost tot hem te spreken, maar zo is het niet met de kinderen des HEEREN, want zij hebben den Heiligen Geest om hen te troosten. Hier ligt de goddeloze, die geen Christus heeft om voor zijne veilige overbrenging naar de eeuwige heerlijkheid te bidden, maar de gelovigen hebben enen Voorspraak, Johannes 17:9. Hier is de wereld, wanneer zij sterven, zij hebben geen engelen Gods om hen te dienen, maar de gelovigen genieten hun heerlijk gezelschap. Met een woord sterft de onbekeerde, dan zinkt hij in den bodemlozen afgrond, sterft de gelovige, deze vaart op naar den hemel door de engelen omringd en gedragen in den schoot van Abraham, of in de onuitsprekelijke heerlijkheid, Lukas 22:43.

Wederom, van de rijke man staat geschreven, dat hij begraven of in de grond geplaatst werd, toen hij gestorven was, maar van den bedelaar wordt gezegd, dat hij, toen hij gestorven was, door de engelen in den schoot van Abraham gedragen werd. Welk een sierlijke uitdrukking, waar Hij zegt dat de bedelaar door de engelen in den schoot van Abraham werd gedragen, het schildert ons den heerlijken staat der gunstgenoten Gods, en niet alleen dezen, maar ook de kostbaarheid van den dood eens gelovigen in het oog des Heeren, Psalm 116:15, opdat het nageslacht zou kunnen zien hoe kostelijk de dood eens gelovigen is in het oog des Heeren, wanneer Hij zegt dat zij door de engelen in den schoot van Abraham gedragen worden.

Op deze wijze verheerlijkt de Heere menigmaal de dood en het verscheiden van zijne kinderen om aan het nageslacht te tonen, hoe dierbaar zij zijn in zijne ogen. Van Henoch staat opgetekend dat de Heere hem wegnam, van Abraham dat hij in goeden ouderdom stierf, van Mozes, dat de Heere hem heeft begraven, van Elia, dat hij opgenomen werd in den hemel, dat de gelovigen slapen in Jezus, dat zij sterven in den Heere, dat hun werken hen volgen, dat zij onder het altaar zijn, dat zij met Christus zijn, dat zij in het licht wandelen, dat zij met den Heere Jezus op de wolken zullen komen om de wereld te oordelen. Alle uitdrukkingen, die zoveel te kennen geven, dat het een grote eer en waardigheid is, te sterven als een gelovige. Maar met de goddelozen is het zo niet. De rijke of goddeloze sterft en wordt begraven, hij wordt van zijne woning naar het graf Bedragen, daarin wordt hij begraven, verborgen in het stof, en zijn lichaam is nog niet zo spoedig verkruid en tot niets geworden, of zijn naam is reeds eerder stinkende geworden in de wereld, gelijk de heilige Schrift zegt: 'de naam der goddelozen zal verrotten,' Spreuken 10:7. En inderdaad de naam der rechtvaardigen stijgt niet zo spoedig in eer naar zijn dood, of de verrotting der goddelozen en van hunnen naam geschiedt nog sneller. Welk een schande voor het nageslacht was de naam van Agag, van Achitofel, van Haman, van Judas, van Herodes, en van zo vele anderen?

De naam der goddelozen is in de aarde geschreven en verrot, maar de naam des rechtvaardigen blijft ten zegen voor het nageslacht, en dit geeft de Heere Jezus te kennen, waar Hij zegt, dat de gelovige 'van de engelen gedragen wordt in den schoot van Abraham.'

Vers 23, 'En als hij in de hel zijne ogen ophief, zijnde in de pijn, zag hij Abraham van verre, en Lazarus in zijnen schoot.'

Het vorige vers handelde slechts over het afsterven van den ongelovige en de hemelvaart der gelovigen. In dit vers laat de Heere ons zien wat den verworping treffen zal, wanneer zijn leven hier op aarde geëindigd is. 'Hij hief zijne ogen op in de hel.' Dat wil zeggen, na hunnen dood heffen de onbekeerden hun ogen op in de hel.

Uit deze woorden kunnen wij het volgende leren, Ten eerste dat er een hel is, waar de zielen der ongelovigen na hunnen dood gepijnigd zullen worden. Merkt het wel op, nadat hij gestorven en begraven was hief hij zijne ogen op in de hel. Ten tweede, Dat allen, die ongelovig zijn en in hun zonden leven en sterven, aanstonds na hunnen dood ter helle varen, hij stierf en werd begraven, en daarna hief hij zijne ogen op in de hel. Ten derde. Dat er enigen zijn die zo vast slapen en zo gerust zijn in hun zonden, dat zij nauwelijks weten waar zij zijn totdat zij in de hel zijn nedergedaald, en dit leid ik af uit deze woorden: 'En als hij in de hel zijne ogen ophief ' Tevoren sliep hij, maar de hel maakte, dat hij zijne ogen ophief.

Ten eerste. Zoals ik vroeger gezegd heb, het is duidelijk dat er een hel is om de zielen, ja ook om de lichamen te pijnigen na hun scheiden uit dit leven, hetgeen klaar is, ten eerste, omdat de Heere Jezus Christus, die niet kan liegen, gezegd heeft, dat de zondaar zijne ogen ophief in de hel, nadat deze gestorven en begraven was.

Indien men mij hier nu diets wil maken dat het graf de hel is, dan spreek ik dit rondweg tegen.

1. Omdat daarin het lichaam ongevoelig is voor smart of vreugde, maar in die hel, waarheen de zielen der verdoemden gaan, daar zijn zij gevoelig voor smart en zij zouden daaruit gaarne verlost worden om vreugde te smaken, die zij daar met bewustheid missen, zoals duidelijk op te merken is in deze gelijkenis: 'Zend Lazarus, dat hij het uiterste zijns vingers in het water dopte, en verkoele mijne tong, '

2. Met het woord hel wordt hier niet bedoeld het graf, maar een andere plaats, omdat het lichaam, zolang het in het graf ligt, niet in staat is de ogen op te heffen om den heerlijken staat van Gods kinderen te zien, gelijk de zielen der verdoemden doen. In de hel hief hij zijne ogen op.

3. Het kan het graf niet zijn, want hieruit zou volgen, dat de ziel met het lichaam begraven werd, hetgeen niet in overeenstemming is met zulk een doden staat als hier vermeld wordt, want Hij zei: 'De rijke man stierf, d.w.z. zijne ziel werd van zijn lichaam gescheiden. En in de hel hief hij zijne ogen op.

Indien men mij wederom tegenwerpt dat er geen andere hel bestaat dan een denkbeeldige in dit leven, dan ontken ik ook dit wederom op grond van hetgeen de Heere Jezus zelf zegt, namelijk dat hij (de rijke man) zijne ogen ophief in de hel, nadat hij gestorven en begraven was.

En laat mij u zeggen, o ziel, wie gij ook zijn moogt, dat gij, indien gij geen verzoening vindt in het bloed van Christus en Hem niet aanneemt als uwen Zaligmaker, gij bij u scheiden uit dit leven een hel zult vinden, waaruit gij nooit weer zult verlost worden. En gij, ijdele hoorders of lezers, die slechts spotten met hetgeen des Heeren dienaren u verkondigen, waarin zij tot u spreken over de tormenten der hel, gij zult ondervinden dat de hel, ja de hel, die na dit leven is, u op uwen weg daarheen tegemoet zal komen, en u zulk een rampzalige ontvangst zal bereiden, die gij tot in alle eeuwigheid niet zult vergeten. Wanneer die woorden aan uwe ziel zullen vervuld worden, die gij geschreven vindt in Jesaja 14:9 en 10. 'De hel van onderen was beroerd om uwentwil, om u tegemoet te gaan, als gij kwaamt, zij wekt om uwentwil de doden op, al de bokken der aarde, zij doet al de koningen der Heidenen van hun tronen opstaan 'Die al tegader, dat is, degenen, die in de hel zijn, zullen tot u zeggen: Gij zijt ook ziek geworden,

gelijk wij, gij zijt ons gelijk geworden. O, wanneer ik soms maar dacht over het naar de hel gaan en over de eeuwigheid der rampzaligheid van diegenen die daarheen zullen gaan, dan wekte mij dit eerder op om tot den Heere Jezus Christus te gaan om behouden te worden, dan om er mede te spotten of het gering te achten. 'En als hij in de hel zijne ogen ophief.'

Ten tweede. De tweede zaak, waarop ik u opmerkzaam maakte, was deze, dat al de ongelovigen, die in hun zonden leven en sterven, zodra zij gestorven zijn, in de hel nederdalen. Ook dit wordt bevestigd door de woorden van onzen Heiland, wanneer hij zegt, dat de rijke man stierf en begraven werd en daarna zijne ogen ophief in de hel. 'Waar de boom valt, daar zal hij wezen, ' hetzij in den hemel of in de hel, Prediker 11:3. En gelijk Christus tot de moordenaar aan het kruis zei: 'heden zult gij met Mij in het paradijs zijn, op gelijke wijze kan de duivel tot uwe ziel zeggen, morgen zult gij bij mij in de hel zijn. Ziet dan in welk een rampzaligen toestand hij verkeert, die in zijne zonden, die in een onwedergeborenen staat sterft, hij gaat van een langdurige ziekte naar een nog langdurigere hel, uit de handen des doods naar de pijnigingen der hel. 'En als hij in de hel zijne ogen ophief.' Ach, vrienden! Als gij maar uzelfen waart, dan zoudt gij zorg voor uwe ziel dragen, als gij maar wildet opmerken, dan zoudt gij zien hoe dwaas zij zijn, die de zaligheid hunner ziel gering achten. O, wat zal het uwe ziel baten, vermaak in dit leven te genieten, en hier namaals gepijnigd te worden? Markus 13:36.

Gij zoudt beter handelen met van al uwe zonden, van al uwe vermaken en vrienden te scheiden, dan na uwen dood ziel en lichaam in de hel geworpen te zien. O! veracht daarom den dag der zaligheid niet, stoot den smekenden Heiland niet van u, opdat gij niet in de hel ternedervalle, Hebreëen 2:3. Overweeg eens ernstig, zou het u niet diep in het harte grieven op uw doodsbed, in plaats van de troost van een wel doorgebracht leven te smaken en de verdiensten van den Heere Jezus Christus te hebben, ten eerste te zien, dat gij uw leven verspild had, wanneer uwe zonden u in het aangezicht vlogen, wanneer uw geweten met luider stemme tegen u getuigde, de gedachten aan God u verschrikte, de dood u met zijn ruwe handen aangreep, wanneer gij de duivelen om u heen zaagt scharen om uwe ziel gevangen te nemen, en de hel zich openen om uwe ziel op te slokken, en een eeuwige rampzaligheid, waaruit gij nimmer verlost zult worden. Zegt het mij, zou dat uw hart niet schokken?

Want weet het, de dood komt niet alleen tot u, onbekeerde ziel, maar met zulk een gezelschap, dat u, indien gij het waarlijk beseftet, nu reeds zou doen sidderen. Ik smeed u met al den ernst, die in mij is, overdenk toch eens ernstig de woorden, die gij leest in Openbaringen 6:8 : 'En ik zag, en ziet, een vaal paard, en die daarop zat, zijn naam was dood, en de hel volgde hem na.' Merkt het wel op, de dood komt niet alleen tot de ongelovigen, maar de hel is bij hem. O rampzalige troosters! O rampzalig gezelschap! Hier komen de dood en de hel tegelijk op u aan. De dood gaat in uw lichaam, en maakt scheiding tussen lichaam en ziel, de hel staat er buiten, als ik zo spreken mag, om uwe ziel gevangen te nemen, neen beter gezegd, om uwe ziel tussen hare kaken te vermorzelen. Dan, wanneer dit geschieden zal, dan zullen uwe vrolijkheid, uwe vreugde, en uwe zondige vermaken een einde hebben. Ziet, alzo zal het geschieden. Gezegd, die door het verzoenend lijden en sterven van Jezus Christus, aan deze ziel-verdervende metgezellen zullen ontkomen zijn. 'En als hij in de hel was, hief hij zijne ogen op.'

Ten derde. Het derde punt, waarover wij zullen spreken is, dat sommigen zo vast ingeslapen en zo gerust in hun zonden zijn, dat zij ter nauwernood weten waar zij zijn, voordat zij in den afgrond zijn neergeploft. En dit leid ik af uit de woorden: En als hij in de hel zijne ogen ophief. Let er wel op, het was in de hel dat hij zijne ogen ophief. Sommigen verstaan deze woorden zo, dat hij tot zich zelf kwam, of dat hij over zich zelf begon na te denken, of dat hij begon te zien in welken toestand hij verkeerde, en waarvan hij verstoken was, hetwelk alles nog een bevestiging is van hetgeen ik gezegd heb. Het is daar, dat zij tot zich zelf komen, daar worden zij bewust van hun rampzaligen staat. Zo gaat het met sommige mensen, dat zij

nauwelijks weten in welken toestand zij verkeren, totdat zij in de hel zijn aangeland. Het gaat met dezulken eveneens als met mensen die in onmacht vallen. Gij weet dat men iemand die in een bezwijming gevallen is buiten zijn weten van het een naar het andere vertrek kan overbrengen, hetgeen hij eerst bemerkt, nadat hij zijn bewustheid heeft wedergekregen en zijne ogen opheft.

Het is waarlijk te vrezen dat het werkelijk zo met vele arme zielen gaan zal, die nu zo gevoelloos, zo hard zijn en als 't ware hun geweten hebben toegeschroeid. 1 Timotheus 4:2. Wanneer de dood hen in hun bezwijming overvalt, vooral wanneer zij een plotselingen dood sterven, dan weten zij nauwelijks waar zij zijn, voordat zij in de hel hun ogen opheffen: 'Deze sterft in de kracht zijner volkomenheid, daar hij gans stil en gerust was.' Job 21:23.

Van deze soort zijn zij, van wien wij lezen in Psalm 73, waar gezegd wordt: 'Er zijn gene banden tot hunnen dood toe, en hun kracht is fris.' En wederom: 'In het goede verslijten zij hun dagen, en in een ogenblik, ' merkt er wel op, 'in een ogenblik dalen zij in het graf.' Job 21:13.

Dagelijks doen wij de treurige ervaring hiervan op. Wanneer wij soms de zieken in de steden of in de plaats waar wij wonen gaan bezoeken, o hoe gevoelloos, hoe verstokt zijn zij! Zij hebben geen gevoel voor hemel of hel, van zonde of Zaligmaker, spreekt tot hen over hun zielen en gij zult bevinden, dat zij zo onwetend zijn als hadden zij nooit een ziel met zich omgedragen. Anderen weer, ofschoon zij liggen te sterven, zijn zo druk bezig met hun aardse zaken, alsof de dood hen niet bereiken kan, en zij er zeker van zijn dat zij altijd het vette des aardrijks genieten zullen. Komt weer bij anderen, spreekt tot hen over den toestand hunner zielen, en ofschoon zij niet meer ondervinding van de wedergeboorte hebben dan het redeloze schepsel, zo spreken zij toch met evenveel vertrouwen over hunnen eeuwigen staat en over het welzijn hunner zielen alsof zij de zaligste gemoedsgestalten van enig mens ter wereld gehad hebben, en zij zeggen: 'Ik zal vrede hebben, ' Deuteronomium 29:19, terwijl de Heere weet, dat zij zo onbekend zijn met den weg der wedergeboorte, den aard en de werkingen des geloofs en het getuigenis van den Geest, alsof er geen wedergeboorte, geen geloof, geen getuigenis van den Geest van Christus in enig kind van God op de wereld ware. Ja, zo is het met velen van hen gesteld soms nog kort voor hunnen dood. Ach! arme zielen! Ofschoon zij volgens het zeggen der wereld sterven als een lam, hoe zoudt gij hen, indien gij hen een weinig volgen kondet, bij de eerste stap in de hel reeds kunnen horen brullen als een leeuw, veel erger en akeliger nog dan Korach enz., toen deze levend ter helle voeren. Numeri 16:31-35.

Nu, juist door dit een ding werkt de duivel op het hart der onwetenden, hen inblazende dat de overledene zeker in de eeuwige rust en heerlijkheid is ingegaan, omdat hij of zij zo kalm is afgestorven, wanneer het helaas te vrezen is dat juist deze kalmte het gevolg is van hun ongevoeligheid en van de verhardheid huns harten, ja, dat zij reeds tevoren dood waren in hun zonden en misdaden. Want hadden zij de geringste overtuiging nog maar gehad op hun sterfbed, dan zouden zij de stad hebben doen weerklinken van hun rampzaligen toestand, maar omdat zij onwetend en verhard zijn, en zo kalm afsterven, daarom werkt de wereld zich nog dieper in de zonde en bekommert zich weinig over leven of sterven. Maar laten zij voorzichtig zijn, want indien zij nu geen belang stellen in den Heere Jezus, zolang zij in deze wereld zijn, dan zullen zij, hetzij ze kalm of onrustig afsterven, toch naar dezelfde plaats gaan en in de hel hun ogen opheffen.

O, mijne vrienden, indien gij slechts den toestand kendet, waarin zij verkeren, die in hun onverschilligheid sterven zonder Christus tot hun borg te hebben, dan zoudt gij op uwe heup leren slaan en uit het binnenste uwer ziel leren uitroepen: 'Mannen broeders, wat moet ik doen opdat ik zalig worde?' Handelingen 16:23.. En niet alleen dit, maar gij zoudt niet rusten voor en al eer gij de ware rust voor uwe ziel gevonden zoudt hebben in den Heere Jezus Christus.

Vers 23. 'En als hij in de hel zijne ogen ophief, zijnde in de pijn, zag hij Abraham van verre, en Lazarus in zijnen schoot.'

Ik heb in 't kort iets gezegd van het eerste gedeelte van het vers, namelijk van deze woorden: 'En als hij in de hel zijne ogen ophief.' En inderdaad ik heb er slechts iets van gezegd want zij bevatten een rijke stof ter behandeling en nog vele goede opmerkingen zouden gemaakt kunnen worden. Er is nog een zaak, waarover ik nog iets zou kunnen zeggen en dat is deze: Mij dunkt de Heere Jezus wil met deze woorden te kennen geven, dat de mens van nature ongewillig is om zijn bedorven staat te zien of te erkennen, ik zeg van nature, maar ofschoon zij nu willens blind en onwetend zijn, toch zullen zij in de hel hun ogen opheffen. Dat wil zeggen, in de hel zullen zij hunnen ellendigen toestand zien en verstaan, en daarom voegt Hij bij deze woorden 'en als hij in de hel zijne ogen ophief' de volgende 'zijnde in de pijn, ' Alsof Hij zeggen wilde: ofschoon zij eens hun ogen sloten en willens onwetend waren (2 Petrus 3:5), toch zullen zij, wanneer zij in de hel gekomen zijn, zo gepijnigd worden dat zij gedwongen zullen zijn hun ogen op te heffen, zolang de mensen in de wereld zijn hebben zij een goeden dunk van zich zelve en van hunnen toestand-zij besluiten dat zij christenen zijn, dat Abraham hun vader is en dat hun staat zo goed is als van de besten, Mattheus 3:7-9.

Zij besluiten dat zij 't geloof, de Geest een goede hoop en liefde tot Christus bezitten, maar dan, wanneer zij in de hel komen en hun ziel de smartelijkste pijnigingen moet verdragen, wanneer de hel hun woonplaats en duizenden verdoemde zielen en ook legioenen van duivelen hun gezelschap worden, en wanneer de fiolen van Gods toorn over hen worden uitgegoten, dan beginnen degenen, die sliepen terwijl ze leefden, wakker te worden nu zij dood zijn. Ik zeg, wanneer dit geschieden zal, en het zal zeker aldus plaats hebben, dan zullen zij in de hel hun ogen opheffen, zijnde in de pijn.

Wederom, uit deze woorden, 'en als hij in de hel zijne ogen ophief zijnde in de pijn' leren wij ook nog, dat de goddelozen wegens hun zonden lijden zullen in de eeuwige pijniging. Nu hier kan ik niet verder, wanneer ik denk aan de tormenten der hel waarin de goddelozen gewis vallen zullen. O onbeschrijfelijke tormenten! O oneindige pijniging! Opdat uwe ziel bewogen mocht worden om den toekomenden toorn te ontvlieden, daarom zal ik trachten de tormenten der hel in 't kort te schetsen, Ten Eerste Bij hun namen. Ten tweede Door u den rampzaligen toestand te beschrijven, waarin gij zijn zult, als gij daar komt.

Ten eerste. De namen. De tormenten der hel worden genoemd een worm, die niet sterft, Mark 9, een brandenden oven, Maleachi 4:1, een vurigen oven Mattheus 13, een poel, het onuitblusselijk vuur, vuur en sulfer, het helse vuur, een poel van vuur, een verterend vuur, een eeuwig vuur, een stroom van vuur. Openbaring 21.

Ten tweede. Door u den treurigen staat te schetsen, waarin gij zijn zult, indien gij daar komt.

1. Een gedeelte van uwe pijniging zal hierin bestaan, gij zult een klaar gezicht hebben van uw verkeerd-doorgebracht leven, van het eerste tot het laatste ogenblik. Ofschoon gij hier op aarde vandaag kunt zondigen en het morgen weer vergeten zijn, daar zult gij ten allen tijde herinnert worden aan uwe zonden tegen God, en dat zal reeds een onuitstaanbare hel voor u zijn. God 'zal hen ordentelijk voor uwe ogen stellen.' Psalm 50:21.

2. De schuld van al uwe zonden zal zwaar op uwe ziel drukken, niet alleen de schuld van een of twee, maar de schuld van al uwe zonden te zamen, en daar zullen zij in uwe ziel liggen, alsof uw buik gevuld met pik in brand gestoken ware. Hier kunnen de mensen soms met innerlijk genot aan hun zonden denken maar daar moeten zij er aan denken met onbeschrijfelijke wroeging, want dit versta ik onder het vuur, dat nooit uitgeblust zal worden, Markus 9:43-49. Hoe kan soms hier op aarde reeds slechts een zonde de ziel steeds wroegen! Ja een zonde kan de mens in zulk een toestand brengen, dat hij zijn eigen leven haat, dat hij nergens rust kan vinden hetzij in of buitenshuis, hetzij op, of van het bed. Ja ik ken mensen, die door slechts een zonde zo gekweld zijn geworden, dat zij wanhopig werden en zich zelve van 't leven hebben

berooft. Maar, wanneer gij in de hel komt, en niet alleen een of twee, of een honderdtal zonden, maar al uwe zonden, die gij, van af uw komst in de wereld tot aan uw jongsten snik hebt bedreven, u voortdurend tot in eeuwigheid met hamerslagen op het geweten geklopt worden, alsof iemand u met een gloeiend ijzer in de borst stootte: dit is rampzalig!

3. Dan zal u in herinnering gebracht worden hoe gij het bloed van Christus en Zijn evangelie veracht en verworpen hebt, dan zult gij zien hoe gewillig Christus geweest is om in de wereld te komen om zondaren zalig te maken, en voor welke een nietigheid gij hem den rug hebt toegekeerd. Dit wordt duidelijk aangetoond in Jesaja 28, waar hij, sprekende over de Heere Jezus als het Fundament der zaligheid, vers 16, van degenen die het evangelie verwerpen, zegt, dat wanneer de overvloeiende gesel doortrekken zal, (hetwelk naar mijne mening aan het einde der wereld geschieden zal) deze hen zal wegnemen, 'want alle morgen zal hij doortrekken, bij dag en bij nacht', d.w.z. voortdurend, zonder tussenpozen. 'En het zal geschieden, dat het gerucht te verstaan, enkel beroering wezen zal.' 'Enkel beroering' dat wil zeggen het verstaan van de blijde boodschap, dat Christus in de wereld gekomen was om arme zondaren zalig te maken, dat zal een ondraaglijke wroeging, een grote pijniging der hel zijn.

En gij zult bevinden dat dit werkelijk de bedoeling van den Heiligen Geest is, wanneer gij dit vers vergelijkt met het eerste vers van Jesaja 53, waar Hij spreekt over die mensen, die hunnen rug naar het aanbod van Gods genade en het evangelie gekeerd hebben, zeggende: 'Wie heeft onze prediking geloofd?' Of het evangelie dat wij verkondigd hebben? Nu dit zal een grote kwelling, een vreselijke pijniging voor de goddelozen zijn, wanneer zij zullen verstaan, dat de liefde van God zo groot was, dat Hij zelfs Zijnen enigen Zoon gezonden heeft om voor zondaren te sterven, en dat zij toch zo dwaas geweest zijn om Hem telkens en telkens weer toe roepen 'Wijk van mij, ' dat zij zo dwaas geweest zijn om den hemel en Christus en het eeuwige leven te verliezen voor de gemeenschap met een gezelschap van dronkaards, dat zij zo dwaas geweest zijn om hun zielen te verliezen voor een weinig zingenot, voor deze wereld, voor een ontuchtige, voor alles wat minder is dan de ijdelheid zelf, ik zeg dit zal een ondraaglijke pijniging voor hen zijn.

4. Een ander deel uwer pijniging zal dit zijn: Gij zult zien, dat uwe vrienden, uwe bekenden, uwe bureu, ja misschien dat uw vader, uwe moeder, uwe vrouw, uw man, uwe kinderen, uw broeder, uwe zuster met anderen in het koninkrijk der hemelen zijn, en gij zelf zijt buiten uitgeworpen, Lukas 13:28. 'Aldaar zal zijn wening en knersing der tanden, wanneer gij zult zien Abraham (uwen vader), en Izaak, en Jakob (uwe broederen), en al de profeten, in het Koninkrijk Gods, maar ulieden buiten uitgeworpen.' Ja, zegt Hij, 'daar zullen er komen van oosten en westen, van noorden en zuiden-d.w.z. de zodanige, die gij nooit in uw leven gezien hebt, en deze zullen met uwe vrienden en uwe bureu, met uwe vrouw en uwe kinderen in het koninkrijk der hemelen aanzitten, en gij, gijlieden zult van wege uwe zonden en ongehoorzaamheid buiten gesloten, neen erger nog, buiten uitgeworpen zijn. O vreselijke pijniging

5. Wederom, gij zult geen ander gezelschap hebben om mede te verkeren dan het gezelschap der verdoemde zielen en een leger van duivelen. Reeds in deze wereld, of gij 't erkennen wilt of niet, doet de gedachte aan den duivel u reeds de haren ten berge rijzen en uwe knieën tegen elkaar stoten. Maar o wat zult gij doen, wanneer het geen gedachte meer is, maar wanneer gij werkelijk omringd zult zijn door een heirleger van brullende en loeiende, en kermende en knarsetandende duivelen? Zegt 't mij, o arme zondaar, wat zult gij doen, wanneer de schuld uwer zonden als molenstenen op uw geweten zal drukken, wat, wat zult gij doen, als de gesel van Gods toorn u doet sidderen en kermen, en allen in de ellendigste wanhoop u steunend en wenend aangrijzen? Wat zult gij doen om uw wroeging weg te nemen en uw angst te verdrijven?

6. Wederom, opdat gij naar verdienste gestraft worde, daarom zal de almachtige God van den hemel zoveel toorn en wraak op u doen komen als Hij maar kan door de macht zijner heerlijke kracht. Zoals ik tevoren gezegd heb, gij zult Zijnen toorn op u voelen neerkomen, niet met druppels maar met gehele buien en wervelwinden zal hij op u neervallen, donder op donder en hagelslag op hagelslag zullen zo snel en zo zwaar op u neerkomen, dat gij bovenmate gepijnigd zult worden. En dit zegt de Schrift, wanneer zij in 2 Thessalonicenzen 1:9 over de goddelozen spreekt ‘dewelken zullen tot straf lijden het eeuwig verderf, van het aangezicht des Heeren, en van de heerlijkheid zijner sterkte, ‘ terwijl de gelovigen zijne goedheid en heerlijkheid zullen aanbidden. Wederom, dit zult gij lijden zonder tussenpozen, gij zult geen ogenblik rust of verademing hebben, neen nog niet zoveel tijd als iemand nodig heeft om zich om te keren, gij zult altijd lijden, ieder uur, dag en nacht, want hun worm sterft nooit, maar knaagt altijd, en hun vuur wordt niet uitgeblust, gelijk geschreven staat in Markus 9.

7. Nog eens, in dezen toestand moet gij voor altoos blijven en dit is al even treurig als het overige. Want indien een mens de schuld van al zijne zonden en de gemeenschap der duivelen en evenveel gramschap moest dragen als de grote God des hemels op hem kan doen neerkomen, ik zeg, indien dit slechts voor enigen tijd ware, al was het ook duizend jaren aaneen, dan zou er nog een wereld vol troost en hoop op verlossing zijn, maar dit is het rampzalige van uwen toestand er zal geen einde aan komen, gij moet in de hel zijn voor eeuwig. Wanneer gij angstig rondom u heen ziet, en ziet dat gij u temidden van een ontzaglijk groot aantal huilende en brullende duivelen bevindt, dan moet gij daarbij denken, dat is mijn deel tot in eeuwigheid. Wanneer gij zoveel duizendtallen van jaren als er sterren aan den hemel schijnen, of droppels in de zee of zandkorrels aan het strand zijn, in de hel geweest zijt, dan nog moet gij daarbij denken ik ben hier voor eeuwig. O hoe zal dit een woord eeuwig uwe ziel kwellen!

Vrienden ik heb slechts een flauwe en korte schets gegeven van de tormenten der hel. O! mijne woorden schieten te kort, ik ben niet in staat om uit te drukken wat ik in mijne ziel gevoel van de tormenten der hel. Toch laat mij u dit nog zeggen, neemt aan de genade van God onzen Heere Jezus Christus, opdat gij niet datgene in uwe ziel eenmaal gevoele, hetwelk ik met mijne tong u niet vertellen kan, opdat gij niet zult moeten zeggen, ik lijd grote smarten in deze vlam. ‘Zag hij Abraham van verre, en Lazarus in zijnen schoot.’

Wanneer de verdoemden in dezen jammerlijken staat zijn, vervuld met vrees, verschrikkingen, tormenten en wraak, dan zal deze een zaak hun lijden verzwaren, namelijk zij zullen den gezegenden en heerlijken staat van Gods kinderen zien. Hij zag Abraham van verre, en Lazarus in zijnen schoot, welke laatste woorden bedoelen den heerlijken staat der gelovigen, wanneer dit leven geëindigd is. Dit zal, verre van hen rust en lafenis te geven, hun lijden zeer verzwaren en hun wroeging ten top doen stijgen. Daar zal weinig zijn, of reden om te wenen, wanneer zij Abraham zien, en Izaak en Jakob, in het koninkrijk der hemelen en zij zelven buiten uitgeworpen.

1. Merkt er wel op, zij, die in hun zonden sterven zijn ver van naar den hemel te gaan, hij ziet Abraham van verre en Lazarus in zijnen schoot. En, het is inderdaad rechtvaardig van God om met hen, die in hun zonden sterven, te handelen overeenkomstig hetgeen zij gedaan hebben, en hen die hier ver van de gerechtigheid waren, ver van de hemel te laten staan tot in alle eeuwigheid. Hoort naar dit, gij stijven van harte, gij, die verre van de gerechtigheid zijt, en gij die besloten hebt in de zonde voort te leven, wanneer gij sterft zult gij ver van den hemel zijn, gij zult Lazarus zien, maar het zal zijn van verre.

Wederom, ‘hij zag Abraham van verre, en Lazarus in zijnen schoot.’

Er zijn enige dingen, die de verdoemden zien, zodra zij in de plaats der pijniging komen. Let wel, en ‘hij zag Lazarus in zijnen schoot.’ Lazarus, wie was dat? Wel, dezelfde, die zo bespot,

veracht en verguisd werd door dezen onrechtvaardigen, zolang hij in de wereld was. Dezen ziet hij in den schoot van Abraham.

Hierbij valt op te merken, dat degenen, die leven en sterven als de vijanden van Gods kinderen, al zijn ze ook nog zo in eer en aanzien, al zwaaien zij ook den machtigsten scepter hier op aarde, al pochen en snoeven zij ook nog zo in deze wereld, ten spijt van hun verscheurenden aard zullen zij zien, dat de gelovigen, ja de arme gelovigen zelfs de Lazarussen of de in lompen gehulde vromen, die Jezus eigendom zijn, in een beteren staat zijn dan zij. O! wie, denkt gij, dat in den besten staat verkeerde? Wie, denkt gij, dat zich zelve in den besten toestand zagen? Hij, die in den hemel was, of hij, die in de hel was? Hij, die in de duisternis, of hij, die in het licht was? Hij, die in de eeuwige vreugde was ingegaan of hij die in de eeuwige pijn terneder lag? De een met God, met Christus, met de gelovigen en de engelen, de andere in de vlammen, onder den vloek van Gods eeuwigen toorn, met de duivelen en hun engelen, te zamen met een ontzaglijk groot aantal huilende, brullende, vloekende, en eeuwig brandende verworpenen? Dat deze opmerking waar is, zal voorzeker hier in deze wereld door een ieder erkend worden, die het hart op de rechte plaats heeft, en in de toekomstige wereld zal zij bevestigd worden door degenen, die naar den hemel en door degenen die naar de hel gaan.

2. De tweede opmerking, die ik bij deze woorden, 'en zag Abraham van verre en Lazarus in zijnen schoot, ' maak, is dezen zij, die nu in deze wereld de vervolgers van Gods kinderen zijn, zij zullen eenmaal zien, dat het de vervolgers des Heeren zijn, die door den Heere het meest waardig gekeurd zullen worden om in den schoot van Abraham in de eeuwige heerlijkheid aan te zitten, ofschoon zij (de vijanden van Gods uitverkoren volk) hen zo licht geacht hebben, dat zij hun de kruimkens die van de tafel vielen weigerden. Zijt daarom niet treurig, gij, die geplaagd, vervolgd en verdrukt wordt, zijt niet bedrukt, kind van God, omdat de vijand met een verontwaardigden en verachtelijken blik op u neerziet, de tijd zal komen dat hij zal zien, dat gij in den schoot van Abraham zijt.

Ik zou hierover nog verder kunnen uit wijden, doch ik zal dit overlaten aan den Geest des Heeren, die veel beter dan ik op uw gemoed en geweten kan werken dan ik het op een stuk papier kan doen. Daarom, het verder overlatende aan den zegen des Heeren, zal ik thans overgaan tot een korte bespreking van het volgende vers.

Vers 24.

'En hij riep en zei: Vader Abraham! ontferm u mijner, en zend Lazarus, dat hij het uiterste zijns vingers in het water dope, en verkoele mijne tong: Want ik lijde smarten in deze vlam.'

Gij weet, dat ik u gezegd heb, dat het 22ste vers een openbaring is van het afsterven der gelovigen en der goddelozen, waar Hij zegt, de bedelaar stierf en de rijke man stierf ook. Het 23ste vers openbaart ons hun bijzondere plaatsen na den dood, de een in den schoot van Abraham, de andere in de hel. Het 24ste behelst een te laat berouw der ongelovigen, wanneer zij in de hel gevallen zijn, 'En hij riep en zei: Vader Abraham! ontferm u mijner.' Uit deze woorden 'En hij riep' kunnen wij opmerken,

Ten eerste. Welk een verandering het voor de goddelozen zal zijn, wanneer zij in de hel komen. 'Hij riep.' Vroeger bracht hij zijn leven door met lachen, schertsen, spotten, drinken, vloeken, vervolgen. Thans is het geheel anders met hem gesteld, zijn trotsen nek is verbroken, 'en hij riep.' Het gelach der goddelozen zal niet altijd duren maar zeker in gekerm veranderen, 'de vreugde der goddelozen is voor een ogenblik, ' Job 20:5. Bedenk u wel, een verandering moet er bij u plaats hebben, of hier of in de hel. Indien gij niet een nieuw schepsel, een wedergeboren mens, of nieuwgeboren kinderkens wordt in deze wereld vóór gij sterft, zo zult gij eenmaal een anderen toon aanslaan, uw toestand zal veranderd worden, want als gij in de hel komt, moet gij kermend roepen. O als de tierende dronkaards hier aan dachten, wanneer zij hun tijd in vrolijk gesnap doorbrengen in de gelagkamers, dan zouden zij spoedig een anderen

toon aanslaan, en roepen, wat moet ik doen? Waarheen zal ik gaan, wanneer ik sterf? Maar zoals ik reeds vroeger heb gezegd, gelijk de duivel er op uit is om arme zielen de zonden te doen volgen, zo beijvert hij zich ook om de overdenkingen aan de eeuwige verdoemenis uit hun gedachten te houden, en deze dingen zijn inderdaad zo nauw aan elkaar verbonden, dat de duivel den ongelovigen niet op den weg der zonde kan laten voortdollen, tenzij hij de gedachte aan de verschrikkelijke eeuwigheid uit zijn hart houdt.

Maar laten zij wel bedenken dat het niet altijd met hen aldus gesteld zal zijn, want wanneer zij in de hel gekomen zijn zullen zij zulk een bewustheid van hun zonden en van de daarop gevolgde straf bij zich omdragen, dat het hen zal doen roepen, 'En hij riep.' O wat zal er een verandering onder hen plaats hebben, wanneer zij deze wereld verlaten. Het kan misschien nog een veertien daag of een maand voor hun dood geweest zijn, dat zij dartzel, lichtzinnig en wrevelig waren, zich zelve te buiten gingen aan sterken drank, Gods volk beschimpten, met de genade spottenden en zich in de zonden verlustigden, de wereld volgden, naar rijkdom haakten, overdadig leefden en het gezelschap der ontuchtigen zochten, maar nu zij in den afgrond gestort zijn, nu roepen zij.

Nog enkele dagen geleden blanketten zij hun aangezicht, gaven gehoor aan hun zinnelijke hartstochten, volgden hun hoeren, beroofden hun naasten en brachten den tijd door met liegen en kwaadspreken, thans nu zij in de hel zijn, moeten zij roepen. Het kan zijn, dat zij nog in het laatste jaar huns levens goede preken gehoord hebben en genodigd werden om den hemel te ontvangen, en dat hun gezegd werd, dat hun zonden vergeven zouden worden, indien zij in den Heere Jezus geloofden, maar omdat zij het aanbod van genade verworpen hebben en het bloed van Jezus Christus licht geacht hebben, daarom zijn zij nu in de hel, en moeten zij klagend roepen.

Vroeger hadden zij zoveel tijd, dat zij dien niet anders wisten door te brengen dan in jagen, hoererijen, dans- en speelpartijen, gehele uren, ja dagen, zelfs weken moesten opgeofferd om hun vleeselijke lusten bot te vieren, maar wanneer zij in die andere plaats komen, wanneer zij in de hel hun ogen opheffen en den jammerlijken staat zien, waarin zij gevallen zijn, dan zullen zij roepen.

O, in welk een verschrikkelijke staat zult gij u dan bevinden, wanneer gij deze wereld hebt moeten verlaten. Indien gij als een onbekeerde en niet als een wedergeborene sterft, dan ware het u beter geweest in het eerste uur uwer geboorte gestorven te zijn, het ware u beter geweest in stukken gescheurd te worden. Ja, het is beter als een hond, een padde, een slang, of enig ander schepsel in de zichtbare wereld geboren te worden dan onbekeerd te sterven, en gij zult bevinden, dat dit maar al te waar is, wanneer gij in de hel uwe ogen zult opheffen en zult moeten roepen.

Gij kunt dus zien dat deze woorden niet zonder enen goeden grond door onzen Jezus Christus gezegd zijn, dat de goddelozen, wanneer zij in de hel gevallen zijn, roepen zullen. Roepen, waarom?

1. Zij zullen roepen, omdat zij zien, dat zij uit het land der levenden zijn afgesneden om daarin nooit weer een voet te zetten.
2. Zij zullen roepen bij de gedachte, dat hun het evangelie van Jezus Christus zo menigmaal is aangeboden, zonder dat zij er vrucht van hadden.
3. Zij zullen roepen bij de gedachte, dat hun staat onherroepelijk is, al waren zij ook nooit zo gewillig geweest als nu om verlost te worden.
4. Zij zullen roepen, bij de gedachte, dat zij zo dwaas geweest zijn om hun vleeselijke lusten te volgen, toen anderen den Heere Jezus volgden. Lukas 13:28.
5. Zij zullen roepen bij de gedachte dat zij van God van Christus en van het koninkrijk der hemelen gescheiden moeten zijn, en dat voor eeuwig.
6. Bij de gedachte dat hun roepen hen nu geen goed zal doen.

7. Bij de gedachte, dat zij in den groten oordeelsdag aan de linkerhand van Jezus Christus zullen moeten staan onder een ontelbare menigte van verdoemde zielen.

8. Zij zullen roepen, wanneer zij denken, dat die Lazarus, dien zij zo veracht hebben een dergenen moet zijn, die bij Christus zitten zullen om te oordelen, of met Christus een vonnis der verdoemenis over hen zullen uitspreken, en dat tot in alle eeuwigheid.

9. Zij zullen roepen, als zij denken dat zij, wanneer het vonnis uitgesproken en anderen in de eeuwige heerlijkheid zijn ingegaan, zij dan weer zullen moeten terugkeren naar den donkeren kerker, vanwaar zij kwamen om voor den geduchten vierschaar te verschijnen. Daar zullen zij gepijnigd worden, zolang de eeuwigheid duurt, zonder de minste verademing of rust.

Wat zegt gij hiervan nu toch wel arme zondaar, is dit een zaak, die licht geacht kan worden en waarmee men den spot kan drijven. Zegt 't mij of het niet beter is de zonde vaarwel te zeggen en vrede met Jezus te sluiten, dan een tijd lang de vreugde der wereld te smaken, uwe ziel te verwaarlozen en te weigeren om door Jezus Christus gerechtvaardigd te worden, en dan in de hel geworpen te worden? O! overweeg de zaak ernstig, bedenk u toch wel, en stoot het aanbod van Gods genade niet van u, opdat gij uwe ogen niet in de hel zult moeten opheffen en in zielsangst vruchteloos zult moeten roepen.

'En hij riep en zei: Vader Abraham! ontferm u mijner, en zend Lazarus, ' enz.

Ten tweede. Deze woorden doen ons niet alleen den jammerlijken staat en de zielsangst der verdoemden zien, maar ook hun te laat berouw, en ook dat zij gaarne verlost zouden willen worden uit dezen ellendigen staat, waarin zij zich zelve door hun zonden gebracht hebben. Ik zeg, deze woorden doen ons zien, dat de verdoemden verlangen en zuchten om uit deze plaats der pijniging verlost te worden. Vader Abraham! 'zei hij, ' ontferm u mijner, en zend Lazarus dat hij het uiterste zijns vingers in het water dope, en verkoele mijne tong, want ik lijde smarten in deze vlam. In die woorden 'Vader Abraham! kan enige moeilijkheid schuilen. Misschien denken sommigen, dat hiermede Abraham bedoeld wordt, en met degenen die roepen, de Joden. Anderen kunnen weer denken dat God hiermede bedoeld wordt, of Jezus Christus Zijnen Zoon, omdat wij op andere plaatsen in de heilige Schrift als 't ware dezelfde woorden lezen waarmee de goddelozen tot Hem riepen, zoals in Lukas 13:25,26. Dan zullen zij zeggen, Heere, Heere, 'wij hebben in uwe tegenwoordigheid gegeten en gedronken, en gij hebt in onze straten geleerd.' Ja meer nog, wij hebben 'in Uwen naam duivelen uitgeworpen, en in Uwen naam vele krachten gedaan.' Mattheus 7:22, dit was juist bij hun verwerping. En wederom, in Mattheus 25:11 roepen zij weer tot Hem, tot Jezus, zeggende: 'Heere, Heere, doe ons open! En daar geeft Hij hen weer een weigerend antwoord even als in deze gelijkenis.

Maar hoe het ook zij, wie of hier ook met Abraham bedoeld worde, toch kunnen wij uit deze woorden de volgende waarheden leren.

1. Dat de verdoemden zoeken en zuchten zullen naar verlossing van den toorn, waaronder zij liggen tot in alle eeuwigheid, 'ja in een overloop van grote wateren, zullen zij hem niet aanraken.' Psalm 32:6.

2. Dat zij ernstig bidden zullen, als ik 't zo noemen mag, om uit hunnen jammerlijken staat verlost te worden. Dit is duidelijk op te merken in deze woorden. Want let wel, hij zei niet alleen, 'Vader Abraham! ontferm u mijner!' maar 'hij riep' en zei, 'Vader Abraham, ontferm u mijner.'

3. Waaruit een derde opmerking volgt, en wel deze, dat er een tijd komen zal dat de mensen te vergeefs om genade zullen smeken, want zo ging 't met dezen rijken man, dat ik u straks hoop aan te tonen.

Sommige mensen zijn zo door den duivel misleid, dat zij geloven, dat God zo genadig is, dat Hij alles maar voor bidden aan ziet, zij denken dat de Heere alles maar voor gangbare munt aanneemt, dat Hij met alles tevreden is, terwijl zij in deze wereld zijn, en dit spruit voort uit gebrek aan kennis van den waren aard van Gods barmhartigheid, en van den weg waarin God

met zondaars kan verzoend worden. Nu ik zeg, uit onwetendheid denken zij, dat als zij maar wat woorden opprevelen in den vorm van een gebed, al weten zij niet eens wat zij zeggen, of waarom zij vragen, dat God de Heere dan toch wel tevreden is, ja hoogst ingenomen is met hun daden. O vrienden ik smEEK u, denk toch eens over u zELVEN na, en zoekt met waren ernst naar den Geest van Christus, om u te leren strijden en bidden en u bekwaam te maken om Jezus Christus aan te grijpen, opdat uwe zielen behouden mogen worden, en er niet eenmaal een tijd kome, wanneer gij zult bidden om verlossing en er geen verlossing meer zal zijn tot in alle eeuwigheid.

Wederom, uit deze woorden kunt gij leren, dat, hoewel God gewillig is om zondaren te verlossen en te behouden, deze tijd toch niet altijd zal duren. Neen, hij, die nu zijn rug naar den Heere Jezus toekeert, zal hier namaals de poort des hemels gesloten vinden, wanneer hij roepen en bidden zal om genade, maar zonder verhoring. God zal eenmaal hen den rug toekeren, die hier niet naar Hem willen zoeken. Zij zullen hiernamaals tijd, ja tijd genoeg hebben om te boeten voor hun dwaasheid, waarin zij hunnen rug naar den Heere Jezus hebben toegekeerd. 'Zo zal ik ook in ulieder verderf lachen, ik zal spotten, wanneer uwe vreze komt.' Spreuken 1:26.

Dit moest ons leren om den tijd te nutte te maken, waarin ons de genade en de zaligheid onzer ziele wordt aangeboden, opdat wij niet eenmaal te laat berouw zullen moeten hebben over ons ongeloof en onzen opstand. Ach, vrienden de tijd is zo kostbaar, een uur tijds om een preek te horen is zo dierbaar. Ik heb wel eens het volgende bij mij zELVEN overdacht, stel het geval, dat de Heere twee of drie Zijner knechten, bedienaren van het heilig evangelie, naar de verdoemden in de hel zondt met dezen last, gaat naar de hel en predikt de genade aan degenen, die daarin zijn. Laat uw preek een uur duren, en verkondigt hen de waarde en de verdiensten van de geboorte, van de gerechtigheid, van den dood, van de wederopstanding, van de hemelvaart en van de Voorspraak mijns Zoons, met al mijne liefde die in Hem is, en biedt haar hun aan, zeggende dat ik nu nog eens en slechts eenmaal het middel der verzoening aan hen aanbiedt. Zij, die nu liggen te kermen en te wenen, zouden dan opspringen bij het geringste aanbod van genade. O, zij, die nu gehele dagen, weken, ja zelfs jaren kunnen doorbrengen in het verwerpen van Gods Zoon, zij zouden dan opspringen van vreugde naar dat een aanbod van genade. 'Vader, ' zegt hij, 'ontferm u mijner.'

Wederom, uit deze woorden leren wij, dat de genade welkom zou zijn, wanneer de zielen onder het oordeel liggen. Nu zijn ziel in het vuur is, nu hij onder den toorn Gods is, nu hij in de hel is, om daar gepijnigd te worden, nu hij met den duivel en de verdoemde geesten is, nu gevoelt hij de gramschap en de toorn des Heeren. Nu is het, ontferm u mijner, ontferm u mijner! Hieruit ziet gij, dat de genade op hogen prijs gesteld wordt door degenen, die in de hel zijn, en dat zij blijde zouden zijn, indien zij genade ontvingen. Vader, ontferm u mijner, zend mij een weinig genade ter wille van mijne arme ziel.

'En zend Lazarus, dat hij het uiterste zijns vingers in het water dope, en verkoele mijne tong.'

Ten derde. Deze woorden drukken niet alleen uit het smachtend verlangen naar genade, dat de goddelozen hebben, maar ook welke genade deze rampzalige schepselen begeren, waarover zij zich zouden verheugen.

1. Dat hun het gezelschap van Lazarus geschonken werde. Vader Abraham ontferm u mijner, en zend Lazarus. Nu, Lazarus was de man die door God bemind en door hen gehaat werd. Hieruit volgt,

2. Dat de wereld, die hier op aarde de gelovigen niet kan verdragen of dulden, nu blijde zou zijn, als zij in hun gezelschap verkeren mocht. O zend nu Lazarus! Ofschoon er eens een tijd was, dat ik onverschillig omtrent hem was, laat mij nu enige gemeenschap met hem hebben.

Ofschoon de bedrogen wereld nu het gezelschap van Gods volk haat, zo zal er toch eenmaal een tijd komen, waarin zij verblijd zou zijn als zij maar de geringste gemeenschap met Gods

kinderen mocht hebben. Ja, merkt slechts op, zij zouden verblijd zijn, slechts een weinigje troost te ontvangen, als het zou kunnen, zelfs van die gelovigen die zij het meest veracht hebben. Zend Lazarus, hem, dien ik geringer geacht heb dan mijne honden, hem, dien ik niet waardig keurde den voet over mijn dorpel te zetten, hem, die aan mijne poort moest liggen, zend hem. Nu zal Lazarus welkom zijn, nu verlang ik naar enige troost van hem, maar er komt geen troost.

Waaruit wederom volgt, o gij barse en ruwe vervolgers van Gods volk, dat er eens een tijd zal komen, waarop zij u lichter zullen achten dan gij hen ooit gedaan hebt. Gij hebt vele harde woorden tot hen gesproken, onwaarheden van hen verspreid en hen menige slag in het aangezicht gegeven. En nu, nu gij in de grootste ellende en smart verkeert, nu zullen zij geen medelijden met u hebben, 'de rechtvaardige zal zich eerder verblijden, als hij de wraak aanschouwt.' Psalm 58:10.

'Zend Lazarus.' Waarbij op te merken valt, dat gij dan elk der gelovigen als een kind van God zult erkennen. Nu ziet gij hen aan als behorende tot de sekte van Hymenéus en Filétus, maar dan zult gij zien dat zij de Lazarussen Gods, geliefde kinderen des Heeren zijn. Ofschoon de gelovigen nu niet door u geacht en erkend worden, omdat zij behoeftig gering, arm en verachtelijk onder ulieden zijn, de dag komt spoedig, waarop gij hen zult moeten erkennen en hun gezelschap zult begeren, en de geringste troost van hen zult aannemen.

'Zend Lazarus, dat hij het uiterste zijns vingers in het water dope en verkoele mijne tong, want ik lijde smarten in deze vlam.'

Zo zullen de zielen, die in hun zonden blijven, uitroepen in grote bitterheid des geestes, met verschrikkelijke wroeging in hun geweten, zonder ooit op te houden, 'Dat hij het uiterste zijns vingers in het water dope en verkoele mijne tong. Dat hij, namelijk de man, dien ik vroeger het eten van mijn honden niet eens waardig keurde, dien ik bespote en buiten mijn huis sloot, zend hem, 'dat hij het uiterste zijns vingers in het water dope, en verkoele mijne tong.

Nu deze woorden, 'dat hij het uiterste zijns vingers in het water dope enz., deze woorden drukken het geringste bewijs van vriendschap of gunstbetoon uit, alsof hij had willen zeggen, nu zou ik verblijd zijn over de minste genade, nu zou ik opspringen naar de geringste troost, al was het maar een druppel water aan het uiterste zijns vingers. Men zou denken, dat dit toch een nederig verzoek is, een geringe gunst, een druppel water, wat is dat? Neem een emmer vol, als het u goed zal doen. Maar, merkt wel op, het is hem niet vergund, zelfs enen enkelen druppel te ontvangen, niet zoveel als een mens op den top zijns vingers kan houden, dit wil zeggen, dat zij, die Christus niet als hun Zaligmaker hebben leren kennen, gepijnigd zullen worden, zelfs zolang als de eeuwigheid duren zal, en dat zij niet zoveel als de geringste lafenis zullen hebben, zelfs niet zolang als iemand nodig heeft om zich om te keren, of enen druppel water door te slikken.

O, dat deze dingen eens in uw hart plaats mochten vinden, hoe zou het u uitdrijven tot dien enigen Zaligmaker Jezus Christus, om rust voor uwe ziel te zoeken, eer het te laat zal zijn, eer de zon van het Evangelie voor u zal zijn ondergegaan! Overweeg de jammerstaat, waarin de goddelozen eens zullen vallen en vliedt hun ongerechtigheden, door u met God te laten verzoenen, opdat uw deel niet eenmaal met de ongerechten zij, en gij uit de diepste smart uwer ziel zult moeten roepen om enen druppel koud water om uwe tong te verkoelen.

'Want ik lijde smarten in deze vlam.

Inderdaad, de reden, waarom de arme wereld niet zulk een vurig verlangen naar genade heeft, is gedeeltelijk, omdat zij niet zo ernstig nadenkt over de smarten, die zij zullen moeten lijden, wanneer zij buiten Christus sterven. Want als die arme zielen goed nadachten over de straf, die haar deel zal worden wegens hare zonden tegen God, dan zouden zij meer haast en spoed maken, om door Christus uit genade om niet met God verzoend te worden, opdat zij niet in de rampzaligheid terecht komen.

Maar waarom wordt er gezegd, 'dat hij het uiterste zijns vingers in het water dope en mijne tong verkoele? Omdat de verschillende delen van het lichaam, die hun deel in de zonden gehad hebben, ook hun deel in de eeuwige straf zullen hebben. Daarom zegt Christus tot Zijne discipelen, wanneer Hij hen vermaant om Hem niet te verlaten, dat zij de macht en de toorn des Heeren meer moeten vrezen dan enige andere macht, Hij zegt, 'vreest Dien, die ook macht heeft lichaam en ziel in de hel te werpen. Lukas 12:5. En wederom, 'vreest veel meer Hem, die beide, ziel en lichaam kan verderven in de hel. Mattheus 10:28. Hier wordt niet een enkel lid van het lichaam bedoeld, maar het gehele lichaam, waarvan de handen, de voeten, de ogen, de oren en de tong delen zijn. En ik ben overtuigd, dat, hoewel dit door sommigen nu als vleselijk veroordeeld wordt, het toch zal blijken de werkelijke waarheid te zijn voor hen, die tot hun grote smart datgene zullen moeten lijden, hetwelk God hen in Zijn rechtvaardig oordeel oplegt. Dan zullen zij roepen: Ach, geef mij een droppeltje tot verkwikking voor mijn vloekende, lasterende, liegende en spottende tong. Hierop aarde weten zij hun tong niet in te houden, hier op aarde durven zij zeggen: 'Wij zullen de overhand hebben met onze tong, onze lippen zijn onze! wie is heer van ons? Psalm 12:5. Maar dan zullen zij anders gestemd zijn. Dan zal 't zijn: O! mocht ik één druppel water hebben, om mijne bedrieglijke tong te verkoelen! Ik sta soms verwonderd, hoe sommige mensen alles maar zeggen, wat hun op de tong ligt. Als zij slechts dachten hoe zij van elk woord rekenschap zullen moeten geven voor den Rechter der levenden en der doden, o voorzeker, dan zouden zij voorzichtiger zijn met hun tong en meer acht slaan op hun woorden.

Jakobus zegt: 'De tong is een onbedwingelijk kwaad, vol van dodelijk venijn, zij ontsteekt het rad onzer geboorte, en wordt ontstoken van de hel. Jakobus 2. De tong, hoeveel kwaad kan zij niet stichten in een ogenblik tijds! Hoe vele slagen en wonden veroorzaakt zij! Hoe menigmaal vervloekt zij den naasten, zoals Jakobus zegt! Hoe menigmaal is de tong de geleider van het helse gif, dat in het hart schuilt, om God te onteren, den naasten te belasteren, en onze eigene ziel te verwoesten! En denkt gijlieden, dat de Heere stil zal zitten, om zo te zeggen, en uw tong aan zich zelve zal overlaten, en u nooit ter verantwoording zal roepen voor het gebruik dat gij van dit kleine lid hebt gemaakt? o, sta stil op uwen weg. De Heere zal niet altijd zwijgen, maar Hij zal u straffen, en zal het ordentelijk voor uwe ogen stellen, o zondaar. En uwe tong met de andere leden uws lichaams zullen gepijnigd worden wegens uwe zonden en ongerechtigheden.

En ik ben er zeker van, dat er eens een tijd zal komen, dat die zielen, die nu licht hierover denken, den dag zullen betreuren, waarop zij met hare tong gesproken hebben. O, zal de een zeggen, dat ik toch zo weinig op mijn tong heb gelet! O, had ik mijn tong maar afgebeten, voor dat ik dit of dat gezegd had! Was ik maar zonder tong ter wereld gekomen! Mijn tong, mijn tong, ach, vader Abraham, vader Abraham, zend Lazarus met een druppel water op het uiterste zijns vingers, opdat ik mijne tong verkoele, want ik lijde smarten in deze vlam. Arme zielen, hier op deze aarde laten zij haar tong alles zeggen, al is het maar voor een klein voordeel van twee of drie centen. Maar o, wat zal dit smartelijk zijn, wanneer zij eeuwig gepijnigd zullen worden voor wat zij met dit kleine lid in deze wereld gesproken hebben. Daarom, gij die uwe ziel liefhebt, let op uwe tong, opdat gij uzelf niet zo vast kluistert aan de hel met de zonden uwer tong, dat gij niet weer los zult kunnen geraken tot in alle eeuwigheid. 'Want uit uwe woorden zult gij veroordeeld worden, 'indien gij geen zorg draagt voor uwe tong. 'Want ik zeg u, dat van elk ijdel woord, hetwelk de mensen zullen gesproken hebben, zij van hetzelfde zullen rekenschap geven in den dag des oordeels.' Mattheus 12:36.

Vers 25. 'Maar Abraham zei. Kind! gedenk, dat gij uw goed ontvangen hebt in uw leven, en Lazarus desgelijks het kwade, en nu wordt hij vertroost en gij lijdt smarten.'

Deze woorden zijn het antwoord op het geroep der verdoemden. Het vorige vers is een openbaring van de begeerten, die zij hebben nadat zij deze wereld hebben verlaten. 'Hier is het antwoord, 'Kind! gedenk' enz.

Het antwoord geeft zoveel als het volgende te kennen, namelijk dat zij in plaats van verlossing of lfenis te bekomen, te meer gepijnigd zullen worden, en dat wel door nieuwe herinneringen aan een kwalijk doorgebracht leven. Kind, gedenk, dat gij uw goed ontvangen hebt in uw leven, hetgeen zoveel zeggen wil als, nu beseft gij wat het zeggen wil uwe ziel te verliezen, nu weet gij wat de gevolgen zijn van het uitstellen der bekering, nu gevoelt gij, dat gij u zelven bedrogen hebt, daarin dat gij den tijd besteed hebt in het zoeken naar uitwendige, vergankelijke, aardse dingen, een tijd, dien gij hadt moeten besteden om naar de zaligheid uwer ziel te zoeken in Jezus Christus. Nu gij in de hel zijt, smarten lijdt, nu zoudt gij wat gij in vroegeren tijd versmaad hebt wel als uw deel begeren, maar helaas! nu is het te laat, uw roepen baat u niets, de aangename tijd der zaligheid is voorbij. 2 Corintiërs 6:2.

Dit is niet een tijd om de begeerten der verdoemde verworpenen te beantwoorden, hadt gij ernstig geroepen, toen u de genade werd aangeboden, dan zou er veel hebben kunnen gebeuren, maar toen waart gij onverschillig, en dreeft den spot met Gods verdraagzaamheid en goedheid, door uw voortgaan op den weg, die ten verderve leidt. Hadt men het u niet aangezegd, dat zij, die naar de stem des Heeren niet luisterden, ook eenmaal niet zouden verhoord worden, wanneer zij roepen zouden, indien zij op dezen weg voorthouden? Hadt men 't u niet voorgehouden, dat Hij in ulieder verderf lachen zou, en spotten wanneer uwe vreze kwam, omdat gij niet naar Zijnen raad geluisterd hebt? Spreuken 1:24-28.

Daarom, in plaats van op enen droppel genade te hopen, denkt hoe gij die dagen hebt doorgebracht, waarin de Heere u het leven gunde, breng u te binnen hoe gij in uw leven hier op aarde opstond tegen den Heere door onverschillig te zijn omtrent Zijn woord en Zijne bevelen, ja onverschillig omtrent uwe eigene ziel. Daarom, in plaats van op enige lfenis te hopen moet gij nu weer aan uwe onreine wegen denken, opdat deze u tot eeuwige wroeging zijn.

Deze woorden 'Gedenk dat gij uw goed ontvangen hebt in uw leven' leiden ons tot de volgende opmerkingen.

Ten eerste. Dat zij, die de bekering uitgesteld hebben en in hun zonden voortleefden, en in dezen toestand hun zielen verloren, in plaats van de minste troost te vinden, wanneer zij in de hel komen, altijd hun kwalijk doorgebracht leven levendig en helder voor ogen zullen hebben. Hier op aarde kunnen zij hun zonden spoedig genoeg vergeten, maar daar zullen zij ze altijd voor zich hebben, zij zullen zich hun boze daden zo helder als de dag herinneren, of hun geheugen zal merkkelijk versterkt worden, zodat zij voortdurend het gezicht zullen hebben op hun boze handelingen, die zij in deze wereld bedreven hebben. 'Kind! gedenk, ' zegt hij, dan zult gij gedwongen zijn om aan uwe ongerechte daden te denken.

1. Hoe gij in zonde ontvangen en geboren werdt, en daarin zijt opgevoed.

2. Gedenk hoe dikwijls aan u het evangelie verkondigd is, om u van uwe zonden te verlossen door Hem, Die u in het evangelie werd voorgehouden.

3. Gedenk, hoe gij uit liefde tot uwe zonden en tot uwe vleselijke lusten, uwen rug toegekeerd hebt naar het aanbod van genade, dat u in dat evangelie werd aangeboden.

4. Gedenk, dat gij uwe ziel verloren hebt, omdat gij niet van vrije genade horen wildet, en gene vrede wildet sluiten met een liefhebbende en milde Jezus.

5 Gedenk hoe nabij het koninkrijk Gods gij geweest zijt, alleen, gij waart gewillig om weer uw oor te lenen aan de boze lusten, wanneer zij in uwe harten woelden, aan dronkaards wanneer zij riepen, aan vermaken wanneer zij zich aanboden, aan zorgen en beslommeringen der wereld, die als zo vele doornen de overtuigingen en kloppingen, die in uw hart opkwamen, weer verstikken.

6. Gedenk hoe gewillig gij waart om u zelve te vleien met de verwachting eens huichelaars, en met een bijbeltekst die geen kracht in uw hart had uitgewerkt.

7. Gedenk hoe gij telkens en telkens de bekering uitsteldet wanneer gij vermaand werdt om tot Jezus te komen.

8. Gedenk hoe gij op sommige tijden gehuicheld, gelogen, en uw naasten bedrogen hebt, hoe gij het volk des Heeren bespot, beschimpt, uitgefloten: gehaat en vervolgd hebt.

9. Gedenk, hoe gij, wanneer anderen bijeen vergaderd waren in de vreze des Heeren om Hem te zoeken, hoe gij dan te midden van ijdele makkers waart om tegen Hem te zondigen, terwijl de gelovigen baden, waart gij bezig met vloeken, terwijl zij den naam des Heeren prezen, spraakt gij kwaad tegen de kinderen des Heeren. O, dan zult gij verschrikkelijke wroeging gevoelen over al uwe zondige gedachten, woorden, en daden, van de eerste tot de laatste toe, die gij gedurende uw leven hier op aarde hebt bedreven. Dan zult gij de waarheid ondervinden van de volgende woorden: 'Want de HEERE zal u aldaar een bevend hart geven, en bezwijking der ogen en mattigheid der ziel. En uw leven zal tegenover u hangen, en gij zult nacht en dag schrikken, en gij zult van uw leven niet zeker zijn. Des morgens zult gij zeggen: Och dat het avond ware! en des avonds zult gij zeggen: Och dat het morgen ware! vermits den schrik uws harten, waarmee gij zult verschrikt zijn, en vermits het gezicht uwer ogen, dat gij zien zult.' Deuteronomium 28:65-67.

Ja nog ergere dingen dan deze schriftuurplaats openbaart, zult gij tot uwe smart daar vinden. Want, voorwaar er is geen tong geschapen, die in staat is de akeligheid der wroeging en de verschrikkelijkheid der zielsangsten te beschrijven, die diegenen zonder ophouden of verzachting zullen lijden, die de stem des roependen ongehoorzaam zijn geweest. Er ligt dus een grote betekenis in deze woorden: 'kind, gedenk, dat gij uw goed ontvangen hebt in uw leven.

Gij ziet dus, dat uit deze woorden te leren is, dat de goddelozen altijd denken zullen aan hun kwalijk-besteed leven, 'Kind! gedenk, dat gij uw goed ontvangen hebt in uw leven.' Onder 'uw goed' moogt gij eenvoudig de goederen dezer wereld verstaan, die op zich zelve goed genoemd worden, en ook zo mogen genoemd worden, of anders de dingen van dit leven, al de vermaken, genoegens, voordelen en ijdelheden dezer wereld, welke de onwetenden dezer wereld als 'hun goed' beschouwen, en waarin zij zich verkneuterden. Ziel, ziel, neem rust, eet, drink en wees vrolijk want gij hebt vele goederen, die opgelegd zijn voor vele jaren. Lukas 12:19,20. Nu, ik zeg, God zal, naar zijn heerlijke kracht en wijsheid maken, dat deze arme schepselen altijd aan hun kwalijk besteed leven zullen denken, Hij zal tot hen zeggen, gedenk, gedenk, dat het in uw leven zo en zo met u was, en in uw leven was u gedrag zo en zodanig.

Mochten zondaars hun keus hebben, dan zouden zij hun zonden niet gedenken, zoals duidelijk blijkt uit hun gedrag in deze wereld, want zij willen nog geen ogenblik een ernstige gedachte over hun onreine daden hebben, 'zij stellen den bozen dag verre.' Amos. 6:3. Ezechiël 12:27, maar zij doen al het mogelijke om zulke ernstige gedachten van zich te werpen, maar in de hel zullen zij gedwongen zijn om altijd hun goddeloze daden te gedenken, hun zonden zullen helder voor hun ogen staan. Daarom staat er geschreven dat de Heere Jezus, wanneer Hij komen zal om te oordelen, gerichte tegen hen zal houden, dat wil zeggen, Hij zal hen overtuigen van hun boze daden. Judas 1:14,15. Zij willen nu niet gewillig aan hun onreine handelingen denken. Maar hiernamaals moeten zij eraan denken, dan zullen zij knarsetanden van wroeging en berouw. God zal een snel getuige tegen hen zijn, (Maleachi 3:5) en zal zeggen, gedenk aan hetgeen gij op aarde hebt gedaan, hoe gij geleefd en gehandeld hebt. Ach vriend, indien gij in deze dagen des lichts niet gedenkt 'aan de dagen der duisternis' (Prediker 11:8), aan de dagen des doods, der hel en des oordeels zo zult gij in de dagen der duisternis aan de dagen des lichts, aan de dagen van het evangelie moeten gedenken, en hoe gij tot uwe

eeuwige rampzaligheid het aanbod van genade in den dag der zaligheid hebt verworpen. Dit wordt ons geopenbaard in het 25ste hoofdstuk van Mattheus.

‘Gedenk, dat gij uw goed ontvangen hebt in uw leven.’

De machtige God zal hun smarten verzwaren in plaats van hen lachen of rust te geven, door hun angsten te bespotten en hen te zeggen waaraan zij gedenken moeten. Gedenk, zegt Hij, o gij verloren zielen, gedenk dat gij uw vreugde, uw vrede, uw vertroosting, uw genietingen, uw rust, uw rijkdom, uw gezondheid, uw hemel, uw geluk, en uw deel in uw leven ontvangen hebt.

O rampzalige staat! Dan zult gij waarlijk in een treurigen toestand zijn, wanneer gij zien zult dat gij uw goede dingen, uw beste dingen, uw aangenaamste dingen reeds gehad hebt, want dit wordt duidelijk gezegd in deze woorden, ‘gedenk dat gij uw goed ontvangen hebt in uw leven.’ Ten tweede. Nog een andere maar verschrikkelijke waarheid ligt in deze woorden opgesloten namelijk dat er vele arme schepselen zijn, die al hun goed en geheel hunnen schat in dit leven hebben, of terwijl zij in deze wereld leven, ‘Gedenkt, zegt hij, ‘dat gij uw goed ontvangen hebt in dit leven.’ Psalm 17:14.

De goederen der goddelozen zullen spoedig een einde hebben, zij blijven niet langer bij hen dan tot aan hunnen dood, tot aan het einde van hun leven. Dat woord was niet te vergeefs geschreven, gelijk het geluid der doornen onder enen pot, alzo is het lachen eens zots. Het goed der goddelozen is gelijk het knappen der doornen onder een pot, die spoedig een grote vlam maken maar weinig hitte van zich geven voor een korten tijd, als gij er bij komt om u zelve te warmen vindt gij in plaats van een aangename hitte, koude as, en in plaats van een heldere vlam vindt gij niets dan rook en damp.

Er zal een tijd komen, waarin de goddelozen blijde zouden zijn een beter deel te hebben, wanneer zij de ijdelheid van hun aardse deel zien, dat wil zeggen, wanneer zij zien zullen welk een ongeluk het is zijn deel in deze wereld te hebben. Het is waar, terwijl zij hier op aarde aan deze zijde van de hel zijn, denken zij, dat er niets met rijkdom eer en vermaak in deze wereld is te vergelijken, hetwelk hen doet uitroepen: ‘Wie zal ons het goede doen zien?’ Psalm 4:6, dat met rijkdom, het genot en de roem dezer wereld vergeleken kan worden? Maar alsdan zullen zij zien, dat er andere dingen zijn die beter zijn en veel meer waarde hebben dan tienduizend werelden. En in ernst, vrienden, zal het u niet grieven en kwellen, wanneer gij zult bevinden, dat gij den hemel verloren hebt voor een weinig genot en vermaak in uw leven? Gewis, het zal u grieven en kwellen, wanneer gij zien zult welk een heerlijken hemel gij hebt opgeofferd voor een onreine wereld, die veel op een mesthoop lijkt. O, mocht gij dit eens geloven! Mocht gij dit eens ernstig bij u zelve overwegen en tot u zelve zeggen, hoe! zou ik tevreden zijn met mijn deel in deze wereld te hebben! Hoe! zou ik den hemel willen verliezen voor deze wereld! Bedenk u wel, zolang het nog dag is, zolang het evangelielicht nog schijnt, zolang de Zoon van God u nog verzoening aanbiedt, opdat gij niet eenmaal zulk een stem als deze zult moeten horen, ‘kind, gedenk, dat gij uw goed ontvangen hebt in uw leven, ‘uwe vertroosting, uw vreugde, uw rust, uw vrede, alles hebt gij in uw leven ontvangen, de aarde was uw hemel.

O, welk een arme hemel! welk een korte vreugde! Hoe beklagenswaardig is het in zulk een toestand te zijn! O arme ziel, bedenk u toch eens, is het niet beklagenswaardig den hemel te verliezen voor twintig, dertig of veertig jaren zondigen tegen God? Wanneer uw leven ophoudt, is ook uw hemel voorbij. Wanneer de dood uwe sponde nadert om het lichaam van de ziel te scheiden, op dat zelfde ogenblik wordt gij afgesneden van al uw geluk, dat gij hier op aarde genoot. Overweeg bij tijds, opdat gij uw deel niet hebt in dit leven. ‘Want indien wij alleenlijk in dit leven hopen, zo zijn wij de ellendigste van alle mensen.’ 1 Corinthiërs 15:19. Overweeg wederom, dat de gelovigen hun deel zullen hebben, wanneer gij het uwe reeds gehad hebt. Wanneer anderen de vreugd ingaan, is uwe vreugde van u gevloeden. Wanneer anderen tot God gaan, moet gij naar den duivel gaan. O Rampzalige! Het ware u

beter geweest nooit geboren te zijn, dan een erfgenaam te zijn van zulk een deel, daarom draagt zorg dat dit niet uw toestand worde.

‘Kind! gedenk, dat gij uw goed ontvangen hebt, en Lazarus het kwade.’

Deze woorden tonen ons niet alleen den ellendigen toestand der goddelozen aan in dit leven, maar zij bevatten ook grote troost voor de gelovigen. Lazarus had het kwade ontvangen, d.w.z. dat Lazarus zijn kwade dingen ontvangen had in zijn leeftijd of toen hij in de wereld was. Waaruit volgt,

1. Dat het leven der gelovigen, zolang zij in deze wereld zijn, gepaard gaat met veel kwaads of vele beproevingen, die van verschillenden aard kunnen zijn, zoals de heilige Schrift ons duidelijk leert, ‘Vele zijn de tegenspoeden des rechtvaardigen, maar uit alle die redt hem de HEERE.’ Psalm 34:20.

2. Dat de beproevingen of tegenspoeden den gelovige gedurende zijn gehele leven kunnen vergezellen, d.w.z. zolang hij in dit tranendal hier beneden is, zelfs kunnen die tegenspoeden velen en velerlei zijn, sommigen uitwendig anderen inwendig. Dat deze beproevingen of tegenspoeden zolang kunnen duren als de gelovige hier op aarde is, leert ons de ondervinding van alle kinderen Gods gedurende alle eeuwen. Dit zou met vele bewijzen gestaafd kunnen worden doch ik stip het slechts aan hoewel ik er verder over zou kunnen uit wijden.

3. De tegenspoeden die den gelovige vergezellen zullen niet langer duren dan zijn leeftijd, en hierin ligt de troost voor de gelovigen, de Lazarussen, de kinderen Gods, hun bitteren kelk is ledig, wanneer hun leven hier op aarde geëindigd is. Al hun droefheid, al hun smart moet hier blijven, ‘Voorwaar, voorwaar, ‘ zegt de Heere Jezus, ‘Ik zeg u, dat gij zult schreien, en klagelijk wenen, maar de wereld zal zich verblijden, maar uwe droefheid zal tot blijdschap worden.’ Johannes 16:20. Gij zult bedroefd zijn, gij zult klagen, gij zult schreien hier op aarde, maar uwe droefheid zal tot blijdschap worden, en niemand, wie hij ook zij, zal uwe blijdschap van u kunnen wegnemen.

Indien gij nu denkt, dat het in mijne bedoeling ligt, dat de kinderen Gods in hun leven hier op aarde niets anders dan droefheid hebben, dan vergist gij u deerlijk. Want, ofschoon het onloochenbaar waar is, dat de gelovigen al hun smart in deze wereld hebben, zo volgt hier toch niet uit, dat zij altijd smart zullen lijden in dit tranendal, integendeel zij kennen ook tijden van onbeschrijfelijke vreugde en innig zielsgenot, wanneer zij niet zien op de dingen die gezien worden, maar met hun geestelijk oog op de dingen, die niet gezien worden. De zaligheid, die de gelovigen soms in hun hart smaken, door met het geloofsoog over het graf heen te zien op de goede dingen, die hun wachten, wanneer dit leven geëindigd is, vervult hun hart met groter vreugde, dan al de kruizen, moeilijkheden, beproevingen en tegenspoeden, die hen in dit leven vergezellen, hun ziel kunnen vervullen met droefheid. 2 Corinthiërs 4.

Maar sommigen van Gods kinderen zullen zeggen, mijne tegenspoeden zijn van zodanige aard dat zij mij schijnen te overwinnen. Antwoord. Hebt toch goeden moed, want zij zullen niet langer duren, dan uw leeftijd. Maar mijn tegenspoed is, dat ik gebukt ga onder een hart vol verdorvenheid en zonde, zodat ik zeer belemmerd wordt om met God te wandelen. Antwoord. Dit is wel mogelijk, maar gij zult deze zwaarigheid slechts tot aan het einde uws levens hebben. Maar ik heb een boze man, en dit is zulk een grote smart voor mij. Wel, gij zult niet langer last van hem hebben, dan tot aan het einde uws levens, Zijt daarom niet versaagd of mistroostig, uw verdriet duurt niet langer dan uw leven. Wordt gij bedroefd door boze kinderen, boze familiebetrekkingen, boze burens? Zij zullen u niet langer bedroeven dan uw leven duurt.

Wordt gij aangevallen door een sluwen satan of door ongeloof, laat het zijn wat het wil, als gij een waar gelovige zijt, dan zult gij bij het einde van uw aardse leven alle zwaarigheden achterlaten. O, zalige gedachte, o heerlijke toekomst! ‘Dan zal God alle tranen van uwe ogen afwissen, en de dood zal niet meer zijn, noch rouw, noch gekrijt, noch moeite zal meer zijn, want de eerste dingen zijn weggegaan.’ Openbaring 21:4. Maar nu het tegendeel, indien gij

geen rechte en ware gelovige zijt, dan, al leefdet gij ook duizend jaren in deze wereld, en had niets anders dan tegenspoed op tegenspoed en smart op smart, dan nog zouden deze tegenspoeden al waren zij nog zo smartelijk, niets zijn in vergelijking met de smarten, die gij lijden zult na dit leven beide in ziel en lichaam.

Ik zeg, hoe braaf gij ook moogt zijn, indien gij sterft in uw ongeloof, of onder het eerste, verbond zo zult gij gewis een plaats in de eeuwige smart hebben, wanneer gij dit leven verlaat. Maar dit is het allertreurigste, hoewel de arme ziel weet, dat zij voor haar ongeloof gestraft zal worden in de eeuwige pijniging, zo doet zij toch alsof er geen hel en geen verdoemenis ware. Zij wiegt zich zelf in slaap, omdat de Heere niet dadelijk slaat, maar lankmoedig wacht, opdat Hij genadig zou kunnen zijn. 'Omdat niet haastiglijk het oordeel over de boze daad geschiedt, daarom is het hart van de kinderen der mensen in hen vol om kwaad te doen,' Prediker 8:11. De lankmoedigheid en goedertierenheid Gods, die hen tot berouw zouden moeten nopen, nemen zij als oorzaak om zonde op zonde te stapelen. Verhardt door den duivel en verstokt in de zonde worden zij weggevoerd met een verhard hart tot zij in de eeuwige rampzaligheid neerstorten.

Arme zondaar, die hier op aarde met een verstokt hart voortholt op den weg der ongerechtigheid, eenmaal zult gij volle bewustheid hebben van al het kwade dat door u op aarde bedreven is, wanneer de vlammen van Gods oordelen rondom u zullen opstijgen, dat gij uit de bitterheid uwer ziel zult moeten roepen in de grootste benauwdheid, 'ik lijde smarten in deze vlam.'

Maar nu wordt hij vertroost en gij lijdt smarten.' Alsof hij zeggen wilde, nu heeft God beide Lazarus en u vergolden naar hetgeen gij zocht, terwijl gij in deze wereld waart. Wat u aangaat, gij hebt de genademiddelen verwaarloosd en de goedertierenheid Gods getergd, gij hebt uwen rug gekeerd naar den Zoon van God, die in de wereld kwam om zondaren zalig te maken, gij hebt gespot met de verkondiging van het evangelie, gij werdt telkens en telkens vermaand om de liefde van God in Zijn Zoon Jezus Christus te omhelzen. De Heere spaarde u in het leven, twintig, dertig, veertig, vijftig, of zestig jaren, en al dien tijd hebt gij, in plaats, van ze te besteden 'om uwe roeping en verkiezing vast te maken' 2 Petrus . 1:10 hen besteedt om uwe eeuwige verdoemenis zeker te maken, Job 21:29,30. Lazarus heeft het gedurende zijn leven zijne bezigheid gemaakt om mijne genade en zaligheid aan te nemen in den Heere Jezus Christus. Wanneer gij in het bierhuis zat, bezocht hij de plaatsen waar Gods Woord verkondigd werd, wanneer gij met Gods lankmoedigheid den spot dreeft, zuchtte hij over de zonden en het diep bederf van zijn hart. Prediker 9:4-6. Terwijl gij aan 't vloeken waart, lag hij te bidden, met een woord, terwijl gij uwe eeuwige verwoesting vast maakte, maakte hij door het geloof in het bloed van den Heere Jezus Christus zijne eeuwige zaligheid vast. Daarom 'wordt hij nu vertroost, en gij lijdt smarten.'

Hier ziet gij dus wederom, zo min de rechtvaardige altijd zonder troost en zaligheid zal zijn, zo min zal de ongerechte altijd zonder straf blijven. Zo waarlijk als God in den hemel is, zo zeker zal het geschieden. Zij moeten elk hun deel hebben. En daarom geliefde kinderen des Heeren gaat blijmoedig voort op uwen weg, zijt niet mismoedig maar standvastig, onbeweeglijk, altijd overvloedig in het werk des Heeren, als die weet, dat uw arbeid niet ijdel is in den Heere, 1 Corinthiërs 15:58. Uw deel is de eeuwige heerlijkheid. En gij, die zo afkerig zijt om vrede met Jezus Christus te sluiten en om we zonden te verlaten om Hem te volgen, ziet 'uw dag komt,' Psalm 37:13, waarop gij zult weten, dat het kwaad, dat nu zoet is in uw mond en dat gij nu onder uwe tong verbergt, Job 20:12-14, zodoende een tijd zal gehad hebben om in u tot uwe eeuwige verwoesting uit te werken, zodat gij in een ergere toestand zal zijn dan wanneer gij tienduizend duivelen gehad had om u te kwellen. Het ware u beter geweest nooit geboren te zijn dan een deelgenoot te moeten worden van die eeuwige pijniging, waarin gij gewis komen zult.

Vers 26. 'En boven dit alles, tussen ons en ulieden is een grote kloof gevestigd, zodat degenen, die van hier tot u willen overgaan, niet zouden kunnen, noch ook die daar zijn, (al willen zij) van daar tot ons overkomen.'

Deze woorden zijn ook nog een gedeelte van dat antwoord, dat de zielen in de hel zullen ontvangen op hun steunen, hun zuchten, hun smartelijk wenen, hun tranen en hun wensen, die zij uiten om uit deze ondraaglijke pijn verlost te worden. O mij dunkt, bij het eerste gezicht van deze woorden moest het hart van den verstoksten zondaar vermurwd worden. Het laatste vers waarover ik sprak bevatte verschrikkelijke woorden en verzwaart het lijden van den armen zondaar in grote mate. Als wij lezen, gedenk dat gij uw goed ontvangen hebt in uw leven, en Lazarus desgelijks het kwade enz., ik zeg, dit zijn verschrikkelijke woorden voor die arme zielen die buiten Christus sterven. Maar deze laatste woorden tonen ons hun smart nog des te beter. Zij werden gesproken met betrekking tot den tegenwoordigen toestand over den zondaar. Deze bevestigen de voorgaande niet alleen, maar verzwaren ook hun ellende, daar zij ons tonen wat nog onverdraaglijker is. Het voorgaande vers is genoeg om een zondaar in zwijm te doen vallen, maar dit om hem dood te doen vallen. Waar hij zegt: 'En boven dit alles.' Er is nog iets om uw lijden oneindig veel meer te verzwaren. Ik zal in 't kort spreken over deze woorden in zoverre zij betrekking hebben op de verschrikkelijkheid waarover in het vorige vers reeds gesproken is. Alsof hij zeggen wilde, gij denkt dat uw tegenwoordigen toestand onverdraaglijk is, het doet u zuchten en kermen, het doet u den dag uwer geboorte verwensen. Nu ziet gij de behoefte, die een mens heeft aan genade, nu zoudt gij opspringen naar het kleinste greintje genade, nu gevoelt gij wat het is, het aanbod van Gods genade te minachten, nu doet het u snikken en klagen en brullen uit de angsten, waarin gij zijt. 'En boven dit alles, ' ik heb u andere dingen te zeggen die u waarlijk het hart zullen breken. Gij zijt nu niet meer in de wereld, gij zijt niet meer in staat het evangelie te horen, de duivel heeft u overwonnen en heeft u den hemel doen missen, gij zijt nu in de hel onder een ontelbaar gezelschap duivelen, en al uwe zonden vliegen u van alle kanten in het aangezicht, gij zijt van rondom in vlammen gehuld en gij kunt niet een enkelen droppel water verkrijgen om uwe tong te verkoelen, gij roept te vergeefs, want u zal niets geschonken worden. Gij ziet de gelovigen in den hemel, hetwelk geen geringe smart veroorzaakt aan uwe verdoemde ziel, gij ziet dat noch God noch Christus enig medelijden met u hebben om uw smart te lenigen of enige woorden van vertroosting tot u te spreken. 'En boven dit alles, ' gij zijt daar, en zult daar altijd moeten blijven zonder ooit enige lafenis te verwachten of hoop te hebben op enige troost, berouw zal u niet baten, de tijd is voorbij, en kan nooit weer herroepen worden, ziet, wat gij nu hebt, moet gij hebben tot in eeuwigheid.

Het is waar, ik heb vroeger reeds genoeg gezegd om uw hart te verbreken, 'En boven dit alles' gij zult daar altijd in de vlammen zijn. Deze woorden 'boven dit alles', het zijn vreselijke woorden. Ik zal u de mening er van in een gelijkenis voorstellen. Stel het geval, dat gij een mens gevangen neemt, hem aan een paal vastbindt en hem drie jaren achtereen met gloeiende knijptangen kleine stukjes vlees van zijn lichaam knijpt, en ten laatste wanneer de man om lafenis en hulp begint te roepen, antwoorden de pijnigers, Neen, maar boven dit alles, gij moet nog vreselijker gepijnigd worden. Wij zullen u zo twintig jaar aaneen martelen, en daarna zullen wij uw verminkt en vaneen gereten lichaam met kokend lood opvullen, of u met een gloeienden speer doorboren, zou dit niet beklagenswaardig zijn? Toch is dit slechts een nietigheid in vergelijking met de smarten die diegenen zullen lijden, die naar de hel gaan, want werd een mens al eens zo gemarteld, er zou toch eindelijk een einde aan komen. Maar hij, die naar de hel gaat, zal tien duizendmaal erger gepijnigd worden, en toch zal hij nooit geheel dood onder de pijnigingen wegzinken. Daar zullen zij altijd wenen, kermen en klagen. Eeuwig gepijnigd worden zonder enige verkwikking of lafenis en toch zullen zij niet in niets veranderd worden.

Als de grootste duivel in de hel u kon verscheuren en u tot stof kon vermalen, en u in niets veranderen, dan zoudt gij dit als een genadedaad beschouwen. Maar gij moet hier liggen braden, roosteren, schroeien en branden tot in alle eeuwigheid. Tot in eeuwigheid, dat is een lange tijd, en toch het moet zo lang duren. ‘Gaaf weg van mij gij vervloekten! in het eeuwige vuur, ‘ in het vuur, dat eeuwig brandt, ‘hetwelk den duivel en zijne engelen bereid is, ‘ Mattheus 25:41. O, gij die zo’n afkeer had, om uwe voeten vuil te maken als het maar een beetje morsig was of het regende, Gij die zo ongaarne uit het hoekje van den haard kwaamt als de wind maar een beetje scherp was, en gij die geen lust had om tien minuten, neen om vijf minuten ver te lopen om het Woord van God te horen, als het maar een weinig duister was, gij, die geen lust had om een weinig ijdele makkers te verlaten om uwe ziel te stichten, gij zult vuur genoeg hebben, gij zult duisternis genoeg hebben, en genoeg kwaad gezelschap, uw buik vol, indien gij Jezus Christus in uw hart mist, ‘en boven dit alles’, gij zult deze dingen hebben voor eeuwig, tot in alle eeuwigheid.

O gij, die gehele nachten doorbrengt met kaartspelen en dobbelen, in vloeken en ijdel geklap, gij, die het vloeken en zweren als een soort van dapperheid beschouwt, en als een verkwister overdadig leeft, gij, die er van houdt om in een hoek te zondigen, als niemand u ziet! O gij geveinsde, die om nevenbedoelingen den huichelaar uithangt, omdat gij als een van Gods kinderen gehouden wilt worden, maar die niets anders zijt in uw hart dan een vijand van de dingen van Christus. Gij, die u zelve vergenoegt in de zonde of in een valse belijdenis, uwe ziel zal in het eeuwig verderf terneder storten, op het ogenblik waarin gij deze wereld verlaat, en daar zult gij wenen en knarsetanden. Mattheus 8:12. ‘En boven dit alles’ gij zult daar nooit enige rust of verkwikking ontvangen, nooit zult gij enige hoop op verlossing hebben, gij zult sterven in uwe zonden, en gij zult gepijnigd worden zoveel jaren als er sterren aan het firmament fonkelden of als er zandkorrels aan het strand der zee glinsteren en ‘boven dit alles’ gij moet daar blijven voor eeuwig.

‘En boven dit alles, tussen ons en ulieden is een grote kloof gevestigd, zodat degenen, die van hier tot u willen overgaan, niet zouden kunnen, noch ook die daar zijn, vandaar tot ons overkomen.’ ‘Een grote kloof is gevestigd.’ Misschien zegt gij, wat is dat?

Antwoord. Het is een mooie vraag, die gij doet, tracht liever in te gaan door de enge poort dan te vragen wat deze kloof is. Maar indien gij het weten wilt, dan zult gij zien, dat zij een eeuwig vonnis des Heeren is, wanneer gij den hemel niet tot uw deel hebt. Er is een bevel uitgegaan van den Heere, dat zij die hier op aarde geen deel aan den hemel hebben, hieraan ook geen deel zullen hebben in de volgende wereld. En gij zult bevinden dat deze kloof zo diep en zo groot is, dat gij er nooit door zult kunnen komen zolang de eeuwigheid duurt. Gelijk Christus zegt, ‘Weest haastelijk welgezind jegens uwe wederpartij, terwijl gij nog met hem op den weg zijt, Mattheus 5:25, opdat de wederpartij niet misschien u den rechter overlevere, en de rechter u den dienaar overlevere, en gij in de gevangenis geworpen wordt. ‘Voorwaar in zeg u: gij zult ‘vandaar geenszins uitkomen, ‘ daar is de kloof, het bevel, ‘gij zult van daar geenszins uitgaan, totdat gij ook het laatste penningsken betaald zult hebben, ‘ Lukas 12:58,59. Onder deze woorden dus, ‘er is een grote kloof gevestigd’ versta ik het eeuwig bevel des Heeren. God heeft vastgesteld dat degenen, die naar den hemel gaan nooit vandaar zullen uitgaan naar een slechtere plaats, en ook dat degenen, die naar de hel gaan, nooit weer van daar zullen uitkomen. En vriend dit is zulk een kloof, zo gevestigd door Hem, die niet kan liegen, dat gij het aldus zult bevinden, welken weg gij ook uitgaat, hetzij naar den hemel of naar de hel.

Hier ziet gij dus uit hoe zeker de Heere hen, zal bewaren, die in het geloof sterven, God zal hen in den hemel houden, maar zij, die in hun zonden sterven, God zal hen in de hel werpen en hen daar gevangen houden, zodat zij, die van den hemel naar de hel willen gaan niet zullen kunnen, noch kunnen zij uit de hel komen, die naar den hemel wilden gaan. Let wel, Hij zegt niet, dat zij niet wilden-want, hoe gaarne zouden degenen, die hun zielen hebben opgeofferd aan hun

lusten, en haar wellicht voor een dubbeltje, voor een glas hier, voor een hoer, voor deze wereld verloren hebben, uit dezen poel des vuurs van Gods eeuwige wraak uitkomen, als zij mochten- maar hier begint hun ellende, zij, die van u tot ons zouden willen komen, dat is, van de hel naar den hemel, kunnen niet, zij moeten niet, en zij zullen niet, zij kunnen niet, God heeft het zo bepaald, en dit is dus hun rampzaligheid, niet zozeer dat zij in de hel zijn, maar dat zij daarin moeten blijven tot in allen eeuwen eeuwigheid. Als gij daarom de zonde in uw hart voelt opwellen om tegen God te zondigen, roept dan uit, Neen, want dan moet ik naar de hel gaan, en daar voor altoos blijven. Als de dronkaards, de vloekers, de leugenaars en de huichelaars slechts deze leerstelling omhelsden, dan zouden zij beven, wanneer zij er aan dachten om te zondigen.

Maar arme zielen, zij verbloemen de schuld, Spreuken 14:9 en spelen met de zonde als een kind met een rateltje, maar de tijd komt, dat deze ratels, waarmee zij nu spelen, zulk een geluid in hun oren en in hun geweten zullen maken, dat zij zullen bevinden, dat al stonden al de duivels in de hel uit al hun macht te gillen, dit niet te vergelijken zou zijn bij dat geluid. Uwe zonden zullen u als zo vele bloedhonden vervolgen en als zij u gevangen hebben zullen zij u vastbinden en u voor eeuwig ten onder houden, Numeri 32:23, Spreuken 5:22. Zij zullen u aangrijpen en aan u knagen, als had gij een nest vergiftige adders in uwe ingewanden. Job 20:14. En dit zal niet zijn voor een tijd, maar zoals ik gezegd heb, voor eeuwig, voor eeuwig, voor eeuwig.

Vers 27 'En hij zei: Ik bid u dan, Vader! dat gij hem zendt tot mijns vaders huis.'

In de verklaring der vorige verzen heb ik u reeds gezegd, dat deze verzen gedeeltelijk de begeerte aantonen, die de verdoemden hadden om uit dezen jammerstaat verlost te worden, In dit vers zien wij wederom, hoe vurig zij verlangen, dat hun toch iets geschonken werde, maar het zal niet geschieden, hetgeen straks duidelijk blijken zal.

Toen zei hij: 'ik bid u dan, vader! enz. Alsof hij zeggen wilde, dewijl ik zie, dat ik mij zelven in zulk een ellendigen toestand heb gebracht, dat God op mij geen acht zal slaan, dat mijn luidkeels roepen en mijn bitter gekrijt niet zal verhoord worden voor mij zelven, dewijl ik zie, dat het mij niet vergund moet worden zoveel als enen druppel koud water te ontvangen of de geringste hulp van den armste gelovige. En dewijl ik zie 'dat boven dit alles' mijne ziel hier moet liggen branden tot in alle eeuwigheid, dat ik onder de eeuwige toorn en in het onuitblusselijke vuur zal moeten lijden, of ik wil of niet, dewijl ik zie, dat ik in zulk een toestand verkeer, die ik mijn honden niet zal toewensen, daarom 'bid ik u, vader! dat gij hem zendt tot mijns vaders huis.' Het is der moeite waard weer de aandacht te vestigen op den persoon, dien hij begeerde, dat naar zijns vaders huis zou gaan, namelijk Lazarus. O vriend! ziet hier hoe het opgeblazen hart der arme zondaren zal vernederd worden, zoals ik reeds vroeger heb opgemerkt, zij zullen zo vernederd worden, dat zij zouden opspringen van vreugde naar die dingen, die zij vroeger in hun leven met een verachtelijken blik van zich stieten.

Lazarus was veracht, en de rijke man achtte het een oneer voor zich zelven om Lazarus zelfs met zijn honden te laten eten. Hoe, zal ik Lazarus eren, die haveloze met etterbuilen bedekte Lazarus! Wat, zou ik mij zelven zo verlagen om zulk een schurftige schooier in mijn prachtige huis toegang te verlenen! Neen ik acht het beneden mijn fatsoen om met zulk een man aan enen tafel zitten. Zo sprak de rijke man over Lazarus toen hij nog leefde, maar nu is hij in een andere wereld, nu is hij gescheiden van zijn vermaken, nu ziet hij, dat zijn naar de laatste trant gebouwde huis, zijne fijne tafels, zijne rijke vrienden en metgezellen allen van hem zijn gescheiden, nu vindt hij in plaats van vermaak, helse pijniging, in plaats van vreugde, smart, in plaats van den hemel, de hel, in plaats van het vermaak in de zonde, de schrik en schuld der zonde, o, zend nu Lazarus!

Lazarus, het kan zijn, zou hem enig goed hebben kunnen doen, indien hij in zijn huis ontvangen was, en zou hem hebben kunnen aanraden ten minste toch niet zo zwaar te zondigen, maar wat doet hij, hij wil hem niet aanzien, hij is vast besloten hem te verachten, ofschoon hij door aldus te handelen zijne eigene ziel zal verliezen. Maar ach! zend nu Lazarus, indien niet tot mij, dan toch tot mijns vaders huis, en laat hij hun zeggen, uit mijn naam, dat als zij voortgaan met zo te zondigen, zoals ik gedaan heb, zij hetzelfde loon zullen ontvangen, dat ik ontvangen heb.

Geeft er toch acht op, gij die verachters zijt van de geringsten onder de Lazarussen van onzen Heere Jezus Christus, het kan zijn dat gij nu een afkeer er van hebt om deze kleinen, deze geringe kinderen Gods in uw huis te ontvangen, omdat zij geen heren zijn, of omdat zij niet met Pontius Pilatus Hebreuws, Grieks of Latijn kunnen spreken. Neen zij mogen, zij zullen niet tot ons spreken om in hun eenvoudigheid tot ons een boetpredikatie te houden.

Ofschoon nu het evangelie van Jezus Christus tot hen gepredikt wordt om niet, neen nu hebben zij geen lust en geen tijd om het aan te horen, ofschoon zij nu niet naar het aanbod van genade willen luisteren, omdat het hun wordt aangeboden in de geringste aarden vaten, de tijd komt, wanneer zij wenen en roepen zullen, zend hem tot mijns vaders huis 1 Corintiërs 1:26. Ik zeg, denkt hieraan, gij, die den dag der kleine dingen veracht, de tijd is komende, wanneer gij verblijdt zoudet zijn, maar een druppel water te ontvangen van God, van Jezus of van zijne gelovigen, ofschoon gij nu ongewillig zijt om de heerlijke verkwikkende druppelen van het evangelie van Jezus Christus aan te nemen.

Wederom, ziet hier in welk een beklagenswaardigen staat zij zijn, die van hun vaders moeders, zusters, broeders enz., naar de hel gaan. Terwijl de mensen in deze wereld zijn, scheppen zij er behagen in om hun kinderen een kwaad voorbeeld te zetten, en ook de kinderen houden er van om de goddeloze voetstappen van onbekeerde ouders te volgen, maar wanneer zij van dit leven scheiden, en zij in de hel neervallen, en zich zelven in een onherroepelijke jammerstaat bevinden, dan roepen zij, zend toch iemand naar mijns vaders huis, naar mijns broeders huis. Zegt hen, dat mijn staat rampzalig is, zegt hen dat ik voor eeuwig verloren ben, en zegt hen ook, dat zij, indien zij voortgaan op den weg der ongerechtigheid, waarop ik hen verliet, zij gewis in deze plaats der pijniging te recht zullen komen.

‘Ik bid u dan, vader! Dat gij hem zendt tot mijns vaders huis. Het is wel mogelijk, mijne vrienden, dat gij er weinig over denkt, dat sommigen uwer vrienden en bloedverwanten liggen te roepen in de hel, ‘Heere zend iemand naar mijns vaders huis om hen het evangelie te verkondigen, opdat ook zij niet in de plaats der pijniging komen.’

Hier kunnen de mensen gewillig met elkaar den weg der zonden bewandelen, en wanneer zij door den dood gescheiden zijn, denken de overblijvenden weinig of nooit aan den treurigen toestand, waarin diegenen zijn, die door den dood in de hel gevallen zijn. Maar o goddeloze vaders, hoe liggen nu uwe boze kinderen te brullen in de hel? En o goddeloze kinderen, hoe zijn ook uwe goddeloze ouders, die goddeloos leefden en stierven, nu in de hel terneder geworpen? De een dronkaard staat te zingen in de herberg, terwijl de andere in de hel onder den toorn Gods ligt te kermen, o dat ik bij hem was, wat zou ik hem waarschuwen en vermanen om dezen goddelozen weg te verlaten. O, als zij ‘t eens wisten en overwogen hoe en wat ik nu al lijde voor mijn gierigheid, mijn dronkenschap, mijn liegen, mijn vloeken, mijn ontucht en dergelijke. O al voelden zij maar het tienduizendste deel er van, het zou hun stil doen staan en zij zouden de zonden niet zo duur kopen als ik het gedaan heb, zelfs met het verlies mijner ziel.

‘Zendt hem tot mijns vaders huis!’ Niet tot mijn vader, maar tot mijns vaders huis.’ Het is mogelijk dat daar goddeloze kinderen zijn, goddeloze dienstknechten die zich wentelen in hun ongerechtigheden, zendt hem daarom tot mijns vaders huis. Het is mogelijk dat zij nog dezelfde zijn als toen ik hen verliet, ik liet hen achter als goddelozen, en zij zijn nog goddeloos ik liet hen achter als spotters van het evangelie, van de gelovigen en van de wegen des Heeren, en zij

zijn dit nog, 'zendt hem tot mijns vaders huis, ' het is mogelijk dat er slechts een kleine ruimte meer is tussen hen en de plaats, waar ik ben, zendt hem heden, vóór morgen, opdat ook zij niet komen in deze plaats der pijniging.' Ik bid u, dat gij hem zendt. Ik smeeek het op mijne gebogen knieën, kermende en met tranen uit de angst mijner ziel. Het kan zijn dat zij zich niet bekeren indien gij hem niet zendt. Ik verliet hen dwaas genoeg, even verhard als ik ben, zij hebben dezelfde duivel om hen te verleiden, dezelfde lusten en dezelfde wereld om hen te overrompelen, 'ik bid u dan, dat gij hem zendt tot mijns vaders huis, stel het niet uit, opdat zij hun zielen niet verliezen, opdat zij ook niet hier komen, als zij hier komen, zullen zij zeker nooit wederkeren.

O, zij denken er zo weinig aan hoe spoedig en hoe licht zij hun ziel kunnen verliezen, zij zijn geneigd om te denken, dat hun toestand zo goed is als van den beste, evenals ik vroeger uit onwetendheid gedaan heb, maar zend hem, zend hem zonder uitstel, 'opdat ook zij niet komen in deze plaats der pijniging. O, dat gij hem last wildet geven, zendt hem zelf, er was een tijd dat ik met mijn vrienden diegenen bespot heb, die van God gezonden was, ofschoon wij niet konden ontkennen dat hij de woorden Gods sprak en door Hem gezonden was, waarvan ons ons geweten overtuigde, toch zijn wij de stem der mensen meer gehoorzaam geweest dan Godes. Want ofschoon de dienaren Gods de stem hadden, zo wilden wij toch niet naar hen luisteren en hebben ook anderen het horen belet, omdat die stem niet in onze smaak viel, wij wilden niet uit genade om niet zalig worden. Maar o, nu zou een roepstem genoeg zijn om al mijn vrienden te bewegen. 'Ik bid u dan, ach zendt hem tot mijns vaders huis.'

Er was een tijd, dat wij het evangelie niet horen wilden, tenzij het in de synagoge gepredikt werd, wij oordeelden het een laag ding met elkaar in huizen te vergaderen om te bidden. Wij waren te trots, te bijgelovig, het evangelie wilde er bij ons niet in, tenzij wij het op zulk een plaats en van zulk een man hoorden, en dan konden wij er ons ook nog niet mee verenigen. Dan bleven de woorden ook nog koud voor ons. Maar nu, o mocht ik nog eens in de wereld kunnen terugkeren, en mocht ik dan het voorrecht eens hebben met dien gelukkigen Lazarus kennis te maken, en vertrouwelijk met hem om te gaan, welk een luisterend oor zou ik lenen aan zijne gezonde woorden! Hoe zou ik zijne leer omhelzen, hoe zou ik mijn leven daardoor verbeteren! Daarom, dewijl het beter is het Woord van God in een boerenschuur te horen, dan in een herberg te zitten vloeken, zo is het ook beter een bedelende Lazarus in zijn huis te ontvangen, dan de goddeloze metgezellen dezer wereld.

Het is beter een gelovigen in den naam eens gelovigen te ontvangen, enen discipel in den naam eens discipels, dan te doen zoals ik gedaan heb, Lukas 10:16. O! Het is beter een kind van God te ontvangen, dat bij ervaring over de dingen van Gods koninkrijk kan spreken, over Zijne vrije genade, Zijne tedere liefde, Zijne grote barmhartigheid en ook over den zondestaat eens mensen, 'dan met loze kalk gepleisterd te worden, ' Ezechiël 13:10. Vervloekt zij den dag waarop ik gehoor heb gegeven aan de vleierijen en geruststellingen van zachte heelmeesters, die mij een pop van eigengerechtigheid in de handen duwde in plaats van mij den vollen raad Gods te verkondigen, maar nu is mijn berouw te laat, ik had eerder rondom mij moeten zien, als ik uit deze jammerstaat had willen blijven. Daarom zend hem niet alleen naar de stad of het dorp, waarin ik gewoond heb, niet alleen naar sommigen mijner kennissen, maar tot mijns vaders huis.

Gedurende mijn leven op aarde had ik een afkeer van het woord, dat mij aan mijne zonden ontdekte en aan de preek, die mij geheel ontblootte van alle eigengerechtigheid en mij mijnen rechten toestand voor ogen stelde. Ik kreet ze uit, die van eeuwige verkiezing durfden spreken: Ik werd gram, wanneer men mij mijne zonden onder het oog bracht en mij beschuldigde van geveinsdheid, ik hield van hem het meest, die mij op het ergst bedroog, die zeggen vrede, vrede, wanneer er geen vrede is. Jeremia 6:14. Maar nu, ach, dat men mij mijne zonden recht onder het oog gebracht had! O, mocht het Woord mijne oren en mijn hart doorboord hebben,

en ware het zo vast in mijne ziel blijven zitten, dat niets anders mij had kunnen voldoen, behalve het bloed van Jezus Christus! Het is beter hard behandeld dan bedrogen te worden, het is beter dat zij hun verloren toestand in de wereld zien dan wanneer zij hier als verdoemden zullen moeten knarsetanden. Daarom, zendt Lazarus, zendt hem tot mijns vaders huis. Laat hem gaan, en zeggen, ik zag uw zoon, uw broeder, in de hel wenen en kermen en knarsetanden. Laat hij het hun goed voor ogen stellen en hen de waarheid onomwonden eenvoudig vertellen zoals het is, en dat zij hun eeuwige rampzaligheid zullen zien, indien zij geen acht slaan op het bloed van Jezus Christus. ‘Zendt hem tot mijns vaders huis.’

Vers 28. ‘Want ik heb vijf broeders, dat hij hun dit betuige, opdat ook zij het komen in deze plaats der pijniging.

Deze woorden worden, ons zo te spreken, door degenen die in de hel zijn, als een reden opgegeven waarom zij zo onrustig zijn en waarom zij zo luid roepen. Het is, opdat hun vrienden van deze ondraaglijke pijniging bevrijd zullen blijven, die zij zullen moeten lijden indien zij door Jezus Christus het eeuwige leven niet ontvangen. ‘Zendt hem tot mijns vaders huis, want ik heb vijf broeders.’ Ofschoon zij, terwijl zij in de wereld met hen leefden, niet van hun eeuwig verderf bewust bewaren, thans nu zij uit de wereld zijn gegaan en deelgenoten zijn geworden van hetgeen, waarvoor zij vroeger gewaarschuwd zijn, nu kunnen zij uitroepen, ik bevind dat het waar is, wat mij vroeger zo dikwijls is aangezegd.

‘Want ik heb vijf broeders’. Hieruit ziet gij dat er gehele huisgezinnen kunnen zijn, en zijn in een verdoemlijken staat, zoals onze Heere Jezus met deze woorden aanduidt. ‘Zendt hem tot mijns vaders huis, ‘ want zij verkeren allen in dezelfde toestand, ik liet al mijn broeders in een beklagenswaardigen staat achter. Er zijn mensen, die zolang zij op aarde zijn het niet kunnen horen, dat zij in een ellendigen staat zijn, maar wanneer zij onder den toorn Gods zijn, dan zien zij het, dan weten zij het, en dan zijn zij er zeker van. Zendt hem daarom spoedig tot mijns vaders huis, want het gehele huisgezin is in een verdorven staat, en zij zullen verdoemd worden, indien zij zo voortgaan.

Opmerkenswaardig is het, dat degenen, die in de hel zijn, niet wensen dat hun metgezellen daar zullen komen, neen zegt hij, zendt hem tot mijns vaders huis, dat hij hun dit betuige, opdat ook zij niet komen enz.

Vraag. Maar, zullen sommigen zeggen, wat zou toch de oorzaak zijn, dat de verdoemden begeren, dat hun metgezellen niet in dezelfde plaats komen, waarin zij gevallen zijn, maar veeleer dat zij er van verlost mogen worden en den verschrikkelijken jammerstaat ontkomen?

Antwoord. Ik geloof niet, dat er bij een der verdoemden zoveel liefde bestaat, om in waarheid de zaligheid van enige zijner vrienden te begeren. Maar het schijnt mij toe, dat zij hen daar niet begeren voor hun eigen rust, want laat mij u zeggen, ik geloof, dat het hun smart zal verergeren, wanneer zij hun goddeloze metgezellen ook daar rondom zich zullen zien. Want waar de goddelozen leven en sterven en in dezelfde put ter nederdalen daar is de een een kwelling voor den anderen. En dit moet wel het geval zijn, omdat er geen goddelozen bij elkaar kunnen zijn of zij leren slechte dingen van elkaar, zoals: Indien er een in de stad woont, die geslepen en behendig is in het kwade, wel de overigen zijn met hem van een gevoelen en trachten hem na te volgen en zijne voetstappen te drukken, dit ziet men gewoonlijk.

Indien er iemand in de stad is overgegeven aan dronkenschap, dan vallen er gewoonlijk door zijn slechte voorbeeld vele anderen in diezelfde zonde en in nog erger mate, omdat zij door zijn voorbeeld verleid of verlokkt worden. Zijn er enigen, die zich door pronkzucht laten meeslepen en die met de laatste smaak moeten meedoen, spoedig vallen anderen door hun voorbeeld in dezelfde strik, en besteden hun geld in ijdele praalzucht, dat gebruikt had kunnen worden om in hun eigene behoeften en in die van anderen te voorzien. Zijn er enigen die hun tijd doorbrengen met schertsen, schelden, liegen, hoereren. kwaadspreken, met het houden van

smulpartijen, of met het bedrijven van andere zonden, zij, die het meest in deze dingen bedreven zijn, zijn dikwijls een strik voor anderen, die misschien niet zo onrein zouden geworden zijn, als zij niet zulk een voorbeeld gehad hadden, en het is van hier, dat de zodanige de verdervende kinderen genoemd worden. Jesaja 1:4.

Nu dezen zullen door hun daden de verdoemenis van elkaar uitermate verzwaren. Degene, die een slecht voorbeeld aan zijn naasten gaf en hem daardoor in de zonde deed wandelen, hij zal een oorzaak bevonden worden van zijns naasten verwoesting, in zoverre dat hij verantwoording zal moeten doen van zijn eigen zonden en voor een groot gedeelte van die van zijn naasten, hetgeen tot zijne ellende zal bijdragen, zoals ons de Schrift aantoonst in Ezechiël, waar over den wachter gesproken wordt, die het volk moest waarschuwen, indien hij zulks niet deed, hoewel die ziel in zijne ongerechtigheid werd weggenomen, zo werd toch het bloed van de hand des wachters geëist. Ezechiël 33.

Laat mij u hier dus zeggen, dat als gij zodanig een zijt, die door uwe woorden en daden een valstrik of een struikelblok zijt, waardoor uw naasten in het eeuwig verderf stort-ofschoon hij voor zijn eigen zonden veroordeeld zal worden-gij dan nochtans door God kan en zal schuldig geoordeeld worden aan het bloed uws naasten, daarin dat gij niet tevreden waart met uzelfen uit den hemel te houden, maar ook door uw handel en wandel anderen heeft doen vallen met u. Zal dit dus uw smart niet verzwaren? Indien gij stierft en eerder dan uw vrienden naar de hel moest gaan, zo zou uw geweten niet alleen met uwe eigene zonden bezwaard zijn, maar de vrees dat ook de schuld van anderen op uwe rekening zou komen, zou u doen uitroepen, o zendt een van de doden naar deze en dien metgezel met wien ik gedurende mijn leven in gezelschap geweest ben, want ik zie dat mijn goddeloos gedrag een oorzaak zal zijn voor zijne verdoemenis, indien deze of gene in zijne zonden sterft.

Ik verliet hem in onreine en gruwelijke zonden, maar ik was een der eerste werktuigen, die er hem toe verleid heeft. O! ik zal schuldig zijn beide aan mijne eigene verdoemenis en ook aan de zijne! O! dat hij van dit verderf verlost worde, opdat mijne smarten niet verzaagd worden door zijne komst in deze plaats!

Want gelijk de goddelozen een valstrik en een struikelblok voor elkaar zijn, door hun onreine handelingen, zo zullen zij ook een kwelling voor elkaar zijn en malkanders lijden verzwaren. O! zegt de een, vervloekt zij de dag, waarop mijne ogen uw aangezicht aanschouwden. Het is door uw toedoen, dat ik hier ben. Ik heb 't aan u te wijten. Gij waart 't, die mij verleid en ten val gebracht hebt. Het was uw onreine taal, die een struikelblok voor mij geworden is. Het was uw hebzucht, uw trotsheid, uw dronkenschap, uw hoereren. Het was uw schuld, dat ik het eeuwige leven missen moest, hadt gij mij een goed in plaats van een kwaad voorbeeld gesteld, dan zou ik wellicht betere dingen gedaan hebben, maar ik heb van u 't kwaad geleerd, ik volgde uwe voetstappen, ik ging bij u te rade. O! had ik u maar nooit gezien! O, waart gij maar nooit geboren geworden om mijne ziel in zulk een ellende te storten als gij gedaan hebt!

O, zegt de ander, en ik kan u eveneens beschuldigen, want herinnert gij u niet, hoe gij mij toen en toen gevraagd en gedwongen hebt om met u mee te gaan, toen ik voor mijn beroep was uitgegaan, maar gij liet mij roepen, gij hebt mij laten halen, gij zijt even schuldig als ik, ofschoon ik gierig was, gij waart hoogmoedig, en indien gij die gierigheid van mij geleerd hebt, ik heb van u trotsheid en dronkenschap geleerd. Als ik u heb leren bedriegen, gij hebt mij leren hoereren, liegen, en spotten met goede dingen. Ofschoon ik, arme rampzalige, u ten valstrik geweest ben in sommige dingen, gij zijt mij tot een struikelblok geweest in veel meer andere. Ik kan u evenveel beschuldigen als gij mij, en indien ik verantwoording verschuldigd ben voor sommige uwer boze daden, gij hebt insgelijks verantwoording te doen voor enige mijner onreine zonden. Ik wou, dat gij niet hier gekomen waart, uw aanblik doorboort mijne ziel door mij mijne zonden weer in herinnering te brengen, met den tijd wanneer, de wijze waarop, de

plaats waar, en de personen, met wien ik ze begaan heb. Het was met u, met u! Verdriet voor mijne ziel! Ik kon daar uw gezelschap niet ontkomen, o, was ik maar zonder u hier!

Het zal de smart verzwaren voor hen, die hier met elkaar gezondigd hebben, als zij ook met elkaar in de hel moeten zijn, en daarom denk ik, dat dit een reden is, waarom degenen, die in de hel zijn, begeren dat hun vrienden of metgezellen daar niet komen zullen. En daarom, waar Christus zegt, dat die verdoemde zielen in de hel uitroepen, o zendt hem tot mijne metgezellen, opdat zij gewaarschuwd en bevolen mogen worden om zorg voor hun zielen te dragen, o zendt hem tot mijne vijf broeders! Het is, omdat zij hun eigene smarten niet verzwaaard wilden zien door de verwijtingen hunner metgezellen. Want ik geloof dat alleen de blik dergenen, die door hun vrienden bedrogen zijn, reeds een pijniging zal zijn voor de laatsten, want daardoor zullen zij te duidelijker hun eigene zonden herinneren, die zij met hen begingen, en zij zullen ook de schuld dezer zonde gevoelen, dat zij als instrumenten in de hand des duivels gedeeltelijk hebben bijgedragen tot den val huns naasten.

En daarom opdat dit niet geschiede, 'ik bid u, zendt hem tot mijns vaders huis.' Want misschien zal mijne smart dragelijker zijn, als zij niet hierheen komen, dat wil zeggen, als zij behouden worden, dan zullen hun zonden vergeven zijn, en dus niet zo zwaar ten laste mijner ziel gelegd worden. Maar indien zij ook in dezelfde plaats komen, waar ik ben, zo zullen hun zonden niet alleen zwaar op hun zielen wegen, maar ook op de mijne, zodat ik steeds dieper en dieper in den afgrond der eeuwige rampzaligheid zal neerzinken. Zendt hem daarom tot mijns vaders huis: tot mijne vijf broeders, en dat hij tot hen getuige, opdat ook zij niet komen in deze plaats der pijniging.

Indien deze woorden aldus verstaan worden hoe tonen zij ons dan den ongelukkigen toestand aan, waarin diegenen zijn, die zich nu verlustigen in de zonden en er een behagen in scheppen als hoofden van kwade gezelschappen beschouwd te worden? Terwijl de mensen op aarde zijn, beroemen zij er zich op en zij leven er in, wanneer zij gehouden worden voor de sluwste in het bedriegen, de stoutste in het liegen en de onreinste in het hoereren. Zij denken zich zelven vernuftig te zijn, als zij langs allerlei slinkse wegen hun naasten benadelen en ondermijnen kunnen. Zij hopen op een ridderorde, wanneer zij al hun krachten inspannen om het evangelie van Jezus Christus te belemmeren in zijnen vrijen loop, en het aan hunnen naaste te onthouden. Zij zijn gerust in de zonde.

Maar vriend, wanneer gij dit leven verloren hebt, en gij in de hel uwe ogen begint op te heffen en ziet waartoe uwe zonden u gebracht hebben, en niet alleen dit, maar hoe gij ook anderen door uwe vuile zonden in den poel des verderfs hebt doen neerstorten, en dat een van de oorzaken hunner verdoemenis deze was, dat gij hen verleid hebt en hebt doen zondigen, dan zal het zijn, o, mocht iemand hen weerhouden te komen, opdat zij niet in dezelfde plaats der pijniging komen, waar ik ben. Hoe zal dit mij wroegen! Balaam kon niet tevreden zijn met zich zelf in het verderf te storten, maar hij moest door zijne goddeloosheid ook anderen doen struikelen en vallen. De Schriftgeleerden en de Farizeeën konden niet tevreden zijn met zich zelven uit den hemel te houden, maar zij moesten het er ook op toeleggen om ook anderen daar buiten te houden, Daarom wacht hen het zwaarste oordeel.

De bedrogene kan niet tevreden zijn met zelf bedrogen te zijn, maar hij moet ook zijn best doen om anderen ook te bedriegen. De dronkaard kan niet tevreden zijn om voor zijne eigene zonden naar de hel te gaan, maar hij moet zich ook beijveren om anderen in dezelfde brandenden oven te doen vallen. Maar ziet toe, want hier zal veroordeling op veroordeling zijn, verdoemd wegens uwe eigene zonden, en verdoemd, omdat gij deel hebt in de zonden van anderen, en verdoemd omdat gij schuldig staat aan de verdoemenis van anderen. Hoe zal de dronkaard roepen, omdat hij zijn naasten tot dronkenschap verleid heeft! Hoe zal de hebzuchtige vrek kermen en krijten, omdat hij zijn naasten, zijn vriend, zijn broeder, zijn kinderen en bloedverwanten zulk een goddeloos voorbeeld gesteld heeft! waardoor hij niet

alleen zijn eigen ziel maar ook die van anderen benadeeld heeft. De leugenaar, die door zijn liegen anderen tot liegen heeft aangezet, de vloeker, die door zijn vloeken vloekers verwekt heeft, de hoereerder, die anderen tot hoereren verlost heeft!

Alle dezen en anderen van dergelijke soort zullen schuldig zijn, niet alleen aan hun eigene verdoemenis, maar ook aan de verdoemenis van anderen. Er zijn er die zo de bewerkers geweest zijn van de verdoemenis van anderen, dat ik bereid ben om te denken dat de verdoemenis van anderen hen even zwaar zal drukken als hun eigene verdoemenis. Het is te vrezen, dat er in den oordeelsdag zullen gevonden worden, die schuldig staan aan het verderf van gehele natiën. Van hoe vele zielen, denkt gij dat Balaam verantwoording zal moeten doen? En Mohammed? En de Farizeeën, die de soldaten huurden, om te zeggen dat de Heere Jezus door zijne discipelen weggenomen was? Mattheus 28:11-15, dat nog heden ten dage een struikelblok is voor hun broederen, die hierdoor verhinderd worden om de dingen van God en Jezus Christus te geloven, en daardoor verloren gaan?

Van hoe vele zielen zullen de blinde priesters wel verantwoording moeten doen? Hoe vele zielen zijn er door middel van hun onwetendheid en verdorven leer niet in den afgrond gestort? Daar zij hen niets beters verkondigen, uit winstbejag dan wat rattenkruid voor het lichaam is. Zij zullen het zien, dat velen hunner verantwoording zullen moeten doen van gehele steden en dorpen, die door hun valse leer in de eeuwige pijn zijn nedergedaald. Ach, vriend, ik zeg 't u, gij die op u genomen hebt om tot het volk te spreken, het is mogelijk, dat gij iets op u genomen hebt, waarvan gij geen verslag kunt doen, wat het is. Zal het u niet smarten wanneer gij zien zult dat uwe gehele gemeente kermende achter u aan komt in de hel, uitroepende: dit hebben wij aan u te wijten, dit is door uw toedoen, gij hebt ons de waarheid niet verkondigd, gij hebt ons verrukt met schone woorden, maar gij waart bevreesd om ons onze zonden en overtredingen bekend te maken, omdat gij des keizers vriend wildet blijven. O valse herder, die ons zo misleid en bedrogen heeft. Wij wilden verre reizen doen om het woord zuiver te horen verkondigen, maar dan bestraftet gij ons, en verteldet ons dat datgene, hetgeen wij nu zien dat Gods weg is, een ketterij was, en een valse leer, en gij waart niet tevreden, blinde herder, die gij waart, met zelf in den afgrond neer te storten, maar gij hebt er ons mede in gesleept.

Ik herhaal, ziet toe, opdat gij niet roept, wanneer het te laat is, zendt Lazarus tot mijn volk, tot mijne vrienden, tot mijne kinderen, tot mijne gemeente aan wie ik de leugen heb verkondigd en door mijne dwaasheid bedrogen heb. Zendt hem tot de stad waar ik 't laatst gepredikt heb, opdat ik niet de oorzaak hunner verdoemenis zij. Zendt hem tot mijne vrienden, van waar ik het laatst kwam, opdat ik geen verantwoording zal moeten doen ook van hun zonden! Ezechiël 33:1-6.

O zendt hem daarom, en laat hij hen dit betuigen, opdat ook zij niet komen in deze plaats der pijniging. Overweeg dit, gij die aldus leeft in de wereld, zolang gij in het land der levenden zijt, opdat gij niet in dezelfde toestand kome. Stel het geval, dat gij door uw gedrag slechts een ziel verwoestte, slechts een arme ziel, door een handeling of door een zonde, overweeg het nu, opdat gij niet gedwongen zult worden uit te roepen: 'Ik bid u dan, vader! dat gij hem zendt tot mijns vaders huis: want ik heb vijf broeders, dat hij hun dit betuige, opdat ook zij niet komen in deze plaats der pijniging.'

Indien dit zo is, dan zal ik niet alleen tot de blinde leidlieden zeggen, hebt gij acht op u zelve, en sluit anderen niet buiten. Neen, dit woord reikt niet alleen tot degenen, die een valse leer verkondigen, maar het spreekt het oordeel uit over allen, die op welke wijze dan ook als instrumenten gebruikt worden om anderen, om den mens van Christus af te houden. O wat zullen deze woorden gloeiende kolen zijn op het hoofd van al die rijke huisheren, die hun arme huurders zo ten onder houden, dat dezen niet uit durven gaan om het woord te horen, uit vrees dat de huur verhoogd of zij uit hun huis zullen gezet worden! Wat zegt gij, huisheer! Zal het geen wroeging voor uwe ziel zijn, wanneer gij ziet, dat gij niet tevreden waart met uzelve uit

den hemel te houden, maar gij nu ook nog uw best moest doen om anderen den weg naar den hemel lastig te maken? Zal het geen eeuwige wond in uw hart slaan, beide bij den dood en bij het oordeel, wanneer gij beschuldigd zult worden niet alleen van uwe eigene zonden, maar ook van die uws naasten?

Denkt hierover na, gij dronken, hoogmoedige, rijke en schandelijke huisheren, denkt hieraan, gij dwaze, goddeloze huisvaders, die er tegen zijt, dat uwe vrouwen met Gods kinderen omgaan, denkt hieraan, gij die zo hard voor uw dienstponeel zijt, dat gij hen niet eens den tijd gunt om het Woord Gods te gaan horen. Indien gij uwe eigene ziel liefhebt en de zielen van uwe hoorders, van uwe vrouw van uwe kinderen, van uwe dienstbaren, indien gij niet wilt kermen in de hel, indien gij den schuldenlast niet wilt dragen van anderen in het verderf gestort te hebben, dan smeed ik u, overweeg ernstig deze droevige gelijkenis, en zoekt de ziel-dodende pijniging te vermijden, waaronder deze arme, rijke ligt te zuchten, wanneer hij zegt: 'ik bid u, dan vader! dat gij hem zend tot mijns vaders huis.'

'Want ik heb vijf broeders, dat hij hun dit betuige, merkt op, dat hij hun dit betuige, 'opdat ook zij niet komen in deze plaats der pijniging.'

Er ligt in deze woorden nog meer dan ik tot heden toe heb opgemerkt, er zijn nog een paar punten, waarover ik in 't kort enige opmerkingen zal maken, en daarom, merkt ten eerste op dat hij zegt, 'dat hij hun dit betuige' enz. Ik bid u, vestigt uwe aandacht goed op het woord betuige. Hij zegt niet, laat hem tot hen gaan, of met hen spreken, of hen zodanig een zodanige dingen vertellen. Neen, laat hem betuigen, of het gedurig verzekeren, in geval zich iemand van hen er tegen verzet. 'Dat hij hun dit betuige. Het is hetzelfde woord dat de Schrift gebruikt om de kracht uit te drukken, waarmee Christus sprak, toen Hij tot Zijne discipelen zei, dat een uit hen Hem zou verraden. 'Jezus werd ontroerd in den geest, en betuigde en zei: Voorwaar, voorwaar ik zeg u, dat een van ulieden mij zal verraden.' En Hij betuigde, dat wil zeggen, Hij sprak zo, dat Hij een ieder, die zou durven beweren dat het niet geschieden zou, beschaamde en weerlegde. Het is een woord dat aanduidt, dat ingeval iemand bedenkingen zou maken tegen de zaak, waarover gesproken is, de sprekende partij toch zal volharden in hetgeen hij gezegd heeft. En Hij heeft hen bevolen den volke te prediken 'en te betuigen, dat Hij is degene, die van God verordend is tot een Rechter van levenden en doden ' Te betuigen, let er wel op, dit betekent, standvastig, onweerstaanbaar, onverschrokken te zijn, ingeval iemand bedenkingen en tegenwerpingen tegen de getuigenis inbrengt.

Waaruit wij leren, dat het geen lichte zaak is diegenen te overreden, die in hun zonden leven in deze wereld, dat zij zullen en moeten verdoemd worden indien zij niet van hunnen slechten weg wederkeren, en tot God bekeerd worden. Laat hem betuigen, laat hem getrouwelijk met hun zielen omgaan, al zien zij hem donker aan, en hebben een afkeer van zijn manier van spreken. En hoe wordt deze waarheid bevestigd en openbaar, door de houding van bijna alle mensen tegenover degenen, die het evangelie verkondigen, en het den zondaar onverholen aanzeggen, dat hij eeuwig verloren zal zijn, indien hij geen vrede met God vindt in het bloed van Jezus Christus! Als een mens in waarheid zondaars zoekt te overtuigen van hun zonden en hun verdorven natuurstaat, dan vliegen zij op als buskruit, ofschoon zij veroordeeld zullen worden, indien zij in dien toestand blijven en sterven. Ziet eens, zeggen zij, hoe hij oordeelt, hoort eens hoe hij ons veroordeelt, hij zegt rondweg, dat wij naar de eeuwige verdoemenis zullen gaan, indien wij leven en sterven zoals wij nu zijn. Wij zijn door hem beledigd, wij kunnen hem en ieder, die zo is als hij, niet langer aanhoren, wij willen niemand hunner geloven, maar gaan voort op den weg, waarop wij wandelen. 'Houd gij op: waarom zouden zij u slaan?' zei de goddeloze koning tot den profeet, toen deze hem van zijne zonden overtuigde. 2 Kronieken 25:16.

Zegt den dronkaard, dat hij verdoemd zal worden, indien hij zijne dronkenschap niet laat, zegt tot den vloeker, den leugenaar, den bedrieger, den dief, den vrek, den spotter, of tot enigen

goddelozen mens, dat zij in de hel zullen liggen te knarsetanden, indien zij in dezen toestand de eeuwigheid ingaan, en zij zullen u niet geloven noch vertrouwen.

Zegt tot anderen dat er velen in de hel zijn, die in hun toestand geleefd hebben en gestorven zijn, en dat het wellicht eveneens met hen zo zijn zal, indien zij niet tot Christus bekeerd worden, of dat er anderen zijn, die beschaafder en braver waren dan zij. Zegt tot de laatsten dat hun rechtschapenheid hen niet baten zal voor de eeuwigheid, maar dat zij deel moeten hebben aan een betere gerechtigheid dan deze, en beiden zullen òf toornig de vergadering verlaten om nooit terug te komen, òf als zij wederkeren, zullen zij met zulk een vooroordeel in hun hart komen, dat het gepredikte woord hen geen nut zal doen, daar het geen geloof maar vooroordeel in hun hart vindt. Hebreëen 4:1,2. Ja sommigen hunner zullen zo met nijd vervuld worden, dat zij u als ketters zullen brandmerken, hoewel gij de waarheid zuiver verkondigt, zij zullen u zoeken te doden, Lukas 4:25-29. En vanwaar hun afkeer en nijd? Omdat wij hen betuigen dat zij eeuwig verloren zullen gaan indien zij in hun zonden sterven, en dat zij uit de werken der wet niet gerechtvaardigd kunnen worden. Omdat wij hen rondweg zeggen, dat zij niet behouden kunnen worden, indien zij geen afstand doen van hun zonden en van hun gerechtigheid, en dat zij geen leven in zich hebben indien zij niet gewassen worden in het bloed van Jezus Christus, en Zijn vlees eten en Zijn bloed drinken, daarom gevoelen zij zich beledigd en worden toornig gelijk de Joden, toen Christus hen dezelfde dingen verkondigde. Johannes 6:53,60.

Zij slingeren zich zelve, hun ziel en hun al weg met hun twisten tegen de leer van den Zoon van God, ofschoon zij niet geloven willen, dat zij het doen. Hij die dus een verkondiger van Gods woord is, moet hen niet alleen zeggen, maar hen ook betuigen, over en over, dat hun zonden, indien zij er in voortgaan, hen zullen verdoemen. Hij moet hen gedurig zeggen, dat hun eerlijke leven overeenkomstig de wet, hun stiptheid in het betalen hunner schulden, hun vreedzaam leven met hun burens, hun geven aan den armen, hun eerbied voor het evangelie, hun belijden, dat zij in Christus geloven, hen geen goed zal doen in den groten oordeelsdag. Ach, vrienden! Hoevelen zijn er onder u op dezen dag, aan wien hun verloren en doemwaardigen toestand gedurig verkondigd is, omdat gij het rechte, ware en zaligmakende werk van God in uwe zielen mist! Heeft men het u niet gezegd, heeft men u niet betuigd van tijd tot tijd, dat uw toestand rampzalig is, dat gij niettegenstaande al de vermaningen en waarschuwingen nog steeds dezelfde zijt! Sommigen uwer in een openbaar goddeloos leven, anderen verdronken in bedrieglijke eigengerechtigheid en gemaakte vroomheid!

Daarom, om Gods wil, indien gij uwe zielen liefhebt, overweeg de zaak ernstig, en smeekt God, dat Hij om Jezus wil, zulk een genadewerk in uwe harten werke, en u zulk een geloof in Jezus Christus, Zijnen Zoon, schenke, dat gij niet alleen hier rust moogt hebben, zoals gij denkt, maar gij waarlijk veilig en geborgen moogt zijn, niet alleen hier, maar ook wanneer gij zijt heengegaan, opdat gij niet in de benauwdheid en in de angst uwer ziel zult moeten uitroepen: zendt iemand tot mijne metgezellen, die even als ik door den Satan bedrogen zijn, opdat zij ook niet komen in deze plaats der pijniging, gelijk ik.

Nog een opmerking over deze woorden, 'dat hij hen dit betuige, opdat ook zij niet komen in deze plaats der pijniging.

Let wel, opdat ook zij niet komen. Alsof hij zeggen wilde, anders zullen zij ook komen in deze plaats der pijniging, zo zeker als ik hier ben. Waaruit wij leren, dat ofschoon sommige zielen wegens hun zonden in de hel vallen vóór hun metgezellen, omdat zij eerder sterven dan dezen, de laatsten toch even zeker naar dezelfde plaats zullen gaan alsof zij daar reeds waren, indien zij in hun zonden blijven. Hoe dat? Omdat allen te zamen verdoemelijk zijn, zij zijn allen onder dezelfde wet gevallen, en hebben allen gezondigd tegen dezelfde gerechtigheid, en moeten gewis, als zij in dien toestand sterven, hetzelfde vonnis ondergaan. Let wel op, ik bid u, op hetgeen de heilige Schrift zegt: 'Die niet gelooft is alrede veroordeeld.' Johannes 3:18.

Hij is zowel veroordeeld als zij, daar hij dezelfde wet heeft overtreden, en indien dit zo is, indien de een zowel als de andere veroordeeld is, wat verhinderd het dan dat hij niet zijn deel zal hebben aan hetzelfde verderf? Slechts aan den een is het vonnis nog niet voltrokken, omdat hij hier is, aan de anderen is het vonnis wel voltrokken, zij zijn heengegaan om datgene te drinken, hetwelk zij zelf gebrouwen hebben, en gij brouwt in dit leven wat gij eenmaal drinken zult. Dezelfde wet is van kracht tegen u beiden, slechts aan hem is het vonnis voltrokken, aan u niet. Juist alsof er een aantal gevangenen door de rechtbank veroordeeld waren, omdat zij niet alleen op één dag onthoofd worden, zullen zij daarom in 't geheel niet onthoofd worden? Ja, dezelfde wet, die haar gestrengheid uitgevoerd heeft over de afgestorvenen, zal ook zeker uitgevoerd worden over allen, die in haars bestemden tijd leven. Zo is 't ook hier, van nature zijn wij allen veroordeeld, indien wij geen verzoening vinden in het bloed van Jezus Christus moeten en zullen wij allen in het verderf storten, en zend hem daarom, zegt hij, opdat zij niet, let wel op, opdat zij ook niet in deze plaats der pijniging komen.

Wederom, 'zendt hem tot mijns vaders huis, ' en dat hij hun 'dit betuige, opdat ook zij niet komen in deze plaats der pijniging. Alsof hij wilde zeggen, het kan zijn dat hij invloed op hen zal uitoefenen, het kan zijn, dat hij hen winne, en zij zo uit deze plaats gehouden worden, uit deze plaats der eeuwige pijniging. Merkt wederom op, dat er mogelijkheid bestaat om genade te verkrijgen, indien wij nu, nu in den dag der zaligheid, van onze zonden tot Christus keren, ja het is meer dan mogelijk. En daarom, ter uwer aanmoediging, wees er zeker van dat, indien gij in dezen uwen dag de genade Gods op zijn eigen voorwaarden aanneemt en u zelven met Hem verzoent in waarheid, dat God beloofd heeft, ja met vele beloften, dat uwe ziel veilig naar de heerlijkheid gevoerd zal worden en zeker aan al de duivelen zal ontkomen, waarover ik tot u heb gesproken.

Onderzoek slechts de Schriften en gij zult zien hoe vol troost de heilige Schrift is voor een arme ziel, wie het in der waarheid te doen is om met God in Jezus Christus verzoend te worden. 'Hij die tot mij komt, ' zegt Christus zal Ik geenszins uitwerpen.' Ofschoon hij een oude zondaar zij, 'Ik zal hem geenszins uitwerpen, ' merkt wel op, geenszins, Ik wil hem geenszins uitwerpen, indien hij tot Mij komt. Ofschoon hij Mij dikwijls bespot heeft, en het welzijn zijner eigene ziel verwaarloosd heeft, laat hem nochtans tot Mij komen, en niettegenstaande dit alles, 'Ik zal hem geenszins uitwerpen, die tot Mij komt, ' Johannes 6:37. Wederom, zegt de apostel, 'Nu, ' merkt wel, 'nu is het de wel aangename tijd, nu is het de dag der zaligheid! Nu hier is genade in overvloed, nu is Gods hart open voor zondaren, nu zal Hij u welkom heten, nu zal Hij ieder, wien ook, ontvangen, die tot Christus komt. 'Hij die tot mij komt, ' zegt Christus, 'zal Ik geenszins uitwerpen.' En waarom? Omdat het NU is de wel aangename tijd, nu is de dag der Zaligheid.' 2 Corintiërs 6:2. Alsof de apostel zeggen wilde, indien gij genade wilt hebben, hebt ze dan nu, ontvang haar dan nu, laat u nu met God verzoenen.

God heeft een bepaalden tijd, waarin Hij den zondaar genade aanbiedt. Nu is de tijd, nu is de dag. Het is waar, er is een dag der verdoemenis, maar dit is een dag der zaligheid. Er komt een dag, waarop de goddelozen zullen moeten roepen: bergen valt op ons en heuvelen bedekt ons voor den toorn des Almachtigen, maar nu, nu is het de dag, waarop Hij zijne genade aanbiedt. Er komt een dag, waarop gij niet het voorrecht zult hebben enen druppel koud waters te ontvangen om uwe tong te verkoelen, indien gij nu, ik zeg indien gij nu met zijne genade spot, die Hij u aanbiedt. Ach, vrienden, bedenkt het toch, nu is er nog hoop op genade, maar dan niet meer, nu biedt Christus u nog genade aan, maar dan niet meer. Mattheus 7:23. Nu zendt Hij nog zijne dienaren tot u, die u smeken om toch zijne genade aan te nemen, maar indien gij van de gelegenheid geen gebruik maakt tot eeuwig heil uwer ziel, zo zult gij eenmaal zelf smeken om verlossing, zonder verhoord te worden. 'En hij riep en zei: Vader Abraham

ontferm u mijner, en zend Lazarus, dat hij het uiterste zijns vingers in het water dophe en verkoele mijne tong.'

En hem werd niets gegeven. Laat daarom nooit van u gezegd worden, 'waarom toch zou in de hand des zots het koopgeld zijn, om wijsheid te kopen, dewijl hij geen verstand heeft?' Dewijl hij geen verstand heeft om er goed gebruik van te maken Spreuken 17:16. Overweeg daarom de zaak ernstig, en zegt, het is beter naar den hemel te gaan dan naar de hel, het is beter behouden te worden dan verdoemd te worden, het is beter met de kinderen Gods te zijn dan met de verdoemde zielen, en tot God te gaan is beter dan tot de duivel te gaan. Daarom, 'zoekt den HEERE terwijl Hij te vinden is, roept Hem aan, terwijl Hij nabij is. Jesaja 55:6. Opdat Hij u in uwe angst niet aan u zelve overlate en rondweg tot u zegge, waar Ik ben 'kunt gijlieden niet komen.' Johannes 8:21.

O, indien degenen, die in de hel zijn nu nog maar eens een enkele maal weer zulk een uitnodiging mochten hebben als deze, wat zouden zij opspringen van vreugde! Ik heb wel eens gedacht, als de Heere eens slechts een van Zijne dienaren tot de verdoemden in de hel zondt en dezen den last gaf om hen te verkondigen, dat in Christus de liefde Gods zich tot hen uitstreckte, indien zij haar nu slechts terwijl zij wordt aangeboden wilden aannemen, o hoe welkom zou hun deze tijding zijn, en hoe zouden zij zich op welke voorwaarden dan ook met God laten verzoenen. Gewis zouden zij zeggen, wij willen zijne genade aannemen op elke voorwaarden, wij bedenken ons geen ogenblik. Maar arme zielen, die zij zijn, terwijl zij op deze aarde leven willen zij niet scheiden van de zonde, van den door den duivel uitgebroeide zonde. Neen, zij verliezen liever hun zielen dan hun vuile zonden.

Maar vriend, gij zult spoedig een anderen toon aanslaan, en uitroepen, o dwaas, die ik ben, dat ik mijne ziel heb opgeofferd voor de zonde! Het is waar, men heeft mij het evangelie verkondigd en ik ben genodigd. Ik ben vermaand en gewaarschuwd, maar hoe heb ik de tucht gehaat, en mijn hart de bestraffing versmaad! En heb ik niet gehoord naar de stem mijner onderwijzers, noch mijne oren geneigd tot mijne leraars!' Spreuken 5:12-13. Daarom arme ziel, is er hoop? Legt dan uwe hand op uwen mond en kust het stof en maakt vrede met Jezus Christus en roemt zijne genade, en nodigt ook uwe metgezellen om met dezelfde Heere Jezus Christus verzoend te worden opdat niet een uwer naar de hel ga en daar met zielensmart de komst zijner metgezellen zal moeten verwachten, en terzelfder tijd zal moeten roepen, o zendt hem tot mijne metgezellen en laat hij hen betuigen, opdat ook zij niet komen in deze plaats der pijniging.

TOEPASSING DER BEHANDELDE VERZEN.

Nog veel zou bij wijze van toepassing gezegd kunnen worden over hetgeen, waarover wij gesproken hebben, maar ik zal zeer kort zijn, slechts hier en daar een enkele opmerking maken en zo eindigen. Ten eerste, zal ik beginnen te spreken over den treurigen toestand en staat dergenen, die buiten Christus sterven. Ten tweede zal ik spreken over het laatste gedeelte der gelijkenis, dat meer betreft de heilige Schrift, en daarvan iets zeggen.

Ten eerste. Ik zal beginnen met den treurigen toestand dergenen die buiten Jezus sterven.

1. Gij hebt opgemerkt, dat het eerste deel der gelijkenis handelt over den treurigen staat, waarin hij is, die buiten Christus leeft en sterft, hoe hij den hemel verliest voor de hel, God voor den duivel, het licht voor de duisternis, en vreugde voor smart.

2. Dat degenen, die hier op aarde niet tot Hem komen en zijne genade verwaarlozen, eenmaal niet de minste vertroosting of lufenis van God zullen ontvangen, zelfs niet zoveel als enen enkelen dropel koud waters.

3. Dat zulke lieden berouw zullen hebben van hun dwaasheid, wanneer berouw hun niet zal baten, of wanneer het onherroepelijk te laat voor hen is.

4. Dat al de troost die dezulken hebben hier in de wereld blijft.

5. Dat al hun kermen en roepen God niet zal bewegen om zijne wraak oefenende hand in 't minste op te heffen, die op hen is wegens hun zonden die zij tegen Hem begaan hebben.

6. Dat hun begeerten voor hun goddeloze metgezellen niet verhoord zullen worden. Overweeg met deze zaken voor ogen, ik bid u, ernstig den staat dergenen die buiten Christus Jezus sterven, ja, ik herhaal het, overweeg ernstig hun rampzaligen staat, en denk bij uzelf, indien ik nalaat tot Christus te komen zo moet ik tot den duivel gaan en deze zal niet nalaten mij naar die onverdraaglijke pijniging weg te halen.

Denk aldus bij u zelve, wat! zou ik een langen hemel willen verliezen voor een kort vermaak? Zou ik de genoegens der wereld tegen zulk een hogen prijs kopen, dat ik er zelfs mijne ziel voor zou willen verliezen? Zou ik mij zelve willen vergenoegen met een hemel die niet langer duurt dan mijn leven op aarde? Wat zullen deze dingen mij baten, wanneer de Heere mijn lichaam en mijne ziel van elkaar zal scheiden, en wanneer Hij den een in 't graf zal zenden, en de andere naar de hel, en wanneer in den oordeelsdag het eindvonnis over mij zal worden uitgesproken?

1. Bedenk dat de voordelen, de genoegens en de ijdelheden dezer wereld niet eeuwig zullen duren, maar dat de tijd komt, ja voor de deur staat, waarin zij u heimelijk zullen verlaten en u alleen zullen laten staan voor al de moeilijkheden waarin gij door uw zonden gekomen zijt. En daarom om dit te voorkomen,

2. Bedenk uwen treurigen toestand, denkt aldus bij u zelve, het is waar, ik heb mijne zonden en mijne lusten lief, maar wat goed zullen zij mij doen in den dag des doods en des oordeels? Zullen mijne zonden mij dan goeddoen? Zullen zij mij goeddoen wanneer ik den laatsten adem uitblaas? Wat zullen mijne schatten mij baten? Wat zullen mijne ijdele vermaken mij baten, wanneer de dood tot mij komt? Wat zullen mij mijne metgezellen, medespotters, mededronkaards baten? Zullen zij in staat Zijn om de pijn der hel te verzachten? Zullen zij keren de hand des Heeren, die tegen mij is, om mijner ongerechtigheid wil? Zullen zij niet veeleer een oorzaak zijn, dat God mij gene genade zal schenken, en geen troost, maar mij daarentegen in het diepste der hel zal werpen, waar ik branden zal in vuur en sulfer?

3. Bedenk dit bij u zelve, zou ik blijde zijn wanneer elke zonde, die ik begaan heb, mij in het aangezicht vloog, om de toorn des Almachtigen tegen mij te doen ontsteken? Zou ik blijde zijn in mijne zonden gebonden te worden, gelijk de drie jongelingen in hun klederen gebonden werden, en eveneens in den brandenden oven van Gods toorn geworpen te worden gelijk de drie jongelingen in den brandenden oven van Nebukadnezar werden geworpen?

4. Bedenk, zou ik blijde zijn wanneer al de geboden Gods ieder afzonderlijk tegen mij getuigden? Het eerste gebod, om te zeggen, ‘veroordeel hem, want hij heeft mij overtreden, het tweede om te zeggen, ‘veroordeel hem, want hij heeft tegen mij overtreden enz. Bedenk hoe verschrikkelijk dit zal zijn, ja vreselijker dan wanneer al de wetten van dit koninkrijk tegen u getuigden. Neen deze zouden niet kunnen vergeleken worden met het getuigenis dat de wet des Heeren tegen u zal afleggen, want de aardse wetten kunnen slechts het lichaam doden, deze geboden zullen beide ziel en lichaam doden, en dat niet voor een uur, een dag een maand of een jaar, maar zij zullen u voor eeuwig verdoemen.

Let wel, voor eeuwig, voor eeuwig. Voor eeuwig zult gij onder den toorn Gods branden, eeuwig zal die worm aan uwe ziel knagen, eeuwig zult gij bij de duivelen zijn. O bedenk u toch wel, ‘t kan zijn dat de gedachte van den duivel te zien nu reeds uw haren ten berge doet rijzen. Maar dit, verdoemd te worden, en onder de duivelen te moeten zijn, niet alleen voor een tijd, maar voor eeuwig, tot in alle eeuwigheid! Dit is rampzalig, geen mensentong noch engelentong is in staat de ellende der verdoemden uit te spreken.

5. Bedenk dat niet alleen de zonden tegen de wet voor uwe rekening staan, maar ook het verwerpen van het heerlijk evangelie. Ook dit is een zonde, die tegen u zal ingebracht worden. Hij verdient verdoemd te worden, omdat hij het evangelie heeft verworpen, omdat hij de vrije genade Gods die in het evangelie werd aangeboden versmaad heeft. Hoe vele malen zijt gij niet geroepen, gesmeekt om tot Christus te komen, om zijne genade aan te nemen, opdat gij den hemel zoudt beërven, uwe zonden vergeven, uwe ziel behouden en uw lichaam en uwe ziel verheerlijkt zouden worden? En dit alles om niet, slechts voor het aannemen door het geloof in Jezus Christus? Hoe vele malen hebt gij de beloften gelezen, de vrije beloften van Gods genade! Hoe dikwijls hebt gij de liefelijke vermaningen en waarschuwingen van het evangelie gelezen om de genade Gods aan te nemen? Maar gij hebt niet gewild, gij hebt er geen acht op geslagen, gij hebt hen allen veracht.

Ten tweede. Heb ik u vermaand om den treurigen en rampzaligen staat te overwegen dergenen, die buiten Christus sterven en onherroepelijk verloren zijn, thans is het mijn plicht om u te wijzen op de voorrechten die gij boven anderen geniet, die reeds naar de plaats der eeuwige pijniging zijn gegaan.

1. Bedenk, dat uw levensdraad nog niet is afgesneden, hetgeen jaren te voren had kunnen gebeuren wegens uwe zonden en overtredingen. Gij zijt nog in het land der levenden, uwe ziel is nog niet in den poel des vuurs terneder geworpen.

2. Bedenk, dat de verzoeningsvoorwaarden door het geloof in Christus u nog worden aangeboden, en dat gij nog steeds genodigd, ja gesmeekt wordt hen aan te nemen.

3. Bedenk, dat de voorwaarden der verzoening slechts zijn: gebruik enige toegefelijheid met mij al zeg ik slechts alleen in Jezus Christus te geloven met dat geloof, dat het hart reinigt, en uwe ziel bekwaam maakt om door Hem te leven en verlost te worden van dezen treurigen staat.

4. Bedenk, dat de tijd van uw afsterven op handen is, en dat het tijdstip onzeker is en dat ook de dag der genade voorbij kan zijn vóór gij sterft, dus soms niet eens zolang kan duren als uw leven in deze wereld. En indien dit zo is, weet dan voorzeker, dat gij zo zeker zult verdoemd worden alsof gij reeds in de hel waart indien gij u nu niet bekeert.

5. Bedenk, dat het gebeurlijk is dat sommigen uwer vrienden zich benaarstigen om hun roeping en verkiezing vast te maken, daar zij het besluit genomen hebben om naar den hemel te gaan, terwijl gij u beijvert om uw hel zeker te maken, alsof gij het besluit had genomen om naar de eeuwige pijniging te gaan, en bedenk hoe het u smarten zal dat gij uw hel vast gemaakt hebt terwijl uwe vrienden zich van den hemel zeker maakten. Doch hierover straks meer.

6. Bedenk, welk een treurige zaak dit voor uwe ziel zal zijn, uwe vrienden in den hemel te zien en uzelf in de hel, uw vader in den hemel en gij in hel, uwe moeder in den hemel en gij in de

hel, uw broeder, uwe zuster, uw vrouw, uw kinderen in den hemel en gij in de hel. Gelijk de Heere Jezus zei tot de Joden met betrekking tot hun bloedverwanten naar het vlees, zo mag ik tot u zeggen met betrekking tot uwe vrienden, daar zal weinig zijn en knersing der tanden' wanneer gij zult zien uw vaders en moeders, broeders en zusters, mannen en vrouwen, kinderen en bloedverwanten, met uwe vrienden en burenen in het Koninkrijk Gods, maar ulieden buiten uitgeworpen. Lukas 13:27-29.

Maar omdat ik u niet alleen wilde vertellen den verdoemden staat dergenen die buiten Christus sterven maar u ook wilde overreden om het leven te grijpen en naar den hemel te gaan, zo verzoek ik u uwe aandacht te vestigen op de volgende zaken.

1. Bedenk dat alles wat gij kunt doen om uzelf aangenaam te maken in de ogen des Heeren nog minder waard is voor uwe zaligheid dan het stof uwer schoenen, want al uwe eigen goede werken zijn zoveel waard als een wegwerpelijk kleed. Jesaja 64:6.

2. Bedenk dat al de voorwaarden van het nieuwe verbond met betrekking tot de verlossing volkomen door Christus Jezus vervuld zijn, en dat wel voor zondaren.

3. Bedenk dat de Heere u roept om te ontvangen alles wat Christus gedaan heeft, en wel om niet. Openbaring 22:17.

4. Bedenk dat gij God niet beter verheerlijken kunt dan door zijn aanbod van genade, vergeving en verlossing aan te nemen. Romeinen 4.

Wederom, indien gij u niet tot God bekeert, dan zullen diezelfde genade des Heeren, het bloed van Jezus Christus, de predikers van het woord, ja elke preek, alle beloften, alle uitnodigingen, alle vermaningen, raadgevingen en waarschuwingen tegen u getuigen in den dag des oordeels. Uwe overdenkingen, uwe woorden, uwe handelingen uw voeding, uw slaap, uwe bezittingen, uren, dagen, weken, maanden en jaren, ja alles wat God u in zijne ontfermende liefde hier op aarde geschonken heeft zal tegen u getuigen in den dag der dagen. Het misbruik dat gij van al deze dingen gemaakt hebt zal als een beschuldiging tegen uwe ziel worden aangevoerd, want God zal ieder werk in het gericht brengen, met al wat verborgen is, hetzij goed of hetzij kwaad. Prediker 12:14.

5. Ja het is zo onredelijk van een zondaar het evangelie te weigeren, dat zelfs de duivelen zowel als het goddeloze Sodom tegen u zullen getuigen. Kunnen zij niet tot u zeggen, gij dwaas! Dat gij niet eens zoveel zorg voor uwe kostbare ziel had als het dier voor zijn jong heeft, of de hond voor het been dat voor hem ligt. Was uwe ziel zoveel waard, en hebt gij haar zo gering geacht? Waren de donderslagen der wet zo verschrikkelijk en hebt gij hen zo veracht? Bovendien, werd het evangelie zo ruim en zo dikwijls aan u verkondigd en toch hebt gij alle deze dingen verworpen? Hebt gij de zonde hoger geacht dan uwe ziel, dan God, Christus, engelen, gelovigen en de gemeenschap met hen in de eeuwige zaligheid en heerlijkheid? Hadt men niet tot u gesproken over het helse vuur, die ondraaglijke vlammen?

Hebt gij nooit gehoord van het vreselijk brullen der verdoemden die daarin zijn? Hebt gij nooit die smartelijke uitdrukking gehoord of gelezen in Lukas 16, hoe de zondige mens roept in de vlammen 'enen druppel water om mijne tong te verkoelen?' De duivelen die met u in den poel des vuurs zullen gaan, zullen sidderende kunnen zeggen, o ware Christus voor duivelen gestorven, gelijk Hij voor mensen gestorven is! O dat het evangelie tot ons gepredikt ware gelijk het aan de mensen verkondigd is! Hoe zouden wij ons benaarstigd hebben om met God verzoend te worden! Maar wee ons, wij hebben nooit dat voorrecht gehad, dat het evangelie ons is aangeboden, neen niet in het minste, ofschoon wij er ons over zouden verblijd hebben. Maar u is het aangeboden, tot u is het gepredikt en verkondigd. Spreuken 8:4. Bovendien, men heeft u gebeden en gesmeekt om hetzelve aan te nemen, maar gijlieden hebt niet gewild. O dwaze mens! gij zoudt den toorn, de wraak, en het helse vuur kunnen ontkomen zijn tot in alle eeuwigheid, maar gij hadt den moed niet om met de zonde te breken en Christus aan te kleven.

6. Zullen ook de boodschappers des Heeren niet tegen u kunnen getuigen met een scherpe en verschrikkelijke stem, wanneer gij voor den rechterstoel des Allerhoogsten staat, zeggende: gij goddeloze, hoe dikwijls hebben wij u niet gewaarschuwd? Hebben wij niet dag aan dag de alarmtrompet van Gods woord in uwe oren doen klinken? Hoe dikwijls hebt gij ons over deze dingen horen spreken? Hebben wij 't u niet aangezegd, dat de zonde uwe ziel verdoemen zou? Hebben wij het u niet aangezegd, dat er zonder bekering geen zaligheid zou zijn? Hebben wij het u niet aangezegd, dat degenen die hun zonden liefhadden in dezen donkeren en akeligen dag verdoemd zouden worden, gelijk wellicht met u zal gebeuren? Ja, hebben wij het u niet gezegd, dat God uit liefde tot zondaren, Jezus gezonden heeft om voor zondaren te sterven, opdat degenen die tot Hem zouden komen, behouden zouden worden?

Hebben wij u deze dingen niet aangezegd? Hebben wij niet gelopen, gereden, gearbeid en gezwoegd om, ware het mogelijk, uwe ziel enig goed te doen, of schoon zij nu veroordeeld is? Hebben wij onze goederen, onzen naam, ons leven niet veil gehad voor het heil uwer ziel? Ja hebben wij zelfs niet ons zelve afgesloofd door onze smekingen tot u om toch eens een oog op uwen toestand te slaan, en door Christus deze eeuwige rampzaligheid te ontkomen? O, treurig lot! Wanneer gij tegen uwe begeerte in gedwongen zult zijn om dit oordeel te ondergaan, zeggende: 'Hoe heb ik de tucht gehaat, en mijn hart de bestraffing versmaad!' want inderdaad, ik heb niet gehoord naar de stem mijner onderwijzers, noch mijne oren geneigd tot mijne leraars!' Spreuken 5:12,13.

7. Is het niet mogelijk dat uw vader, uw moeder, uw broeder, uw zuster en uw vriend enz. met blijdschap zullen verschijnen tegen u in den groten oordeelsdag, zeggende: o gij onnozele dwaas! hoe rechtvaardig heeft God met u gehandeld! Hoe rechtvaardig is het, dat Hij het vonnis over u uitspreekt! Gedenk dat gij in uw leven niet overreed wilde worden. Daar gij uw oor gesloten hebt voor onze vermaningen en waarschuwingen, zo bekommeren wij ons nu niet over uwe verwoesting, schrik en verdoemenis. Neen, maar wij zullen aan Gods zijde staan om u te veroordelen dat uw deel met de duivelen zij. 'De rechtvaardige zal zich verblijden, als hij de wraak aanschouwt, hij zal zijne voeten wassen in het bloed der goddelozen.' Psalm 58:11. O treurige toestand! Het is genoeg om de bergen te doen daveren en de rotsen van een te scheuren, wanneer gij deze woorden zult moeten horen.

Overweeg deze dingen toch ernstig, en indien gij niet in dien toestand wenst te komen weest dan niet onverschillig omtrent uwe ziel. Hoe vreselijk zal 't voor u zijn, wanneer gij van de poorten des hemels wordt weggestoten! Hoe ongaarne zult, gij uwe stappen dan richten naar den poel des vuurs! Nooit is een boosdoener met het koord om den nek zo traag van den ladder gelopen als gij zult doen, wanneer gij van God naar den duivel moet gaan, van den hemel naar de hel, wanneer het vonnis over u is uitgesproken.

O, wat zult gij kermen en brullen! Hoe gaarne zoudt gij uzelf verbergen en van het gericht weg willen lopen! Maar helaas! Dan zal het met u zijn, gelijk 't is met degenen die op den ladder staan om het vonnis der gerechtigheid te ondergaan. Zo gaarne zouden zij weglopen, maar de wachters staan gereed om het hun te beletten. En zo zullen de engelen des Heeren u omringen van alle zijden, gij zult kunnen zien, maar niet kunnen ontkomen. Gij zult uzelf onder een berg of een rots wensen, maar gij zult niet weten hoe daaronder te komen. Openbaring 6:15,16.

O, hoe ongewillig zult gij zijn, om uw vader naar den hemel te laten gaan zonder u! om uw moeder of uwe vrienden enz. naar den hemel te laten gaan zonder u! Hoe gaarne zoudt gij hen vasthouden en aan hen blijven hangen om met hen mede te gaan! Ach, vader, kunt gij mij niet helpen? Moeder, kunt gij niets goeds voor mij doen? Ach, welk een afkeer heb ik om naar de hel te gaan, om daar in de hel te liggen branden, terwijl gij in den hemel zult juichen! Maar helaas! de vader, de moeder, of de vrienden verwerpen hen, verachten hen, en keren hun den rug toe, zeggende, gij wildet niets van den hemel hebben toen gij op aarde waart, daarom zult

gij er nu ook niets van hebben. Toen gij nog leefdet, hebt gij onze raadgevingen licht geacht, en nu sluiten wij ons oor en oog voor uwe tranen, voor uw roepen, voor uw wuven toestand. Wat zegt gij nu toch wel bij uzelf, zondaar? Kan dit uw harde hart niet vermurwen, kan dit u niet tot inkeer brengen? Dit zal reeds uwe wroeging zijn vóórdát gij in die verschrikkelijke plaats der pijniging komt. Maar ach, bedenk eens hoe verschrikkelijk voor u die plaats zelf, de duivelen zelf, en het vuur zelf zal zijn! En dan nog boven dit alles, gij moet eeuwig daarin blijven! Daar moet gij voor eeuwig branden zonder verteerd te worden! Dit zal vreselijker zijn dan enig mens kan uitdrukken! Er is niemand die den verschrikkelijken staat der verdoemden naar waarheid kan beschrijven.

Ik zal dit besluiten met enige opmerkingen ter aanmoediging.

Eerste aanmoediging. Bedenk, want ik zou u zo gaarne zien binnenkomen, zondaar, bedenk dat er door den Heere Jezus een weg bereid is voor degenen die onder den vloek liggen, om tot dezen gelukkigen en heerlijken staat van Lazarus te geraken. Leest Efeziërs 2.

Tweede aanmoediging. Aanschouw de smarten die Christus gedragen heeft om uwe ziel te verlossen van al de vloeken, donderslagen en stormen der wet, van al de ondraaglijke vlammen der hel, van uwe hartverscheurende verschijning aan zijne linkerhand, voor den rechterstoel van Christus Jezus, van de eeuwigdurende duivelen, ik zeg, aanschouw de smarten die de Heere Jezus Christus gedragen heeft om verlossing voor zondaren te weeg te brengen.

‘Weet, dat Hij om uwentwil is arm geworden, daar Hij rijk was, opdat gij door zijne armoede zoudt rijk worden.’ 2 Corintiërs 8:9. Hij heeft Zijne heerlijkheid afgelegd, Johannes 17, en is een dienstknecht geworden. Filippenzen 2:7. Hij verliet het gezelschap der engelen en streed met den Satan. Lukas 4. Mattheus 4. Hij verliet de rust des hemels voor een tijd om op harde bergen te slapen. Lukas 6:12. Johannes 8:1. Met een woord, Hij werd armer dan zij, die met schop en spade naar het veld gaan, ja armer zelfs dan de vogelen en de vossen, en dit alles om u goed te doen. Bovendien, bedenk ook een weinig die onbeschrijfelijke spot en hoon die Hij van de mensen verdragen heeft. Hoe valselijk Hij, die een oprecht en rein Lam was, beschuldigd werd, Hoe hij geminacht werd, daar een moordenaar minder des doods werd schuldig gekeurd dan Hij. Bovendien, hoe zij Hem bespot en verguisd hebben, Hem bespogen, en Hem met stokken op het hoofd geslagen hebben, en het haar uit Zijne wangen uitplukten. ‘Ik geef mijnen rug degenen, die mij slaan, en mijne wangen degenen, die mij het haar uitplukken, mijn aangezicht verberg ik niet voor smaadheden en speeksel.’ Jesaja 50:6. Zijn hoofd gekroond met doornen, Zijne handen doorboord met nagelen, en zijne zijde doorstoken met een speer! Mishandeld en geseseld, voordat Hij gekruisigd werd, zodat een ander Zijn kruis moest helpen dragen.

Derde aanmoediging. En niet alleen dit, maar neemt ook dit eens een weinig ter harte, wat Hij van God, Zijnen Vader, ontving, ofschoon Hij Zijn geliefden en enigen Zoon was.

1. Daarin, dat Hij Hem beschouwde als den grootsten zondaar der wereld. Want Hij heeft de zonden van duizenden, en tienduizenden zondaren op Hem doen aanlopen. Jesaja 53. En Hij deed Hem den beker drinken die allen hadden moeten ledigen, en niet alleen dit, maar Hij had daarin een welbehagen. ‘Want het behaagde den Heere Hem te verbrijzelen.’ Inderdaad God handelde met Zijnen Zoon, zoals Abraham met Izaäk zou gehandeld hebben, ja nog duizendmaal verschrikkelijker. Want Hij verscheurde niet alleen Zijn lichaam als een leeuw, maar Hij maakte ook Zijne ziel tot een offerande voor de zonde. En dit werd niet in schijn maar in werkelijkheid gedaan, want de gerechtigheid eiste zulks, daar Hij stond in de plaats der zondaren. Getuige de onbeschrijfelijke zielsangsten die plotseling op Hem vielen in den hof, alsof al de fiolen van Gods onbeschrijfelijke toorn op eens op Hem werden uitgegoten, en al de duivelen in de hel waren losgebroken om Hem in eens te verderven, en dat voor eeuwig, zodat

het wier om zijn hoofd was, en de doodsangsten Hem aangrepen. Want Hij zegt: 'Mijne ziel is geheel bedroefd tot den dood toe.' Markus 14:34.

2. Aanschouw dat vreemde soort zweet, dat van zijn heilig aangezicht in druppelen op de aarde afliep. 'En zijn zweet werd gelijk grote druppelen' of brokken 'bloeds, die op de aarde afliepen. O, Heere Jezus! welk een zware last hebt gij getorst! Welk een last hebt gij gedragen van de zonde der wereld, en van den toorn Gods! Het bloed liep niet alleen uit mond en neus bij u door de last die op uw drukte, maar Gij werdt zó gedrukt, Gij waart zó beladen, dat het zuivere bloed door vlees en huid heen drong en tappelings langs uw lichaam op den grond afliep. 'En zijn zweet werd gelijk grote druppelen bloeds, die op de aarde afliepen.' Lukas 22:44. Kunt gij, o goddeloze zondaar, dit lezen en toch voortgaan in uwe zonde? Kunt gij dit lezen, en toch uw berouw nog een uur uitstellen? O stenen hart! ja nog harder dan steen. O rampzalige booswicht! Welke plaats in de hel zal heet genoeg zijn voor u om uwe ziel in te plaatsen, indien gij verstokt in de zonde en in de ongerechtigheid zult blijven.

3. Bovendien, zijn ziel ging naar de hel, en zijn lichaam naar de kluisters van het graf. Psalm 16:10. Handelingen 2:31. En ware de hel, de dood, of het graf sterk genoeg geweest om Hem te houden, dan zou Hij de wraak van het vuur tot in eeuwigheid hebben moeten dragen. Maar, o gezegende Heiland! Hoe hebt gij uwe liefde tot den mens geopenbaard in deze uwe smarten! En, o God de Vader, hoe hebt Gij de zuiverheid en de stiptheid uwer rechtvaardigheid verklaard, daarin, dat Gij uwen enigen, heiligen, onschuldigen, en verontreinigden Zoon Jezus, die de menselijke natuur heeft aangenomen, om voor onze zonden te voldoen, niet hebt gespaard, maar de straf die op ons was, op Hem heeft gelegd, zodat Hij moest uitroepen, 'Mijn God, mijn God, waarom hebt Gij mij verlaten!' En o dierbare Heere Jezus, welk een heerlijke overwinning hebt Gij behaald over de vijanden onzer zielen, over de straf, de zonde, den dood, de hel en de duivelen, daarin dat gij u zelve aan hun macht hebt ontworsteld! En niet alleen dit, maar gij hebt tot gevangenen gemaakt degenen, die ons als gevangenen zouden hebben gevoerd, en ook hebt Gij voor ons die heerlijke en onbeschrijfelijke erfenis ontvangen 'die geen oog gezien en geen oor gehoord heeft noch in enig mensenhart is opgekomen om haar te vatten, en door de werking van uwen Geest hebt gij dit enigszins aan de uwen geopenbaard.

4. En nu zondaar bedenk dat hoewel de Heere Jezus dit alles voor zondaren heeft gedaan, de duivelen het toch tot hun werk maken en zich er gedurig op toelagen om u en anderen vervreemd te houden van deze voorrechten, die Christus met zoveel smaad en hoon voor zondaars verworven heeft. De duivel legt het er op toe

1. om u onwetend te houden van uwen verdorven natuurstaat, (2) om uw hart te verharderen tegen de wegen des Heeren

3. Om u hart te doen branden van liefde tot de zonde en tot de werken der duisternis. En,

4. Om u daarin te doen volharderen. Want hij weet, dat dat het beste middel is om u met hem een deelgenoot te maken van het helse vuur, hetzelfde waarin hij gevallen is met de zondaren, die reeds voor u zijn heengegaan

Vierde aanmoediging. Maar nu in de volgende plaats een woord van aanmoediging tot ulieden, die de kinderen des Heeren zijt.

1. Bedenk in welk een gelukzaligen staat gij u bevindt, die het geloof van den Heere Jezus in uwe ziel hebt ontvangen, maar wees zeker dat gij het hebt, hoe veilig, hoe zeker, hoe gelukkig zijt gij! Want wanneer anderen naar de hel gaan, moet gij naar den hemel gaan, wanneer anderen naar den duivel gaan, moet gij tot God gaan, wanneer anderen in de gevangenis gaan, wordt gij in vrijheid gesteld, wanneer anderen moeten brullen van zielsangst, juicht gij van zielevreugd.

2. Bedenk dat uwe goede werken u zullen volgen in plaats van uwe zonden, en de heerlijke zegeningen van het evangelie in plaats van de verschrikkelijke vloeken en oordelen der wet, de zegeningen des Vaders, in plaats van een zwaar vonnis des rechters.

3. Laat de ontbinding komen, wanneer zij wil, zij kan u geen leed doen, want zij zal slechts een overgang voor u zijn uit de gevangenis in een paleis, van een zee van moeilijkheden in een hemel van rust, van een heirleger van vijanden naar een ontelbaar gezelschap van ware, liefhebbende en getrouwe vrienden, van schande, spot en verachting naar een zeer grote en eeuwige heerlijkheid. Want de dood zal u geen leed doen met zijn prikkel, en u niet bijten met zijn zielverwoestende tanden. Neen, de dood zal voor u een welkome gast zijn, voor uwe ziel, omdat hij gezond wordt om u te verlossen uit uwe moeilijkheden, waarin gij zijt, zolang gij in deze wereld of in dezen lemen hut inwoont.

4. Hoe het ook met uw vrienden en bloedverwanten gaan moge, met u zal het wel zijn. Prediker 8:12. Hoe het ook met den zondaar gaan moge, 'zo weet ik toch, ' dat het dien zal welgaan, die God vrezen, die voor zijn aangezicht vrezen.' En laat dit daarom.

1. In de eerste plaats u aanmoedigen om blijmoedig uw geduld te oefenen onder alle wederwaardigheden, kruisen, moeiten en verdrukkingen die u treffen mogen, en om voortdurend weldoen beide uzelf en uwe zaken en handelingen in Gods handen te bevelen als den getrouwen Schepper, die waar is in zijn woord en die er een welbehagen in heeft om u alles te geven wat Hij beloofd heeft.

2. Denk veel aan de plaats, waarheen gij zult gaan als de tijd uwer ontbinding daar is, dit zal u tot troost en verkwikking zijn onder alle tegenspoeden op uw pelgrimstocht door deze wereld. Gij zult naar den hemel gaan, tot God den Rechter boven allen, tot een ontelbare menigte engelen, tot de zielen der rechtvaardigen die nu volmaakt zijn, tot de algemene vergadering en tot de gemeente van den Eerstgeborenen, wiens namen geschreven zijn in den hemel, en tot Jezus, tot den Verlosser, die de Middelaar is des nieuwen Testaments, en tot het bloed dat gesprekend is, dat betere dingen spreekt voor u dan het bloed van Abel deed voor Kaïn. Hebr. 11:4.

3. Bedenk dat wanneer de tijd gekomen is dat de doden zullen opgewekt worden, dat dan ook uw lichaam zal opgewekt worden en niet alleen dit, maar het zal verheerlijkt en gelijkvormig worden aan zijn heerlijk lichaam Filippenzen 3:21. O zalige toestand! O heerlijke staat!

4. Wanneer Jezus Christus op Zijn troon zal zitten zult gij nevens Hem zitten, zelfs wanneer Hij op den troon zijner heerlijkheid zal gezeten zijn. Zal dit niet heerlijk zijn, wanneer gij met Jezus Christus op den troon zult zitten om met Hem het oordeel uit te spreken over de goddelozen, die bij duizenden en tienduizenden voor Zijn Rechterstoel zullen aangeklaagd worden? 1 Corinthiërs 6:2,3. Zal het niet heerlijk zijn u zelve in die dingen te verlustigen, die geen oog gezien, geen oor gehoord heeft, noch in enig menselijk hart is opgeklimmen om die te vatten?

Zal het niet heerlijk zijn deze uitspraak te moeten horen, 'komt in gij gezegenden, en beërft het Koninkrijk, dat u weggelegd is van voor de grondlegging der wereld?' Zal het niet heerlijk zijn dan met de engelen en de heiligen in het Koninkrijk Gods in te gaan? Zal het niet heerlijk voor u zijn, met hen in de heerlijkheid te zijn, terwijl andere in de onuitsprekelijke pijniging zijn ingegaan? Hoe heerlijk, hoe troostrijk is het dan voor u te zien dat gij die heerlijkheid niet verloren hebt, te denken dat de duivel uwe ziel niet gekregen heeft, dat uwe ziel gered zal worden, en dat niet van een klein maar van een groot gevaar, niet met een geringe maar met een heerlijke verlossing. Laten de gelovigen daarom zich verheugen in de heerlijkheid en triomferen over al hun vijanden. Laten de gelovigen zich daarom reeds op aarde over het bezit van den hemel verblijden en juichen vóór zij in de heerlijkheid zijn ingegaan, zelfs wanneer zij te midden hunner vijanden zijn, want 'dit is de heerlijkheid van al zijne gunstgenoten.' Psalm 149:9.

Vers 29-'Abraham zei tot hem: zij hebben Mozes en de profeten, dat zij die horen.

In de voorgaande verzen wordt ons den treurigen toestand aangetoond van diegenen die buiten Christus sterven, en ook Gods bijzondere gunst over die Hem vrezende. Als ook hoe weinig acht de heerlijke God des hemels geeft op hunnen ellendigen toestand.

Nu in dit vers verhoogt Hij het woord dat tot het volk door de profeten en apostelen gesproken was, 'zij hebben Mozes en de profeten, dat zij die horen.' Alsof Hij zeggen wilde, gij vraagt mij dat Ik Lazarus terug zende in de wereld om tot hen te prediken die daar nog leven, opdat zij die rampzalige plaats zouden kunnen ontkomen, waarin gij gevallen zijt. Maar waarom is dit nodig? Hebben zij niet Mozes en de profeten? Hebben zij niet de predikanten en dienaren, die tot hen gezonden worden en tot hen komen als van Mij? Ik zond Henoeh en Noach, Mozes en Samuel. Ik zond David, Jesaja, Jeremia, Ezechiël, Daniël, Hosea, en de overigen der profeten, alsook Petrus, Paulus, Johannes, Mattheus, Jakobus, Judas en nog zo vele anderen, dat zij die horen.' Wat die gesproken hebben door goddelijke ingeving erken Ik als het Mijne, hetzij het ter veroordeling zij dergenen die het gesproken woord verwerpen, of ter zaligheid dergenen die hun leer aannemen. Waarom zou het dus nodig zijn dat iemand tot hen langs enen anderen weg werd gezonden? 'Zij hebben Mozes en de profeten, dat zij die horen.' Dat zij hun woorden aannemen, dat zij zich met de leer verenigen, die door hen verkondigd is. Ik zal thans niets van het woord 'Abraham' zeggen, daar ik dit punt reeds vroeger heb behandeld, maar ik stel mij voor u te zeggen hoe deze woorden verstaan moeten worden, 'zij hebben Mozes en de profeten, dat zij die horen.' De dingen die ik hierbij zal opmerken zijn deze:

Ten eerste. Dat de Schriften, die door de heilige mannen Gods gesproken zijn, een voldoende regel zijn, om hen tot zaligheid te onderwijzen, die zeker geloven en omhelzen hetgeen de Schrift hun leert. 'Zij hebben Mozes en de profeten, dat zij die horen.' Met andere woorden, indien zij waarlijk aan die plaats der smarten ontkomen willen, en inderdaad van die ondraaglijke pijnen des helsen vuurs gered willen worden, indien dit waarlijk hun begeerte is, welnu, dan hebben zij wat voldoende is om hen te raden. 'Zij hebben Mozes en de profeten', dat zij door hen onderwezen worden, 'Dat zij die horen.' Want 'al de Schrift is van God ingegeven, en is nuttig tot lering, tot weerlegging, tot verbetering, tot onderwijzing, die in de rechtvaardigheid is, 'Waarom? 'Opdat de mens Gods volmaakt zij, tot alle goed werk volmaaktelijk toegerust.' 2 Timotheus 3:16,17. Merkt slechts op deze woorden, 'alle Schrift is nuttig.' ALLE Schrift, leest wat gij wilt, en op welke plaats gij verkiest, 'Alle Schrift is nuttig.' Waarvoor? 'Opdat de mens Gods', of hij die naar den hemel reist en anderen zou willen onderwijzen op hun weg daarheen, tot alle goed werk volmaaktelijk zij toegerust.

De Schrift is nuttig om hem te onderwijzen, indien hij onwetend is, om hem te wederleggen, indien hij dwaalt, om hem te verbeteren, indien hij het nodig heeft, om hem beslist te maken indien hij zwenkende is. De Schrift is nuttig tot lering, opdat de arme ziel niet alleen geholpen worde, maar ook degelijk worde toegerust, niet alleen tot enig, maar tot alle goed werk. En wanneer Paulus Timotheus den raad wilde geven om die dingen vast te houden, die rein en zeker zijn, plaatst Hij hem dadelijk voor de Schrift, zeggende, 'van kindsbeen af hebt gij de heilige schrift geweten, die u wijs kunnen maken tot zaligheid, door het geloof, hetwelk in Christus Jezus is.' De Schriften openbaren ons Gods plan en wil van Zijn liefde en genade tot de mensen, en ook het gedrag van het schepsel tegenover Hem van het eerste tot het laatste oogenblik. Indien gij dus de liefde Gods in Christus tot zondaren wilt weten, 'onderzoek dan de Schriften, want zij zijn het die van Hem getuigen.'

Wilt gij weten wat gij zijt, en wat er in uw hart is? Onderzoek de Schriften en zie wat gij daarin over uzelf leest. Romeinen 1:29-31, 3:9-18. Jeremia 17:9. Genesis 6:5, 8:21. Efeziërs . 4:11, en meer andere plaatsen. De Schriften zijn in staat om een mens volkomen onderwijzing te geven in alle dingen, die noodzakelijk zijn voor het geloof en de godsvrucht, indien hij slechts een eerlijk hart hebbe om de verscheidene zaken, die zij bevatten, ernstig te wegen en te

overdenken. Om een voorbeeld ter opheldering hiervan te geven zullen wij ten eerste beginnen met de schepping der wereld.

Zoudt gij hiervan iets willen weten? Leest dan Genesis 1 en 2, en vergelijk die hoofdstukken met Psalm 33:6, Jesaja 66:2 en Spreuken 8 tot het einde.

Zoudt gij willen weten, of Hij haar uit iets of uit niets gemaakt heeft? Leest Hebrëen 11:3.

Zoudt gij willen weten of Hij gearbeid heeft, gelijk wij arbeiden, wanneer wij iets maken? Leest Psalm 33:9.

Indien gij zoudt willen weten of God den mens recht gemaakt heeft of verdorven, leest Prediker 7:29. Genesis 11:25,31.

Zoudt gij willen weten waar God den mens plaatste, toen Hij hem gemaakt had? Lees Genesis 2:15.

Zoudt gij willen weten of de mens daar tot aan zijn dood toe gewoond heeft of niet? Leest dan Genesis 3:23,24.

Indien gij zoudt willen weten of de mens nog van nature in dien staat is, waarin God hem geplaatst heeft? Leest dan Prediker 7:29, en vergelijkt dit met Romeinen 5:16. Efeziërs 2:1-3. 'God heeft den mens recht gemaakt, maar zij hebben vele zonden gezocht.'

Indien gij zoudt willen weten of de man het eerst bedrogen werd, of de vrouw die de Heere hem tot hulpe gegeven had? Leest dan Genesis 3:17, en vergelijkt 1 Timotheus 2:14.

Zoudt gij willen weten of God op het eten (van de vrucht) van den verboden boom neerzag alsof het een zonde was of niet? Leest Romeinen 5:12-15, en vergelijkt dit met Genesis 3:17.

Zoudt gij willen weten of het de duivel was die hen verleid heeft, of een natuurlijke slang, zoals er velen zijn die de woeste plaatsen bewonen? Leest Genesis 3:13, met Openbaring 20:1-3.

Zoudt gij willen weten of die zonde ons wordt toegerekend? Leest Romeinen 5:12-15, en vergelijkt dit met Efeziërs . 2:2.

Zoudt gij willen weten of de mens vervloekt is voor zijne zonde? Leest Galaten 3:13. Romeinen 5:15.

Zoudt gij willen weten of die vloek alleen op den mens of op de gehele schepping gevallen is? Leest Genesis 3:17, met Romeinen 8:20-22

Zoudt gij willen weten of den mens in elk deel van zijn lichaam verontreinigd is door de zonde, die hij begaan heeft? Leest dan Jesaja 1:6.

Zoudt gij des mensens geneigdheid willen weten van zijne geboorte af aan? Leest Psalm 58:4. 'De goddelozen zijn vervreemd van de baarmoeder aan: de leugensprekers dolen van moeders buik aan.'

Zoudt gij willen weten of de mens, die eens van God is afgevallen door zijne overtreding, zich zelven weer in zijne staat der rechtheid kan herstellen? Leest dan Romeinen 3:20,23.

Zoudt gij willen weten of het van nature de begeerte van het mensenhart is, om God in Zijnen eigen weg te volgen of niet? Vergelijkt dan Genesis 6:5 en Genesis 8:21 met Hosea 11:7.

Zoudt gij willen weten hoe Gods hart genegen was jegens de mens voor de wereld begon? Vergelijkt Efeziërs . 1:4 met 2 Timotheus 1:9.

Zoudt gij willen weten of de zonde voldoende was om Gods liefde van zijne schepselen af te keren? Vergelijkt dan Jeremia 3:7, en Micha 7:11, met Romeinen 5:6-8.

Zoudt gij willen weten of Gods liefde nog bleef voortbestaan jegens zijne schepselen, hoewel zij tegen hem zondigden? Leest dan Deuteronomium 11:5-8.

Zoudt gij willen weten hoe God zijn liefde aan Zijne schepselen kan tonen zonder aan Zijne gerechtigheid te kort te doen? Leest Romeinen 3:24-26. 'En worden om niet gerechtvaardigd uit Zijne genade, door de verlossing, die in Christus Jezus is: welken God voorgesteld heeft tot een verzoening, ' voor de zonde, 'door het geloof in zijn bloed, tot een beloning van zijne rechtvaardigheid, door de vergeving der zonden, die te voren geschied zijn, onder de

verdraagzaamheid Gods tot een betoning van zijne rechtvaardigheid in dezen tegenwoordigen tijd, opdat Hij rechtvaardig zij, en rechtvaardigende degenen, die uit het geloof van Jezus is.’

Dat is, God zijne rechtvaardigheid voldaan hebbende in het bloed en in de gerechtigheid en in den dood van Zijnen eigenen en Zoon Jezus Christus voor de zonden van arme zondaren, kan nu verlossen degenen, die tot Hem komen, zonder zijne rechtvaardigheid te kort te doen, omdat deze een volkomene voldoening gehad heeft in het bloed van Jezus Christus. 1 Johannes 1:7,8

Zoudt gij willen weten wie en wat Hij was, die uit liefde tot zondaren stierf, vergelijkt dan Johannes 3:16,17. Romeinen 5:8, met Jesaja 9:6.

Zoudt gij willen weten of deze Zaligmaker een lichaam uit vlees en been had voor dat de wereld was, of dat Hij het aannam van de maagd Maria. Leest dan Galaten 4:4.

Zoudt gij willen weten of Hij in dat lichaam al onze zonden droeg, en waar? Leest dan 1 Petrus 2:24 ‘Die zelf onze zonden in zijn lichaam gedragen heeft op het hout.’

Zoudt gij willen weten of Hij wederom opgestaan is, nadat Hij gekruisigd was, met hetzelfde lichaam? Leest dan Lukas 24:38-41.

Zoudt gij willen weten of Hij gegeten en gedronken heeft met zijne discipelen nadat Hij uit het graf verrezen is? Leest dan Lukas 24:42 en Handelingen 10:41.

Indien gij van de waarheid hiervan overtuigd wilt zijn, namelijk dat nu dat zelfde lichaam boven de wolken en de sterren is, leest Handelingen 1:9-11 en Lukas 24 op het einde.

Zoudt gij willen weten wat die Christus, die voor zondaars gestorven is, doet in die plaats, waarheen Hij gegaan is? Leest dan Hebreëen 7:24 .

Zoudt gij willen weten, wie door Hem het leven zullen hebben, leest 1 Timotheus 1:14,15 en Romeinen 5:6-8, waar gezegd wordt, Christus stierf voor de zondaars en de goddelozen.

Zoudt gij willen weten of degenen, die in hun zonden leven en sterven, naar den hemel zullen gaan of niet? Leest dan 1 Corinthiërs 6:10. Openbaring 21:8,27, waar gezegd wordt ‘hun deel is in den poel, die daar brandt van vuur en sulfer.’

Zoudt gij willen weten of ‘s mensen gehoorzaamheid zal erlangen dat Christus voor hen zou sterven of hen verlossen. Leest dan Mark 2:17 Romeinen 5:6,7.

Zoudt gij willen weten of gerechtigheid, rechtvaardigmaking en heiligmaking komen door de verdiensten van het bloed van Christus? Vergelijkt dan Romeinen 5:9 met Hebreëen 9:12.

Zoudt gij willen weten of de natuurlijke mens zich kan onthouden van de uitwendige daad der zonde tegen de wet, louter door een natuurlijke goedaardigheid? Leest dan Romeinen 2:14 en Filippenzen 3:6.

Zoudt gij willen weten of een mens van nature iets weten kan van de onzichtbare dingen van God. Vergelijk dan ernstig Romeinen 1:20,21 met 2:14,15.

Zoudt gij willen weten hoe ver een mens ‘t in de belijdenis kan brengen, en toch nog afvallig worden? Leest dan Hebreëen 6:4-6. ‘Zij kunnen gesmaakt hebben het goede woord Gods en de krachten der toekomstige eeuw.’ Zij kunnen de hemelse gave gesmaakt hebben, en des Heiligen Geestes deelachtig geworden zijn, en toch zo vallen dat zij nooit weer tot bekering kunnen vernieuwd worden. Zie ook Lukas 13.

Zoudt gij willen weten hoe moeilijk ‘t is naar den hemel te gaan? Leest Mattheus 7:13,14. Lukas 13:24.

Zoudt gij willen weten of een mens van nature een vriend van God is of een vijand? Leest dan Romeinen 5:10. Colossenzen 1:21.

Zoudt gij willen weten wat, of wie zij zijn die naar den hemel zullen gaan? Leest dan Johannes 3:3-7 en 2 Corinthiërs 5:17. Ook indien gij zoudt willen weten welk een treurig ding het is voor iemand om het evangelie van Jezus Christus den rug toe te keren? Leest dan Hebreëen 10:28,29 en Markus 16:16.

Zoudt gij willen weten wat het loon der zonde is? Leest dan Romeinen 6:23. ('De bezoldiging der zonde is de dood.)

Zoudt gij willen weten waarheen zij gaan die onbekeerd sterven leest Psalm 9:17 en Jesaja 14:9.

Lezer, hier zou ik nog verscheiden pagina's mee kunnen vol schrijven, ja ik zou een geheel boek over dit onderwijs kunnen vullen, maar ik zal het hierbij laten rusten met den wens dat gij met de Schriften grondig bekend moogt worden, 'want zij zijn het, die van Jezus Christus getuigen.' Johannes 5:39. De lieden van Berea werden hierom als edeler beschouwd: 'Dezen waren edeler, dan die te Thessalonica waren, als die het woord ontvingen met alle toegenegenheid, onderzoekende dagelijks de Schriften.' Handelingen 17:11. Maar hier moet ik u waarschuwen, stel u zelve niet tevreden met het bloot onderzoeken der Schriften. Het is niet genoeg de waarheid te kennen, maar zij moet ook door de werking van den Heiligen Geest aan u hart geheiligd worden, anders zal zij u meer tot schade dan tot voordeel zijn. Want dan zoudt gij behoren tot degenen, die wel den weg geweten, maar dezelve niet hebben bewandeld, en dezulken zullen met dubbele slagen geslagen worden. Zonder de kracht des Heeren baat u Gods woord niet, en daarom moeten wij onze zaligheid niet zoeken alleen en louter in het onderzoeken, want dan zouden wij onze ziel verliezen in plaats van haar te behouden.

'Zij hebben Mozes en de profeten, dat zij die horen.'

Alsof Hij zeggen wilde, welke behoefte hebben zij er aan dat een van de doden tot hen zou gezonden worden? hebben zij niet Mozes en de profeten? Heeft Mozes hen het gevaar niet bekend gemaakt van in de zonde te leven? Deuteronomium 27:15-26, 28:15-68, 29:18-22. Heeft hij hen daar niet gezegd in welk een treurigen staat zij zijn, die zich zelf misleiden door de bedrieglijkheid des harten, zeggende, dat zij vrede hebben, hoewel zij de zonden volgen: 'En het geschiedde, als hij de woorden dezes vloeks hoort, dat hij zich zelve zegent in zijn hart, zeggende: Ik zal vrede hebben, wanneer ik schoon naar mijns harten goeddunken zal wandelen, om de dronkene te doen tot de dorstige. De Heere zal hem niet willen vergeven, maar alsdan zal des Heeren toorn en ijver roken over dezelve man, en al de vloek, die in dit boek geschreven is, zal op Hem liggen, en de Heere zal zijnen naam van onder den hemel uitdelgen.' Wederom, heeft Mozes niet van den Zaligmaker geschreven die naderhand in de wereld zou komen? Deuteronomium 18:18, Ja hebben niet al de profeten van Samuel af tot aan den laatsten toe van Hem voorzeggd en geprofeteerd? Welke noodzaak is er dus dat ik dit wonder zou doen en een uit de doden zou opwekken om tot hen te gaan? Zij hebben Mozes en de profeten dat zij die horen.

Ten tweede. Waaruit wij leren, dat God de geschriften van Mozes en de profeten eert, evenzeer, ja meer dan indien er een uit de doden zou opstaan: 'Zal niet een volk zijnen God vragen?' Wat, zal men naar den levenden onder de doden zoeken? 'Tot de wet en tot de getuigenis!' zegt God, 'zo zij niet spreken naar dit woord, het zal zijn, dat zij geen dageraad zullen hebben.' Jesaja 8:19,20. En laat mij u zeggen, dat de duivel goed op de hoogte is van deze dingen, en dit zet hem aan om zijne discipelen en volgelingen licht over zich zelve te doen denken, hen in te blazen, dat zelfs een aandoening van hun bedrieglijk hart meer en eerder gehoorzaamd moet worden dan het goede woord van God. Toen de apostel aan de gemeenten schreef beval hij niet uitsluitend het lezen der evangeliën maar ook het lezen der profetieën aan, zeggende: 'wij hebben het profetische woord dat zeer vast is, en gij doet wel, dat gij daarop acht hebt, als op een licht, schijnende in een duistere plaats, totdat de dag aanlichte, en de morgenster opga in uwe harten. Dit eerst wetende, dat gene profetie der Schrift is van eigene uitlegging: want de profetie is voortijds niet voortgebracht door den wil eens mensen, maar de heilige mensen Gods, van den Heiligen Geest gedreven zijnde, hebben ze gesproken.' 2 Petrus 1:19-21.

Wat zijn zij dus in enen treurigen toestand die voortgaan met de Schrift te loochenen! Ik zeg het u, zij mogen nu de Schriften bespotten en versmaden zoveel in hun macht is, eenmaal komt er een tijd, wanneer zij in de hel zullen liggen, dat zij hun dwaasheid zullen zien: 'zij hebben Mozes en de profeten, dat zij die horen.'

Verder, wie zijn het die zo zwevend zijn en zo heen en weer geslingerd worden met de verschillende opvattingen die er tegenwoordig van den bijbel bestaan? Juist degenen, die den bijbel niet hoogschatten en meer waarde hechten aan een menselijke uitlegging, dan aan het zuivere woord Gods, zoals het voor hun ligt. De grond van hun dwaling is voornamelijk te vinden in hun onbekendheid met de Schriften. 'Dwaalt gij niet, daarom dat gij de Schriften niet weet, noch de kracht Gods?' Markus 12:24. En inderdaad, het is rechtvaardig bij God dezulken over te geven aan de blindheid huns harten, omdat zij niet geloofden dat de dingen in de Schrift vervat, de waarheid zijn. Ik kan niet zeggen, hoe ik voor of aan de zijde der Schriften gesproken hebbe, dit weet ik slechts dat één woord genoeg is voor een verstandige, en daarom zal ik deze dingen overgeven in de handen dergenen die van God zijn, en wat aangaat de overigen, ik zeg tot hen, dat God hen eerder zal verbreken dan zij zijn woord kunnen verbreken, 'want de Schrift kan niet gebroken worden.' Johannes 10:35.

Vers 30. 'En hij zei: Neen, vader Abraham! maar zo iemand van de doden tot hen heenging, zij zonden zich bekeren.'

Het vorige vers bevat, zoals ik u gezegd heb een gedeelte van een antwoord aan dezulken die hun zielen verliezen, het is een verdediging van de Schriften van Mozes en van de profeten, 'zij hebben Mozes en de profeten, dat zij die horen.'

Dit vers nu is een antwoord op hetgeen in het vorige gezegd was, en wel zulk een antwoord dat in zich bevatte een verwerping van het vorige antwoord. 'Neen, vader Abraham!' Neen, zegt hij, spreekt zo niet, scheept ben hiermede niet af, zendt iemand uit de doden, en dan zal er hoop zijn. Het is wel waar gij, spreekt over de Schriften van Mozes en de profeten en gij zegt, 'dat zij die horen', maar deze dingen zijn niet zo goed als ik ze wel zou wensen, ik had liever, dat gij iemand uit de doden tot hen zoudt. In deze woorden, 'Neen vader Abraham', wordt dus een weigering gegeven, neen, laat het zo niet zijn, neen, dat antwoord voldoet mij niet. Mozes en de profeten horen, neen, dat niet. Dezelfde uitdrukking wordt door de Heere Jezus gebezigd. Lukas 13:4,5. Meent gij dat die achttien op welken de toren in Siloam viel, dat deze schuldenaars zijn geweest boven alle mensen, die in Jeruzalem wonen? 'Ik zeg u: neen zij, maar indien gij u niet bekeert, zo zult gij allen insgelijks vergaan.' Zo ook hier, Neen, vader Abraham, enz.

Met dit woord, 'neen' wordt dus te kennen gegeven een verwerping van het eerste antwoord.

Merkt nu wel op waarom hij neen zegt, het is, omdat God wil dat allen, die behouden willen worden, de waarheid die in de Schrift vervat is, onderzoeken aannemen en geloven. God wil dat wij de Schrift eerbiedigen, en er lust in hebben haar te onderzoeken, gelijk Christus zegt: 'Onderzoekt de Schriften, want die zijn het die van Mij getuigen.' Johannes 5:39. Maar de verdoemde zegt, neen, alsof hij zeggen wilde: dit is de zaak, om kort te zijn, mijne broeders zijn ongelovigen en slaan geen acht op Gods woord. Ik weet het bij mij zelve, want toen ik in de wereld was, was het zo met mij, ik heb menige goede preek gehoord, dikwijls werd ik gewaarschuwd, vermaand, geroepen, gesmeekt om den toekomenden toorn te ontvlieden, maar, helaas! ik was onwetend, eigendunkelijk, wrevelig, halsstarrig en oproerig.

Menigwerf heeft de predikant mij gezegd, dat de hel mijn deel zou worden, dat de duivel zijn boosaardigheid aan mij zou koelen, dat God zijn gramschap over mij zou doen uitgieten, maar het was alsof hij tot een stok, een deurpost of tot een steen sprak, zijn woorden klonken in mijne oren maar bleven uit mijn hart. Ik herinner mij dat hij mij bij menige schriftuur bepaalde, maar daarvoor had ik geen acht, de Schriften, dacht ik, wat zijn dat? Een dode letter, een

beetje inkt en papier ter waarde van een stuiver of wat. Helaas! Wat is de Schrift? Geef mij een lied, een krant, een uilenspiegel, of een toverboek, dat wonderlijke dingen bespreekt, die is mij veel meer waard dan de Schrift, neen om de Schrift geef ik niet. En zoals het met mij was, zo is het nu met mijne broeders, wij waren allen van dezelfde geest, beminden allen dezelfde zonden, verachtten allen dezelfde raadgevingen, beloften, aanmoedigingen en bedreigingen der Schriften, en zij zijn nog dezelfde als toen ik hen verliet, nog in het ongeloof, nog verwekken zij God tot toorn en verwerpen goeden raad. Zo verhard zijn zij in hun zonden, zo zijn zij verslaafd aan de boosheid, dat al werd de Schrift hen dagelijks uitgelegd en al predikte de boodschappers van Christus het evangelie, totdat zij er dood bij neervielen, toch zouden zij liever het evangelie onder de voeten vertreden dan vrede met God te hebben door te geloven in de heerlijke aanbiedingen van genade, welke in het evangelie te vinden zijn.

‘Neen vader Abraham, maar zo iemand van de doden tot hen heenging, zij zouden zich bekeren.’ Ofschoon zij Mozes en de profeten, de Schriften hebben, zij willen zich niet bekeren en vrede sluiten met Jezus Christus, hoewel de Schriften tegen hen getuigen. Als hun dus enig goed gedaan zal worden moet dit langs een anderen weg geschieden. Ik denk, zo zegt hij, dat het veel invloed op hen zou hebben, ‘indien iemand van de doden opstond.’ En dat de goddelozen weinig eerbied voor de Schriften hebben is een waarheid die zo in ‘t oog springt, dat men geen sterke bewijsredenen behoeft om dit te bevestigen, daar de waarheid hiervan blijkt in hun dagelijks levenswandel, zowel uit hun woorden en daden als uit ieder ander ding dat zij zeggen of doen. Toch zal ik ter voldoening aan den lezer hier een paar schriftuurplaatsen opnoemen, om aan te tonen, dat dit waar was en nog is met de wereld in het algemeen. Leest de woorden van Nehemia in het 9de hoofdstuk omtrent de kinderen Israëls, die ofschoon de Heere hen barmhartigheid op barmhartigheid bewees, zoals te vinden is in vers 19-25, toch weerspanning zijn geworden, en hebben tegen den Heere gerebelleerd en Zijne wet achter hunnen rug geworpen, Zijne profeten gedood, die tegen hen betuigden om hen tot den Heere te doen wederkeren, ‘alzo hebben zij grote lasteren gedaan.’ vers 26.

Merkt wel op

1. Zij zondigen tegen de barmhartigheid des Heeren.
2. Zij verachtten de wet of het Woord Gods.
3. Zij doodden de profeten die tegen hen betuigden.
4. De Heere beschouwt dit als lasteren. Zie ook Hebr. 3:10-19, Zacheria 7:11,12. ‘Maar zij weigerden op te merken’ (dit wordt gezegd van de goddelozen), ‘en togen hun schouder terug en zij verzwaarden hun oren, opdat zij niet hoorden.’ ‘En zij maakten hun hart als een diamant, opdat zij niet hoorden de wet en de woorden, die de Heere der heirscharen zond in Zijn Geest, door de dienst der vorige profeten, ‘ enz.

Merkt wel op, ook hier is,

1. Een weigering om naar de woorden der profeten te horen.
2. Opdat zij dit zouden kunnen doen, daarom stopten zij hun oren.
3. Indien er iets gedaan moest worden togen zij hun schouder terug.
4. Om dit te doen maken zij hun harten zo hard als een diamant.
5. En dit alles, opdat zij niet zouden horen en leven en zouden verlost worden van den toekomenden toorn. Al welke dingen een onwilligheid aantonen om zich aan de woorden Gods te onderwerpen en deze te omhelzen, en dus ook een onwilligheid om in Jezus Christus te geloven van wien in deze woorden getuigenis wordt gegeven. Nog vele plaatsen zou ik kunnen bijbrengen tot staving dezer waarheid, zoals Amos. 7:12,15, 1 Samuel 2:24,25. 2 Kronieken 25:15,16. Jeremia 7:23-28, 16:12.

Leest ook met ernst wat geschreven staat in 2 Kronieken 36:15, ‘En de Heere, de God hunner vaders, zond tot hen, door de hand zijner boden, vroeg op zijnde, om die te zenden, want Hij verschoonde zijn volk en zijne woning.’ En werden zij door hen met een welkom ontvangen?

Neen, zij hebben met de boden gespot en zijne woorden veracht. En was dit alles? Neen, 'zij verleidden zich zelve tegen Zijne profeten.' Hoelang? 'Totdat de grimmigheid des Heeren tegen Zijn volk opging, dat er geen helen aan was.' Leest ook Jeremia 29:19, 25:3-7, Lukas 11:49.

En bovendien, de bekering van bijna alle mensen levert een getuigenis hiervan, zowel van godsdienstigen als van openbare zondaars, dat zij dagelijks het eenvoudige getuigenis der Schriften verachten, verwerpen en het den rug toekeren.

Ten eerste. Beschouw de bedreigingen die in de heilige Schrift geschreven staan, en hoe zij geminacht worden. Er zijn slechts weinige plaatsen in den bijbel waar niet een bedreiging is te vinden tegen den een of anderen zondaar, tegen dronkaards, vloekers, leugenaars, hoogmoedigen, hoereerders, gierigaards, spotters, afzetter, dieven, luiaards. Met een woord allerlei soort van zonden worden bestraft, en buiten het geloof in Jezus Christus zal een zware straf uitgeoefend worden over hen die de zonden begaan, en van dit alles wordt in de Schrift melding gemaakt.

Maar niettegenstaande deze bedreigingen vinden wij dagelijks de straten gevuld met allerlei soorten van zondaren? Gaat slechts in de bierhuizen en gij ziet bijna elke plaats bezet door de een of andere doorbrenger, wier taal ons de haren ten berge doen rijzen, en ons doen uitroepen, o Heere! hoe is 't mogelijk dat Gij nog barmhartig kunt zijn over zulke zondaren, die den gansen dag uwen heiligen naam misbruiken en zich wentelen in het slijk der ongerechtigheid. Neen daar kan het kind van God het niet uithouden, want gelijk de weg van den rechtvaardigen door den goddelozen veracht wordt, zo ook zijn de wegen der goddelozen een gruwel voor den rechtvaardige.' Spreuken 29:27. Psalm 120:5,6.

1. De Schrift zegt, 'Vervloekt is de man, die op enen mens vertrouwt, en vlees tot zijnen arm stelt, en wiens hart van den Heere afwijkt!' Jeremia 17:5.

En toch hoe vele mensen zijn er in de wereld die zo met vrees bezielde zijn voor de mensen en de gunst van dezen zo hoog schatten, dat zij liever met de gunst der mensen hun ziel overgeven in de hand des duivels, dan tot Christus vluchten voor de zaligheid hunner onsterfelijke zielen? Ja, hoewel zij er in hun ziel van overtuigd zijn dat de weg Gods weg is, zo verzwaren zij toch hun oren en geven geen gehoor aan de waarheid, alleen omdat zij niet gaarne de gunst en de vriendschap van een zondig sterveling zouden willen verliezen. O! Ik durf niet voor mijn meester, mijn broeder, mijn huisheer, ik zal zijn gunst verliezen, zijn huis of zijn werk, en zo mijn huisgezin verwoesten. O, zegt een ander, ik zou gaarne dezen weg bewandelen, was het niet dat mijn vader mij gezegd heeft dat hij mij zonder hulp zal laten staan, indien ik tot armoede verval, ik zal nooit zoveel als een stuiver van de nalatenschap krijgen, hij zal mij onterven. En ik, zegt een ander, ik durf niet voor mijn man, want hij zal mij het huis uitdrijven, mij slaan, en mijne benen verbrijzelen. Maar ik zeg u indien deze dingen thans beletselen voor u zijn, waarom gij niet tot Jezus kunt komen, dan zullen zij ook eenmaal beletselen voor u zijn om in den hemel binnen gelaten te worden. Deze dingen, die gij thans als hinderpalen opnoemt, zullen eenmaal uwe ziel in de hel brengen, omdat gij meer op den mens dan op God vertrouwd hebt, en omdat gij meer waarde hecht aan de gunst der stervelingen dan aan de gunst van den levenden God.

2. Wederom, de Schrift zegt: 'Een man, die, dikwijls bestraft zijnde, den nek verhardt, zal schielijk verbroken worden, zodat er geen genezen aan zij. Spreuken 29:1. Toch zijn er velen die verre van de bekering zijn, hoewel zij honderden malen overtuigd zijn van hunnen ellendigen staat. Wanneer de overtuigingen van hun zonden hun geweten wakker schudden, gaan zij nochtans voort met het woord te weerstaan en smoren de kloppingen, al weten zij ook dat een eeuwig verderf op hun hielen zit.

3. Wederom, gij hebt gehoord, dat er gezegd is: 'Tenzij dat iemand wederom geboren worde, hij kan het koninkrijk Gods niet zien,' Johannes 3:3-7. En toch gaat gij voort in uwen

natuurstaat, in uw onwedergeboren toestand, ja, gij besluit nooit weer terug te keren of veranderd te worden, ofschoon de hel bestemd is om u te ontvangen, Jesaja 14:9. 'De goddelozen zullen terugkeren, naar de hel toe, alle God vergetende Heidenen. Psalm 9:18.

4. Wederom, de Schrift zegt duidelijk, dat een ieder, die de leugen bemint of zelf liegt, zijn deel zal hebben 'in den poel, die daar brandt van vuur en sulfer.' Openbaring 21:8,27. En toch hebt gij zo weinig eerbied voor deze waarheid, dat gij u niet ontziet voor het geringste loon de grofste leugen te zeggen. En als gij maar ziet dat gij er uwe makkers mee vermaken kunt door een onwaarheid van uwen naasten te zeggen, dan kan het u geen zier schelen of de bijbel er kwaad van spreekt of niet En gij, o rampzalige meinedige! hoe gerust kunt gij u zelve laten omkopen om voor een dozijn goudstukken de leugen als waarheid te bezweren!

5. Gij hebt gehoord en gelezen, dat 'hij die niet zal geloofd hebben, zal verdoemd worden.' Markus 16:16. En ook: 'het geloof is niet aller.' 2 Thessalonicenzen 3:2. En toch acht gij deze woorden zo gering, dat gij misschien nog nooit u zelve ernstig onderzocht hebt of gij in het geloof zijt of niet. Maar hebt misschien uzelve gepaaid met een huichelaarsverwachting, die de Heere ten laatste zal doen vergaan, en haar niet beter zal beschouwen dan een huis der spinnenkop, Job 8:13,14, of het huis dat op het zand gebouwd is Lukas 6:49. Misschien vleit gij u zelve en meent dat uw geloof zo goed is als van den besten, wanneer uwe ziel in werkelijkheid geen zaligmakend geloof bezit, dat gij niet hebt indien gij niet wederom geboren en een nieuw schepsel gemaakt wordt. 2 Corinthiërs 5:17.

6. Gij hebt gehoord, dat hij die op zo grote zaligheid geen acht geeft nooit aan de verdoemenis zal ontkomen. Hebréeën 2:3, vergeleken met Lukas 14:24, en Openbaring 14:19,20, en toch maakt gij allerlei verontschuldgingen wanneer gij genodigd, gebeden en gesmeekt wordt om in te komen. Lukas 14:17,18, Romeinen 12:1, 2 Corinthiërs 5:19,20. Ja, gij zijt zo goddeloos, dat gij Christus telkens weer durft afwijzen, niettegenstaande Hij zo ruim aan u wordt aangeboden, een weinig gronds, weinige ossen, een boerderij, een vrouw, een stuivers-winst, een spel, ja de vrees voor spot zijn voor u van groter gewicht om u terug te houden, dan de zaligheid uwer ziel om u tot Jezus te brengen.

7. En gij hebt gehoord, dat hij, die een vriend der wereld wil zijn, een vijand van God is. Jacobus 4:4. Maar gij slaat geen acht op deze dingen. Integendeel, gij zondigt liever tegen u geweten dan de vriendschap der wereld te verliezen. Ja, gij belastert liever uwen naasten en honderd anderen dingen meer dan buiten de kring der wereld gesloten te worden.

8. Gij hebt gehoord dat de oordeelsdag nabij is, wanneer gij en ik, allen van ons, zullen moeten verschijnen voor de rechtbank van Jezus Christus om rekenschap te geven aan Hem, die gereed staat om de levenden en de doden te oordelen, om rekenschap te geven zelfs van alles wat wij ooit gedaan hebben, van al onze zonden in gedachten, woorden en werken: en dat wij zeker verdoemd zullen worden indien wij geen vrede hebben met Jezus Christus en wat Hij gedaan en geleden heeft voor het eeuwige leven. En deze vrede met Jezus moet niet slechts in onze gedachten bestaan of bij wijze van overlevering ons deel zijn, maar moet wezenlijk in onze harten gewrocht worden door de werking van den Geest, door het geloof. Prediker 11:9, 12:14. Handelingen 10:42, 17:30-31, 2 Corinthiërs 5:10. Hebréeën 9:27. Openbaring 20:12. 'En ik zag de doden, klein en groot, staande voor God, en de boeken werden geopend: en een ander boek werd geopend, dat des levens is, en de doden werden geoordeeld uit hetgeen in de boeken geschreven was, naar hun werken.

Daar is het boek der schepselen, het boek van het geweten, het gedenkboek des Heeren, het boek der wet, het boek van het evangelie, Romeinen 1:20 vergeleken met Romeinen 2:12,15, Openbaring 6:17. Johannes 12:48. 'Dan zal Hij ze van elkaar scheiden, gelijk de herder de schapen van de bokken scheidt, en hij zal de schapen tot zijne rechterhand zetten, maar de bokken tot zijne linkerhand.' Mattheus 25:30-32. En hij zal zeggen tot degenen, 'die tot zijne rechterhand zijn: Komt gij gezegenden mijns Vaders!' vers 34, maar tot degenen die ter

linkerhand zijn: 'Gaaf weg van mij, gij vervloekten.' vers 41. Toch, wie is er, die losgemaakt is van de wereld en van de zonden, niettegenstaande de Schriften tot ons zo duidelijk en zo breedvoerig over deze dingen spreken, wie is er die uit en van zich zelven de wereld kan verlaten en den toekomenden toorn ontvlieden? Mattheus 3:7. Wie is er die van nature zijn hart gevangen geeft onder de Schrift, hoewel er uitdrukkelijk geschreven staat dat eerder hemel en aarde zullen vergaan dan dat er een tittel of jota van het woord niet zou vervuld worden? Mattheus 5:18. Lukas 21:33.

Ten tweede. Beloften. Maar om van de bedreigingen af te stappen, laten wij ons nu een weinig bezig houden met het beschouwen der beloften, en van dezen een weinig zeggen. En gij zult zien hoe licht de mensen deze opvatten, en hoe gering zij ze schatten, niettegenstaande zij door den mond des Heeren gesproken zijn.

1. 'Keert u', gij dwazen, en spotters en slechten 'tot mijne bestraffing, en 'ziet ik zal mijnen Geest ulieden overvloedig uitstorten.' Spreuken 1:23. En toch zijn er die liever in hun dwaasheid en spotternij voortgaan, en liever een zondige hartstocht volgen, dan de heilige, onbesmette en gezegenden Geest van Christus, door de belofte, ofschoon velen daardoor, zo velen als dezelve aannemen, verzegeld worden tot den dag der verlossing.' Efeziërs 4:30, en ofschoon hij die zonder dien Geest leeft en sterft niet uit Christus is. Romeinen 8:9.

2. God heeft gezegd, als gij maar tot Hem komt in Christus, 'al waren uwe zonden zo rood als scharlaken, zij zullen wit worden als sneeuw, ' en Hij zal u geenszins uitwerpen. Vergelijkt Jesaja 1:18 en Johannes 6:37. Maar de arme zielen, zij willen niet tot Christus komen, opdat zij het leven mogen hebben, Johannes 5:40, maar naar hun hardigheid en onbekeerlijk hart, vergaderen zij zich zelven toorn als een schat, in den dag des toorns en der openbaring van het rechtvaardig oordeel God.' Romeinen 2:5.

3. Jezus Christus heeft in het Woord der waarheid gezegd, dat indien iemand Hem wil dienen en volgen, waar Hij is, 'aldaar zal ook Zijn dienaar zijn.' Johannes 12:26. Maar arme zielen, zij verkiezen liever de zonden, den Satan, en de wereld te volgen, ofschoon hun metgezellen voor eeuwig de duivelen en de verdoemde zielen zullen zijn. Mattheus 25:41.

4. Hij heeft ook gezegd, 'zoekt eerst het koninkrijk Gods, en alle 'andere' dingen zullen u toegeworpen worden.' Maar zij keren het om en zeggen, zoekt eerst de wereld en het koninkrijk Gods zal altijd nog wel volgen. Hiervoor is altijd nog tijd genoeg. En als zij naar het koninkrijk Gods moeten zoeken, of anders verdoemd zullen worden, dan stellen zij het uit tot zij meer tijd hebben, of totdat zij er beter met al hun ernst bij kunnen zijn, of totdat zij eerst de zorgen der wereld wat achter de rug hebben, of tot zij wat ouder zijn, wanneer zij bijna niets anders zullen te doen hebben, of wanneer zij ziek worden of op hun sterfbed liggen. Dan, ja dan is het, o Heere wees mij nu genadig! hoewel het tienduizend tegen een is, indien zij niet verloren gaan.

Want gewoonlijk handelt de Heere met zulke zondaren, die Hem afwijzen wanneer Hij met hen twist, op de volgende wijze, Hij lacht in hunlieder verderf en spot met hen, wanneer hun vreze komt, Spreuken 1:26,28. Of Hij zendt hen tot de goden, die zij gediend hebben, hetwelk de duivelen zijn. Richteren 10:13,14. 'Gaaf henen, roept tot de goden, die gij verkoren hebt, laten u die verlossen, ter tijde uwer benauwdheid.' Vergelijkt dit met Johannes 8:44.

5. Hij heeft gezegd: 'er is niemand, die verlaten heeft huis, of broeders, of zusters, of vader, of moeder, of vrouw, of kinderen, of akkers, om mijnentwil en des evangelies wil, of hij ontvangt honderdvoud, nu in dezen tijd huizen, en broeders, en zusters, en moeders, en kinderen, en akkers, met de vervolgingen, en in de toekomstige eeuw het eeuwige leven.' Markus 10:29,30. Maar het grootste deel der mensen is er zo ver af om dit te geloven, dat zij zelfs om een enkelen penning winst de wereld niet willen verlaten om naar Gods Woord te horen en daaruit den weg der zaligheid te leren. Neen zij willen zelf niet gaan, noch anderen laten gaan, indien zij er iets aan kunnen doen met bedreigingen of dergelijke. Neen meer nog, sommigen zijn er

zo ver af om van de winsten der wereld te scheiden, dat zij steeds voortgaan om op allerlei wijze die winst hun buit te maken. Op welke wijze die winst verkregen wordt is hen om 't even, zij ontzien zich niet te zweren, te liegen, te bedriegen, te stelen, te vleien, om te kopen of af te persen, ofschoon op deze dingen volgt de dood, de wraak, de veroordeling, de hel, de duivel en al de fiolen die de Heere over hen kan doen uitgieten. En indien sommigen niet met hun kunnen meegaan in de zelfde grove zonden, maar eerder zo vermetel en zo onverschillig zijn dat zij zich om hun bedreigingen niet bekommeren, dan scherpen zij hun tongen als een zwaard om dezulken te verwonden, en berokkenen hun het grootste kwaad door leugens van hen te spreken tegen de bureu, tegen de huisvrouw, de man, de huisheer, enz. Maar laten dezulken voorzichtig zijn, opdat zij niet in dien toestand komen, waarin hij was, die uit de angst der ziel riep: 'geef mij enen droppel water om mijne tong te verkoelen.

Zo zou ik nog verscheidene bedreigingen en beloften uit de heilige Schrift kunnen opnoemen, nevens die hemelse raadgevingen, die zachte vermaningen, die ruime uitnodigingen aan allerlei soort van zondaren, aan jongen en ouden, rijken en armen, gebondenen en vrijen, wijzen en onwijzen. Welke allen zijn vertreden en nog vertreden worden in deze wereld onder de voeten van die zwijnen, ik noem hen geen mensen, die zich steeds wentelen in de ongerechtigheid. Maar laat ons van sommigen een kort overzicht nemen:

1. Raadgeving. Welk een hemelse raadgeving is dit, wanneer Jezus zegt: 'Ik raad u, dat gij van mij koopt goud, beproefd komende uit het vuur, opdat gij rijk moogt worden, en witte klederen, opdat gij moogt bekleed worden, en de schande uwer naaktheid niet geopenbaard worde.' Openbaring 3:18. Ook dit, 'O alle gij dorstigen! komt tot de wateren, en gij, die geen geld hebt, komt, koopt en eet, ja komt, koopt zonder geld, en zonder prijs, wijn en melk!' Jesaja 55:1. 'Hoort en uwe ziel zal leven,' vers 3. 'Grijpt mijne sterkte aan, opdat gij vrede met Mij moogt maken, en gij zult vrede met Mij maken. Jesaja 27:5.

2. Onderwijzing. Welke onderwijzing is hier? 'Hoort de tucht, en wordt wijs, en verwerpt die niet. Welgelukzalig is de mens, die naar mij hoort,' zegt Jezus, 'dagelijks wakende aan mijne poorten, waarnemende de posten mijner deuren.' Want die mij vindt, vindt het leven, en trekt een welgevallen van den Heere.' Spreuken 8:33,35. 'Werkt niet om de spijs, die vergaat, maar om de spijs, die blijft tot in het eeuwige leven.' Johannes 6:27. 'Strijdt om in te gaan door de enge poort.' Lukas 13:24, 'Geloof in den Heere Jezus Christus en gij zult zalig worden.' Handelingen 16:31. 'Geloof niet iedere geest, maar beproeft de geesten.' Blus den Geest niet uit: 'Grijpt het eeuwige leven.' 'Laat uw licht also schijnen voor de mensen, dat zij uwe goede werken mogen zien, en uwen Vader, die in de hemelen is verheerlijken.' Mattheus 5:16. Wacht uzelfen voor geveinsdheid, 'waakt en zijt nuchteren,' leert van Mij, 'zegt Jezus, 'komt tot Mij.'

3. Waarschuwing. Welke waarschuwingen zijn hier? 'Omdat er grimmigheid is, wacht u, dat Hij u misschien niet met een klop wegstote, zodat u een groot rantsoen er niet zou afbrengen.' Job 36:18. 'Nu dan drijft den spot niet, opdat uwe banden niet vaster gemaakt worden, want ik heb van den HEERE, HEERE der heirscharen gehoord een verdelging, ja een, die vast besloten is over het ganse land.' Jesaja 28:22. 'Ziet dan toe, dat over ulieden niet kome, hetgeen gezegd is in de profeten: Ziet gij verachters! en verwondert u, en verdwijnt: want Ik werk een werk in uwe dagen, een werk, hetwelk gij niet zult geloven, zo het u iemand verhaalt.' Handelingen 13:40,41. 'Zo dan, die meent te staan, ziet toe, dat hij niet valle.' 1 Corinthiërs 10:12. 'Waakt en bidt, opdat gij niet in verzoeking komt.' Mattheus 26:41. 'Laat ons dan vrezen, dat niet te eniger tijd, de belofte van in zijne rust in te gaan nagelaten zijnde, iemand van u schijne achtergebleven te zijn.' Hebrëen 4:1. 'Maar ik wil u indachtig maken, als die dit eenmaal weet, dat de Heere, het volk uit Egypteland verlost hebbende, wederom degenen, die niet geloofden, verdorven heeft.' Judas 1:5. 'Houdt dat gij hebt, opdat niemand uwe kroon neme' Openbaring 3:11.

4. Troost. Welke troost is hier? 'En die tot mij komt. zal ik geenszins uitwerpen.' Johannes 6:37. 'Komt herwaarts tot mij, allen, die vermoeid en belast zijt, en ik zal u rust geven.' Mattheus 11:28. 'Wees welgemoed, uwe zonden zijn u vergeven.' Mattheus 9:2. 'Ik zal u nooit begeven noch verlaten, want 'Ik heb u liefgehad met een eeuwige liefde.' Jeremia 31:3. Ik stel mijn leven voor de schapen. Ik leg mijn leven af, opdat zij het leven zouden hebben. Ik ben gekomen, opdat zij het leven zouden hebben, en opdat zij het overvloediger zouden hebben. 'In den aangenamen tijd heb Ik u verhoord, en in den dag der zaligheid heb Ik u geholpen.' 2 Corinthiërs 6:2. 'Al waren uwe zonden als scharlaken, zij zullen wit worden als sneeuw, al waren zij zo rood als karmozijn, zij zullen worden als witte wol.' Want 'Ik delg uwe overtredingen uit als enen nevel, en uwe zonden als een wolk, keer weer tot Mij, want Ik heb u verlost.' Jesaja 44:22

Smart voor hen, die bedrogen zullen uitkomen.

O vreselijke smart! 'Hoe heb ik de tucht gehaat, en mijn hart de bestraffing versmaad! En heb niet gehoord naar de stem mijner onderwijzers, noch mijne oren geneigd tot mijne leraars!' Spreuken 5:11-13. 'En een ieder van hen zal daar doorgaan, hard gedrukt en hongerig, en het zal geschieden, wanneer hem hongert, en hij zeer toornig zal zijn, dan zal hij vloeken op zijnen koning en op zijnen God, als hij opwaarts zal zien: als hij de aarde aanschouwen zal, ziet er zal benauwdheid en duisternis zijn, hij zal verduisterd zijn door angst, en voortgedreven door donkerheid.' Jesaja 8:21,22. 'Hij strooit uit, hij geeft den nooddruftige, zijne gerechtigheid bestaat in eeuwigheid. De goddeloze zal het zien, en hij zal zich vertoornen, hij zal met zijne tanden knerssen en smelten, de wens der goddelozen zal vergaan.' Psalm 112:9,10. 'Aldaar zal zijn wening en knersing der tanden, wanneer gij zult zien Abraham, en Izaak, en Jakob, en al de profeten, in het koninkrijk Gods, maar ulieden buiten uitgeworpen.' Lukas 13:28. Al deze dingen worden door de wereld licht geacht en bespot.

Zoveel in 't kort betreffende dit, dat de goddelozen de Schriften verachten of te gering achten en er geen geloof aan hechten, wanneer de in die Schrift vervatte waarheid hun in eenvoudigheid wordt uitgelegd. Zij roepen: Neen deze Schrift kan ons niet helpen, die kunnen wij niet vertrouwen, maar als iemand van de doden opstond dan zouden wij kunnen geloven, hoewel deze arme schepselen er toch geen seconde eerder om zouden bekeerd worden al geschiedden er wonderen en tekenen door de handen dergenen, die het evangelie aan hen verkondigen, zoals blijkt uit de ongelovigen, die ten tijde van onzen Heere en Heiland leefden. Hoewel Hij zelf zijn leer staaft met wonderen en tekenen, hoewel Hij blinden de ogen opende, duivelen uitwierp, en doden opwekte, zo wilde zij toch zijne leer niet aannemen, neen zij hebben Hem gedood voor al zijn moeite! Hoewel Hij zo vele tekenen voor hen gedaan had, nochtans geloofden zij in Hem niet.' Johannes 12:37.

Maar om hierbij nu niet langer stil te staan, zal ik enige der oorzaken opnoemen, waarom zij de Schriften verwerpen en verachten.

1. Oorzaak. Omdat zij niet geloven, dat de Schriften het Woord van God zijn, maar veeleer dat zij listige verzinnselen van mensen zijn, geschreven door een groep staatkundigen met het doel om het arme onwetende volk in bedwang te houden. Ofschoon zij dit niet openlijk zeggen, zo blijkt dit toch duidelijk genoeg uit hun daden, zoals bij hem, die, wanneer hij de woorden des vloeks hoort, toch zich zelf zegent in zijn hart, en zegt dat hij vrede zal hebben, hoewel de Heere zegt, dat hij geen vrede zal hebben. Deuteronomium 29:18-20. En dit moet wel zo zijn, want geloofden de mensen dat de Schriften het Woord Gods zijn, dan moesten zij ook geloven dat Hij die het sprak de waarheid zegt, en dus ook dat ieder gesproken woord vervuld moet worden. En komen zij eens hiertoe, dan, tenzij zij volslagen krankzinnig zijn, zullen zij er naar staan om van den heten toorn verlost te worden. De oorzaak waarom de Thessalonicenzen het Woord aannamen, was, omdat zij geloofden dat het 't Woord van God was, en niet het woord eens mensen, hetwelk ook met kracht in hen werkte, omdat zij aldus geloofden. 'Daarom

danken wij ook God zonder ophouden, dat, als gij het woord der prediking van God van ons ontvangen, gij dat aangenomen hebt, niet als der mensen woord, maar (gelijk het waarlijk is) als Gods woord, dat ook werkt in u, die gelooft.' 1 Thessalonicenzen . 2:13. Zodat als een mens het slechts aannam als Gods woord, wanneer hij het hoort, leest of overdenkt, hij veranderd en bekeerd zou kunnen worden. 'Maar het woord der prediking deed hun geen nut, dewijl het met het geloof niet gemengd was in degenen, die het hoorden.' Hebreëen 4:2.

2. Oorzaak. Omdat zij van nature blind zijn. Zij kunnen niet zien dat zij van nature erfgenamen zijn van den toorn en de wraak waarvan de Schriften getuigen. Want bedachten zij slechts wat God in Zijn raadsbesluit bepaald heeft, dat Hij doen zal met degenen, die in hunnen natuurstaat leven en sterven, dan zouden zij van vertwijfeling in elkaar zakken, of zij zouden de toevlucht leren nemen tot de hoop, die hun wordt voorgezet. Maar al waren er ook nooit zulke zonden begaan, en nooit een zo groten straf aangekondigd, en al was het ogenblik der terechtstelling nooit zo nabij geweest, toch zal de schuldige, indien hij gevoelloos en onwetend is daarvan, zorgeloos zijn en die dingen als niets achten. En dat de mens van nature in deze toestand verkeert is klaar. Want beschouwt dezelfde mens, die er geen gevoel van heeft en er onwetend van is in welken staat hij van nature is, ik zeg, beschouwt zo iemand eens op een anderen tijd, wanneer hij een weinig ontwaakt is uit den slaap der zonde, en dan zult gij hem horen brullen en uitroepen zolang hij enig gevoel omdraagt van den toorn Gods, die boven zijn hoofd hangt: 'Mannen broeders wat moet ik doen om zalig te worden?'

Ofschoon dezelfde mens op een andere tijd, wanneer zijn geweten weer in slaap gevallen is, als de hond voor het aanbeeld zal liggen, al vliegen de vonken in zijn aangezicht. Maar, zoals ik tevoren gezegd heb, wanneer het geweten een weinig ontwaakt is, o wat kan dan één vers, een regel, ja één woord zelfs der heilige Schrift een werk verrichten in het hart eens mensen. Hij kan niet eten, niet slapen, niet werken, geen gemeenschap hebben met vroegere vrienden, en dit alles omdat hij bevreesd is dat de verdoemenis, waarover in de Schriften gesproken is, zijn deel zal worden, gelijk Bileam, die zei 'Wanneer Balak mij zijn huis vol zilver en goud gawe, zo vermocht ik niet het bevel des Heeren mijns Gods te overtreden.' Numeri 22:18. Zolang er iets van het Woord Gods met kracht in zijn hart werkte, zolang vermocht hij geen kwaad te doen, maar op een anderen tijd kon hij Balak leren 'den kinderen Israëls een aanstoot voor te werpen.' Openbaring 2:14.

3. Oorzaak. Omdat de vleselijke priesters de oren hunner hoorders met ijdele filosofie en bedrog kittelen, en hun harten daardoor tegen de eenvoud van het evangelie en het Woord van God innemen. De apostel vermaant daarom degenen, die belang in het heil hunner ziel stellen dezen gevaarlijken klip te vermijden, zeggende: 'Ziet toe, dat niemand, wie hij ook zijn moge, u als enen roof vervoere door de filosofie, en ijdele verleiding, naar de overlevering der mensen, naar de eerste beginselen der wereld, en niet naar Christus.' Colossenzen 2:8. En tot u, die uwe hoorders in onwetendheid muilbandt met Aristoteles, Plato, en nog meer andere heidense wijsgeren, en die slechts weinig, indien iets, recht verkondigt van Christus, tot u zeg ik, dat gij bevinden zult tegen God gezondigd en uwe hoorders bedrogen te hebben, wanneer God in den groten oordeelsdag de oorzaak der verdoemenis van duizenden zielen aan u zal thuis zoeken, en zeggen zal, dat Hij hun bloed van uwe hand zal eisen. Ezechiël 33:6.

4. Oorzaak. Nog een oorzaak, waarom de ongelovige wereld de Schriften en het Woord van God zo minacht, is, omdat het vonnis dat over hen in de Schrift wordt uitgesproken niet dadelijk voltrokken wordt. 'Omdat niet haastelijk het oordeel over de boze daad geschiedt, daarom is het hart van de kinderen der mensen in hen vol om kwaad te doen.' Prediker 8:11. Omdat God de zondaar niet dadelijk slaat als deze zondigt, maar wacht, en verdraagt en geduldig is, daarom oordeelt de wereld dat God ontrouw is, en zondigen steeds voort, en iedere keer weer erger, totdat God ten laatste genoodzaakt is om zijn machtigen arm uit te strekken om hen te veranderen, of anders om de dood te zenden met den duivel en de hel om

hen te halen. ‘Gij meent, ‘ zegt God, ‘dat Ik ten enenmale ben gelijk gij, Ik zal u straffen, en zal het ordentelijk voor uwe ogen stellen, verstaat dit toch gij god-vergetenden! opdat Ik niet verscheure en niemand redde. Psalm 50:21,22.

5. Oorzaak. Nog een oorzaak waarom de blinde wereld het gezag der Schriften verachten, is, omdat zij hun oor aan den duivel lenen, die door zijn sluwheid hun harten vervult met drogredenen en verkeerde uitleggingen, daar hij hen blind houdt voor den gehelen en volkomen wil van God, en hen inblaast, dat zij ook nog in iets anders moeten geloven buiten en behalve het woord, of doet hij dit niet, dan tracht hij het woord verachtelijk te maken, door hen te overreden dat het woord een dode letter is, wanneer zij eigenlijk niet weten wat zij zeggen of wat zij geloven en bevestigen. Want de Schrift is nog niet zo dood of zij kan nog een ieder die tot haar komt wijs maken tot zaligheid, door het geloof en de liefde, welke is in Christus Jezus, 2 Timotheus 3:15, en zij is nuttig tot lering, tot weerlegging tot verbetering, tot onderwijzing, die in de rechtvaardigheid is, opdat de mens Gods volmaakt zij, tot alle goed werk volmaaktelijk toegerust. Vers 17.

En waar hij zegt dat de letter doodt daar wordt de wet bedoeld, daar zij de bediening des doods is, of het verbond der werken en zo doodt zij werkelijk en moet dit ook doen, omdat het rechtvaardig is, nademaal de mens die onder de wet is niet bekwaam is om volkomen en voortdurend haar geboden te onderhouden. Maar ik wil ook Petrus en Paulus noemen om te getuigen dat de Schriften van groot gewicht zijn, dewijl in hen den weg des levens geopenbaard wordt, en ook daarin dat zij ons goede hoop en verwachting geven. ‘Want al wat te voren geschreven is, dat is tot onze lering te voren geschreven, opdat wij, door lijdzaamheid en vertroosting der Schriften, hoop hebben zouden.’ Romeinen 15:4 En wederom, ‘Hem nu, die machtig is u te bevestigen, naar mijn evangelie en de prediking van Jezus Christus, naar de openbaring der verborgenheid, die van de tijden der eeuwen verzwegen is geweest, maar nu geopenbaard is, en door de profetische Schriften, naar het bevel des eeuwigen Gods, tot gehoorzaamheid des geloofs, onder al de Heidenen bekend is gemaakt.’ Romeinen 16:25,26. En daarom wie het ook zijn, die de Schriften verachten, zij verachten datgene, hetwelk het Woord van God is, en zij die dit verachten, verachten Hem, die dat Woord gesproken heeft, en zij, die dit doen, mogen wel eens op zich zelven letten, want God zal gewis wraak doen over deze ongerechtigheid. Nog veel meer zou ik hiervan kunnen zeggen, maar ik wil niet vervelend worden.

Nog een paar woorden en dan gaan wij over tot de behandeling van het volgende vers. Bedenk ernstig het gevaar waarin gij zijt, indien gij de woorden der profeten of apostelen geringacht, hetzij het woorden zijn tot verbetering, tot lering, tot weerlegging of tot waarschuwing, of hetzij zij de liefelijke uitnodigingen en beloften der zaligheid aankondigen.

1. Bedenk. Zulke zielen verwekken God tot toorn en tot het uitgieten Zijner gramschap over hen. ‘Maar zij weigerden op te merken, en togen hun schouder terug en zij verzwaaarden hun oren, opdat zij niet hoorden. En zij maakten hun hart als een diamant, opdat zij niet hoorden de wet en de woorden, die de HEERE der heirscharen zond in zijnen Geest door de dienst der vorige profeten, waaruit ontstaan is een grote toorn van den HEERE der heirscharen.’ Zacheria 7:11,12.

2. Bedenk. God zal hen niet horen in hun verderf. ‘Dewijl ik geroepen heb, en gijlieden geweigerd hebt, mijne hand uitgestrekt heb, en er niemand was, die opmerkte, en gij al mijnen raad verworpen, en mijne bestraffing niet gewild hebt, zo zal ik ook in ulieder verderf lachen, ik zal spotten, wanneer uwe vreze komt. Wanneer uwe vreze komt gelijk een verwoesting, en uw verderf aankomt als een wervelwind, wanneer u benauwdheid en angst overkomt, dan zullen zij tot mij roepen, maar ik zal niet antwoorden, zij zullen mij vroeg zoeken, maar zullen mij niet vinden.’ Spreuken 1:24-28.

3. Bedenk. God geeft zulke mensen gewoonlijk over aan de kracht der dwaling, om leugens te geloven. ‘Daarvoor dat zij de liefde der waarheid niet aangenomen hebben, om zalig te worden, ‘ daarom zal hun God zenden een kracht der dwaling, dat zij de leugen zouden geloven, opdat zij allen veroordeeld worden.’ 2 Thessalonicenzen 2:10-12.

4. Bedenk. Met een woord, zij die voortgaan met Gods Woord te verachten en te verwerpen, zij zijn dezulken, voor het grootste gedeelte, die bestemd zijn om veroordeeld te worden. De zonen van den ouden Eli hoorden niet naar de stem huns vaders, die hen onderhield over hun zonden, ‘doch zij hoorden de stem huns vaders niet, want de Heere wilde hen doden, ‘ 1 Samuel 2:25. Zie ook 2 Kronieken 25:15,16. Toen Amazia tegen den Heere gezondigd had, zoudt Deze tot hem een profeet om hem te vermanen, doch Amazia zegt: ‘houdt op, waarom zouden zij u slaan?’ Hij hoorde niet naar het woord van God. ‘Toen hield de profeet op, en zei: Ik merk, dat God besloten heeft u te verderven, dewijl gij naar mijnen raad niet gehoord hebt.’ Leest daarom veel in het Woord, en moge de Heere u een verhelderd verstand en een geopend hart schenken, opdat gij verstaan moogt hetgeen gij leest. Want degenen, die voortgaan met tegen God te zondigen en zijn Woord te verwerpen, zij zullen een rampzalig einde hebben.

Vers 31. ‘Doch Abraham zei tot hem: Indien zij Mozes en de profeten niet horen, zo zullen zij ook, al ware het, dat er iemand uit de doden opstond, zich niet laten gezeggen.’

‘Doch hij zei tot hem, ‘ d.w.z. God gaf een antwoord op de woorden waarover in het vorige vers is gesproken, ‘En hij zei tot hem, indien zij Mozes niet horen, ‘ enz. Alsof hij zeggen wilde, Mozes was een beroemd man, een man van groot aanzien, een man die met God sprak van aangezicht tot aangezicht, gelijk een mens met zijn vriend spreekt. De woorden die Mozes gesproken heeft, waren dezulken, die Ik hem bevolen heb te spreken. Wie ze ook in twijfel trekt, Ik erken ze als de Mijnen. Gezegend is hij die doet wat daarin geschreven staat, en vervloekt is hij, die het Woord verwerpt.

Ik zelf heb de profeten uitgezonden, zij zijn niet uit eigen beweging of op eigen gezag heengegaan, Ik heb hen last gegeven, Ik heb hen uitgestoten, en hen gezegd wat zij zeggen moesten. Met een woord, zij hebben aan de wereld verkondigd wat in mijn plan ligt om te doen beide met zondaren en gelovigen, ‘zij hebben Mozes en de profeten, dat zij die horen.’ Daarom hij, die de bedreigingen, de raadgevingen vermaningen, de uitnodigingen, de beloften of wat Ik ook u bevolen heb tot hen te zeggen met betrekking tot de zaligheid en het leven verwerpt, hij zal gewis zijn deel hebben in de menigvuldige oordelen die tegen dezulken zijn uitgesproken in Mijn heilig woord. Wederom, ‘Indien zij Mozes en de profeten niet horen’ enz. Alsof hij zeggen wilde, gij wilt dat ik een uit de doden tot hen zende, waarom zou dat nodig zijn? Zij weten Mijn wil reeds, Ik heb hen Mijn plan geopenbaard dat ik zal uitvoeren in het verlossen dergenen, die geloven en in het veroordelen dergenen, die niet geloven.

Hetgeen Ik gezegd heb zal geschieden, hetzij zij horen willen of niet. En wat betreft uwe begeerten, gij zoudt even goed van Mij kunnen verlangen, dat ik een nieuwen Bijbel maakte en zodoende Mijne woorden herriep, die Ik door den mond mijner profeten gesproken heb. Maar ik ben God en geen mens, en mijn Woord is onwankelbaar, onveranderlijk en zal zo vast staan als mijne plannen het kunnen maken, hemel en aarde zullen voorbijgaan, maar niet een tittel of jota van mijn Woord zal voorbijgaan. Mattheus 5:18. Al hadt gij tienduizend broederen en al was ieder van hen in het grootste gevaar zijne ziel te verliezen, zo, indien zij niet verzoend worden met hetgeen in de Schriften vervat en beschreven is, zo moeten zij toch, elk van hen, verloren gaan en voor eeuwig in de hel verdoemd worden, want de Schriften kunnen niet gebroken worden. Ik heb Mijne profeten niet zo onbedachtzaam gezonden om bij een andere beschouwing mijne woorden weer te herroepen. Neen, Ik ben het die in gerechtigheid spreekt. Jesaja 63:1-3, en in veel wijsheid en verstand. ‘Alzo zal mijn woord, dat uit mijnen mond

uitgaat, niet ledig tot Mij wederkeren, maar het zal doen hetgeen Mij behaagt, en het zal voorspoedig zijn in hetgeen, waartoe Ik het zende.' Jesaja 55:11.

Maar, gij veronderstelt dat wonderen en tekenen beter op hen zullen werken, en dit doet u zeggen, zendt een van de doden. Maar hierin vergist gij u, want Ik heb dit meer dan eens beproefd, door meer dan een, twee of drie mijner dienaren. Hoe vele tekenen heeft Mozes op mijn bevel gedaan in Egypte, bij de Rode Zee, en in de woestijn, toch waren die van dat geslacht daarom niet eerder bekeerd, want ten spijt van de mirakelen gingen zij voort in hun zonden en rebelleerden tegen Mij, en keerden in hun harten weer tot Egypte. Handelingen 7. Hoe vele wonderen heeft Samuel gedaan, en David, en Elia, en Eliza, en de profeten, en ten laatste Mijn eigen Zoon, die de doden opwekte, de duivelen uitwierp, de blindgeborenen ziende maakte, en de kreupelen en lammen gezond maakte! Toch hebben zij Hem gehaat, ja Hem gekruisigd. Ik heb Hem wederom uit de doden opgewekt, en Hij is verschenen aan Zijne discipelen, die geroepen, gekozen en getrouw zijn, en Hij gaf hen bevel en last om van de waarheid te getuigen in deze wereld, en om dezelve te bevestigen maakte Hij hen bekwaam om in verschillende talen te spreken en vele wonderen te doen, en toch werd een grote vervolging tegen hen ingesteld, zodat slechts weinigen hunner op hun bed stierven. En daarom, ofschoon gij denkt dat een wonder zoveel zal uitwerken in deze wereld, Ik zeg, neen. Want indien zij Mozes en de profeten niet horen, zo zullen zij ook, al ware het, dat er iemand uit de doden opstond, zich niet laten gezeggen.

Uit deze woorden leren wij dus de volgende waarheid, dat degenen, die Mozes en de profeten niet geloven maar integendeel verwerpen, dat dezulken een verhard volk zijn, die zich ook niet zouden laten gezeggen, al stond er een uit de doden op. Voor hen, die de Schrift niet willen geloven, bestaat slechts geringer hoop dat zij ooit zalig zullen worden, want dezulken, let er wel op, dezulken zouden ook niet te overtuigen zijn, al stond er een van de doden op. Deze waarheid wordt bevestigd door den Heere Jezus zelf. Indien gij Johannes 5 leest, waar de Heiland over zich zelf spreekt dat Hij de Christus is, dan brengt Hij vier of vijf getuigen er bij om te bevestigen wat Hij gezegd heeft.

1. Johannes den dooper.

2. De werken die zijn Vader Hem gegeven heeft, om die te doen.

3. Zijn Vader die uit den Hemel spreekt.

4. Het getuigenis der Schriften. Toen Hij, nadat dit alles gedaan was, zag dat zij Hem nog niet wilde geloven, toen schreef Hij dit toe aan de twee volgende zaken.

1. Omdat zij de eer der mensen zochten.

2. Omdat zij de geschriften der profeten, ja van Mozes zelfs niet geloofden. 'Want indien gij Mozes geloofd, ' zegt Hij, 'zo zoudt gij Mij geloven, want hij heeft van Mij geschreven. Maar zo gij zijne Schriften niet gelooft, hoe zult gij Mijne woorden geloven?'

Nu hij, die de Schriften en het getuigenis der profeten omtrent Jezus Christus veracht, hij moet noodwendig in groot gevaar verkeren zijne ziel te verliezen, indien hij in dezen toestand blijft, omdat degene, die het getuigenis veracht, ook datgene veracht, waarvan getuigenis gegeven wordt, al zegt hij ook honderdmaal het tegenovergestelde. Want gelijk de Heere Jezus hier de reden opnoemt, waarom de mensen Hem niet aannemen zo geeft de apostel op een andere plaats nog de reden met een nog hogere en machtigere verzwaring, 1 Johannes 5:10 zeggende: Die in den Zoon van God gelooft, heeft de getuigenis in zich zelve, die God niet gelooft, heeft Hem tot een leugenaar gemaakt, dewijl hij niet geloofd heeft de getuigenis, die God getuigd heeft van Zijnen Zoon.' De getuigenis, wat is dat? Wel de woorden die God in den mond van alle zijne heilige profeten gelegd heeft, van af het begin der wereld. Handelingen 3:18-20. Dat wil zeggen, God zond Zijnen heiligen Geest in de harten Zijner dienaren, de profeten en de apostelen, en door Zijnen Geest in hen gaf Hij getuigenis van de waarheid der zaligheid door Zijnen Zoon Jezus Christus, zowel voor als na de komst van dezen. En zo moet ook die plaats

verstaan worden waar wij lezen, 'Drie Zijn er die van Mij getuigen op de aarde, de Geest, het water, en het bloed.' Dat is, de Geest in de apostelen, die hem predikte aan de wereld, hetgeen duidelijk is, indien gij aandachtig leest 1 Thessalonicenzen 4:8.

De apostel, sprekende over Jezus Christus en over de gehoorzaamheid tot God door Hem, zegt aldus: 'zo dan, die dit verwerpt, die verwerpt geen mens maar God.' Maar gij zijt het, die spreekt, dit is waar, maar het is door en door middel van den Geest, 'Zo dan, die dit verwerpt, die verwerpt geen mens, maar God, die ook Zijnen Heiligen Geest in ons heeft gegeven.' Dit is daarom een krachtige bevestiging van deze waarheid, dat hij die het getuigenis van God verwerpt, dat Deze door Zijnen Geest in Zijne profeten en apostelen aan ons getuigd heeft, ook het getuigenis van den Geest verwerpt die hen dreef om deze dingen te spreken, en is dit zo, dan zou ik gaarne willen weten hoe iemand door Jezus kan behouden worden, die het getuigenis aangaande Jezus Christus veracht, ja het getuigenis van zijnen eigenen Geest omtrent zich zelve? Het is zo, de mensen kunnen voorgeven het getuigenis van den Geest te hebben, en door dit zelfbedrog de Schriften verachten, maar die geest die in hen woont en hen leert om zo te doen is niet beter dan de geest van den Satan, ofschoon hij zich bij den naam van den Geest van Christus noemt. 'Tot de wet en tot de getuigenis! zo zij niet spreken naar dit woord, het zal zijn, dat zij geen dageraad zullen hebben.

Wanneer de apostel Petrus spreekt over de heerlijke stem die van de hoogwaardige heerlijkheid tot hem gebracht wordt, zeggende van Christus: 'Deze is mijn geliefde Zoon, hoort Hem!' zegt hij aldus tot degenen aan wien hij schreef, 'Gij hebt ook een zekerder woord der profetie, ' of der profeten, want zo moogt gij het lezen, 'en gij doet wel dat gij daarop acht hebt.' Dat wil zeggen, of schoon wij u mededelen dat wij deze heerlijke getuigenis uit zijnen eigen mond ontvangen hebben, gijlieden hebt de profeten. Wij zeggen u dit, en gij behoeft aan de waarheid daarvan niet te twijfelen, maar indien gij daaraan zoudt twijfelen, zo moogt gij toch niet, gij moet niet, gij behoort niet aan de waarheid der Schriften te twijfelen. Onderzoekt daarom de Schriften, totdat de dag aanbreke en de morgenster in uwe harten opga. Dat is, totdat gij door dezelfde Geest, die de Schriften heeft ingegeven, de waarheid die in de Schriften vervat is, bevestigd vindt aan uwe eigene ziel-dat dit woord der profetie, of der profeten, de Schriften zijn. Leest verder, want zegt hij, 'Dit eerst wetende, dat gene profetie der Schrift is van eigene uitlegging, ' enz. 2 Petrus 1:20.

Tegenwerping. Maar, zult gij zeggen, waarvoor toch al deze drukte, en waarom zoveel tijd en moeite besteed om over datgene te spreken, hetwelk zeker reeds geloofd wordt? Dit is een zaak die allen toestemmen, dat zij geloven dat de Schriften Gods Woord zijn, het zekere woord der profetie, en daarom is het onnodig, dat gij uw tijd besteed om deze dingen te bewijzen, en de waarheid ervan, daar wij allen toestemmen en belijden dat de Schrift de waarheid is, zelfs voordat gij een woord er over gesproken hebt.

Antwoord. Wij kunnen niet te dikwijls van de waarheden Gods getuigenis geven, gij zoudt even goed kunnen zeggen.

1. Gij behoeft niet zo veel malen den gekruisten Christus te verkondigen, daar gij weet dat ieder Hem reeds voor de ware Messias houdt.

2. Ofschoon er velen zijn die beweren dat zij in de Schrift geloven, zo blijkt het toch wanneer zij goed onderzocht worden, dat zij hetzij met woorden of met hun mond of anders in hun gesprekken de heilige Schrift loochenen, verachten en verwerpen. Het is waar, er bestaat een oppervlakkige of historische toestemming in het hoofd. Ik zeg in het hoofd van velen, of van de meesten, bestaat een toestemming van de waarheid der Schrift. Maar beproeft hen, en gij zult slechts weinig geloof van de werking Gods in de harten der arme mensen vinden om de Schriften en de dingen daarin vervat te geloven. Vele mensen, ja de meesten geloven de Schriften even als zij een fabel, een verhaal, of een geschiedenis geloven, waarvan geen

zekerheid bestaat! Maar helaas! hoe weinigen zijn er die inderdaad en in waarheid geloven dat de Schriften het wezenlijke Woord van God zij!

Tegenwerping. Maar gij zult zeggen, dat schijnt mij toch zonderling toe.

Antwoord. En voor mij schijnt het zo waar te zijn en ik twijfel er volstrekt niet aan, dat er slechts weinigen, ja zeer weinigen zijn die werkdadiglijk, (want hierop zinspeel ik) de Schriften en de waarheden, daarin vervat, geloven.

Maar om dit te doen blijken, en dat wel met vrucht, indien God het wil, daarom zal ik nu uiteenzetten de onderscheidene werkingen die de Schriften hebben in de ziel van diegenen, die werkdadiglijk de dingen geloven, welke in de Schrift vervat zijn.

Ten eerste. Hij, die werkdadiglijk de Schriften gelooft, is in de eerste plaats gedood, gedood door het gezag der heilige Schriften, volkomen dood geslagen, in geestelijken zin, door de heilige Schriften, daar zij door de werking van den Heiligen Geest de ziel treffen. 'De letter slaat iemand dood. 2 Corintheërs 3:6. En hiervan was Paulus een getuige voordat hij kon zeggen, ik geloof alles wat de profeten gesproken hebben. Waar hij zegt 'zonder de wet, zo leefde ik eertijds.' Dat wil zeggen in mijnen natuurstaat, voordat de wet met kracht in mijn hart werkte, 'maar als het gebod gekomen is, zo is de zonde weer levend geworden, doch ik ben gestorven.' Romeinen 7:9. 'En het gebod, dat ten leven was, hetzelfde is mij ten dood bevonden. Want de zonde, oorzaak genomen hebbende door het gebod, heeft mij verleid, en door hetzelfde gedood.' vers 11. Nu datgene, hetwelk in 2 Corintheërs wordt genoemd 'de letter', wordt in Romeinen 7 'de wet' genoemd, welke door hare kracht en werking, daar zij door de Geest Gods gehanteerd wordt, in de eerste plaats doodt en verslaat al degenen, die bekwaam gemaakt worden om de Schriften te geloven. Ik dood, zegt God: dat wil zeggen, met mijne wet dring Ik in het hart, verwond het en doet het pijnlijk aan, door hen hun zonden tegen mijne wet te tonen. Deuteronomium 31:26. Handelingen 2:37. En hij die hieraan geen kennis heeft, is ook onwetend van de Schriften en gelooft niet werkdadiglijk in dezelve.

Maar gij zult zeggen, hoe slaat en doodt de wet de arme schepselen?

Antwoord. De letter of de wet doodt op deze wijze. Zij grijpt de ziel aan en ontdekt haar aan hare overtredingen tegen de wet, en toont haar ook, dat zij aan de rechtvaardigheid Gods niet volkomen kan voldoen, daarom is zij veroordeeld, Johannes 3:18. Let wel, 'hij die niet gelooft is alreeds veroordeeld. Namelijk door de wet, dat wil zeggen, de wet veroordeelt hem, ja heeft hem reeds veroordeeld wegens zijne zonden tegen haar, gelijk geschreven is, 'Vervloekt is een iegelijk, die niet blijft in al hetgeen geschreven is in het boek der wet, om dat te doen.' Galaten 3:10. Nu, alle mensen zijn in dezen toestand zodra zij geboren worden, dat wil zeggen, veroordeeld door de wet. Maar daar zij niet geloven in hun veroordeling door de wet, zo geloven zij ook niet wezenlijk en werkdadiglijk in de wet die hen veroordeelt. Er is geen mens die in waarheid verder in de wet of in het evangelie gelooft dan zij de macht en het gezag daarvan in hun harten gevoelen. 'Gij dwaalt, niet wetende de Schriften, noch de macht van God.' Nu, deze letter of wet moet niet in den ruimsten zin worden opgevat, maar beperkt blijven tot de tien geboden, wier eigenlijke werk het is de ziel te doden door haar hare zonden tegen de wet slechts aan te tonen, en haar daar volkomen dood te laten liggen, haar niet het minste leven, hulp of troost te geven, maar de ziel in een hulpeloozen en hopeloozen toestand te laten.

Het is waar de wet heeft alle mensen voor dood neergelegd, als zij in de wereld komen, maar alle mensen zien niet dat zij dood zijn, totdat zij die wet, die hen doodde, in hun ziel zien werken en bemerken dat de wet hun den laatsten slag heeft toegebracht. Even als een mens, die vast in slaap is in een huis, dat aan alle kanten in den brand staat, niet weet in welk gevaar hij verkeert, omdat hij slaapt, zo is het ook met de arme zielen die ingeslapen zijn in de zonde, ofschoon de vlammen der hel reeds om hen heen grijpen zo geloven zij toch niet dat de Heere hun straffen zal voor hun overtredingen, omdat zij vast zijn ingeslapen in de zonde. Nu gelijk

een mens, die wakker is in een brandend huis, zich verloren acht, zo ook zien zij die kennis krijgen aan hunnen verdorven natuurstaat, dat zij van nature reeds dood zijn door de wet.

Maar wanneer hebt gij dit eerste deel der Schrift in uwe ziel gevoeld, namelijk dat de wet u gedood heeft? Indien gij dit niet hebt gevoeld, dan gelooft gij ook niet dat dit deel der Schrift, waarin de wet vervat is, de waarheid Gods is. Nog thans al hebt gij reeds iets gevoeld van de dodende kracht der wet Gods in uw hart, zo is dit nog geen bewijs dat gij alles gelooft wat de Schrift zegt. Want het evangelie is er zowel als de wet, en daarom zal ik ook hierover spreken, namelijk of gij ook de kracht van het evangelie zowel als de kracht der wet gevoeld hebt.

Ten tweede. Indien gij de kracht van het evangelie gevoeld en er zodoende in geloofd hebt, dan is het zo in uwe ziel toegegaan.

1. Dan hebt gij door het Woord der waarheid of het evangelie bij het licht van den Geest van Christus leren inzien, dat gij van nature het ware geloof van den Zone Gods in uwe ziel miste. Want zegt Jezus, wanneer Hij, de Geest, gekomen is, zo zal Hij de mensen overtuigen, 'dat zij in Mij niet geloven. Johannes 16:9. Merkt het wel op, ofschoon gij iets van de kracht der wet, der letter, of der tien geboden gevoeld hebt, zo hebt Gij nochtans nog niets gesmaakt van, veel minder geloofd in enig deel van het evangelie, zolang gij niet hiertoe gebracht zijt, dat gij door den Geest in het evangelie hebt leren inzien dat gij van nature zonder geloof zijt. Want het evangelie en de wet zijn twee onderscheiden verbonden. En zij die onder de wet zijn kunnen door haar overtuigd worden en zo de wet of het eerste verbond geloven, en toch terzelfder tijd vreemdelingen zijn van de Verbonden der belofte, namelijk van het evangelie, en op deze wijze zonder hoop en zonder God in de wereld zijn. Efeziërs 2:12. Niet een belofte kan met zaligmakende kracht geloofd worden, totdat de ziel door het evangelie tot Jezus Christus bekeerd zij. Want al meent de mens ook nog zo sterk dat hij in het Woord of het evangelie van onze zaligheid gelooft, zo is het toch waar dat hij dit niet doet, tenzij het werk der genade in zijne ziel is aangevangen, dan eerst kan hij recht geloven in het evangelie.

2. Gelijk de wet hen doodt, die in haar geloven, zo ook geven de beloften van het evangelie degenen troost, die recht in hen geloof. Jezus Christus zegt: 'De woorden, die Ik tot U spreek zijn geest en leven.' Johannes 6:63. Als wilde Hij zeggen, de woorden, die vervat zijn in de wet of het verbond der werken, zij doden, zij doden degenen die onder hen zijn. Maar wat Mij aangaat: 'De woorden, die Ik tot u spreek, zij zijn geest en zij zijn leven.' Dat wil zeggen, dat een iegelijk die hen in den gelove aanneemt, bevinden zal, dat zij vol van kracht en werking zijn om de ziel te troosten te verkwikken en te doen herleven. Want gelijk Ik niet in de wereld ben gekomen om het leven der mensen te verderven zo ook hebben de woorden, die Ik spreek daartoe gene strekking voor een iegelijk, die in hen geloof. O hoe wordt Gods volk vertroost en verkwikt door de beloften! Deze belofte en die belofte, o hoe verkwikkend is dat voor de ziel! Hoe troostrijk voor degenen die er in geloven! Helaas! Er zijn vele zielen die menen, dat zij geloven, dat de Schriften Gods woord zijn, en toch hebben zij nog nooit iets van het leven en van de beloften gesmaakt, zij komen in uw hart om u te verkwikken, om u weer te doen herleven, om u op te doen staan van onder het vonnis des doods, dat door de wet over u is uitgesproken. En door het geloof, dat in uw ziel gewrocht is door de werking van den Heiligen Geest, wordt gij, hoewel gij eens gedood werd door de wet of de letter, levend gemaakt in den Heere Jezus Christus, die aan uwe ziel wordt voorgesteld in de beloften.

Ten derde. Geloof gij inderdaad en in waarheid dat de Schriften het Woord van God zijn? Dan zijn de dingen daarin vervat, inzonderheid de dingen van het evangelie, zeer dierbaar voor uwe ziel, zoals de geboorte van Christus, de dood, de wederopstanding, Zijn werk als Voorspraak en Zijn tweede komst. O hoe dierbaar en hoe heerlijk zijn deze dingen voor uwe ziel! Zozeer dat gij uitroept, dat met hen niets is te vergelijken! O! het is de geboorte, de dood, het bloed, de opstanding enz. van Christus, waarin gij u verheugt en waarnaar uwe begeerten zich uitstrekken! 'Dewelke gij niet gezien hebt en nochtans liefhebt, in dewelke gij nu, hoewel Hem

niet ziende, maar gelovende, u verheugt met een onuitsprekelijke en heerlijke vreugde.' 1 Corinthiërs 15:1-6 vergeleken met Filippiëzen 3:6-8. 1 Petrus 1:8.

Ten vierde. Geloofst gij dat de Schriften het Woord van God zijn? Dan staat gij verwonderd over dezelve, en hebt er veel eerbied voor. Zij zijn het Woord van God, de ware gezegden van God, zij zijn de raad Gods, zij zijn zijne beloften en zijne bedreigingen. Er zijn zielen die bij zich zelve denken dat zij zeker ernstig zouden zijn en het Woord zouden geloven, als God van den hemel met een hoorbare stem tot hen sprak. Maar waarlijk, tenzij gij veranderd en bekeerd zijt, zult gij de Schriften niet geloven al ware het dat God met een hoorbare stem van den hemel tot u sprak. Daar indien gij de Schriften gelooft, dan ziet gij dat zij de waarheid zijn alsof God ze uit den hemel door de wolken heen tot u sprak, vleit daarom u zelve nooit met de dwaze gedachte, dat gij het Woord van God wel zou geloven, als het zo en zo aan u geopenbaard werd. Ik zeg u, zegt Jezus Christus: 'Indien zij Mozes en de profeten niet horen, zo zullen zij ook, al ware het, dat er iemand uit de doden opstond, zich niet laten gezeggen.'

Ten vijfde. Geloofst gij dat de Schriften het Woord van God zijn? Dan, door het geloof in Christus, tracht gij uw handel en wandel te richten overeenkomstig de Schriften. En dit kunt gij doen al gelooft gij niet in alle Schriften. Mijne mening is, dat al gelooft gij in niets meer dan in de tien geboden, dat dan uw leven overeenkomstig die geboden een wettisch heilig leven kan zijn, en indien gij ook in het evangelie gelooft, dat dan uw leven in het geloof van den Heere Jezus Christus zal zijn, dat wil zeggen, gij zult òf leven in het zalige en heilige genot van hetgeen in de Schriften getuigd wordt aangaande de heerlijke dingen van den Heere Jezus Christus, òf anders zult gij er sterk naar verlangen. Want de Schriften hebben zulk een hemelse schoonheid in zich voor de zielen die er in geloven, dat zij steeds heerlijker en heerlijker worden hoe meer de ziel in hen onderzoekt, ja zij binden de ziel als met snoeren van liefde aan zich vast. 'Maar dit beken ik u, dat ik naar dien weg, welken zij sekte noemen, den God der vadersen also diene, gelovende alles, wat in de wet en in de profeten geschreven is, hebbende hoop op God, welken dezen ook zelve verwachten, dat er een opstanding der doden wezen zal, beide der rechtvaardigen en der onrechtvaardigen. En hierin oefen ik mij zelve, om altijd een ongerlijk geweten te hebben bij God en bij de mensen.' Handelingen 24:14-16.

Ten zesde. Indien hij, die gelooft, dat de Schriften Gods woord zijn, slechts vermoedt dat de een of andere plaats in de Schrift hem uitsluit of buiten sluit van een deel aan de beloften daarin vervat, o wat kan dit hem benauwen, hem smarten en hem in de engte brengen. Neen, hij is niet voldaan voor en al eer het tegenovergestelde aan zijne ziel is verzegeld, want hij weet dat de Schriften het Woord van God, en allen de waarheid zijn, en daarom indien hij gevoelt dat de een of andere uitdrukking hem uitsluit, dan weet hij ook dat niet alleen het Woord hem uitsluit van deze of gene belofte, maar ook God zelf, die het Woord gesproken heeft. En daarom kan hij niet, en wil hij niet gerust en tevreden zijn, totdat hij ziet dat er een overstemmen is tussen zijne ziel en het Woord. Want gij moet weten dat de beloften of de bedreigingen die in de Schrift zijn meer macht hebben om de ziel die in de Schriften gelooft te troosten of ter neer te slaan dan al de beloften of bedreigingen van alle mensen in de wereld. En dit was de oorzaak, waarom de martelaren van Jezus beide de beloften en de bedreigingen hunner tegenstanders zo verachten, wanneer dezen hen wilden overwinnen door hen grote dingen dezer wereld te beloven, of door hen te dreigen met hangen en branden. Handelingen 20:24. Niets kon hen overwinnen, en niets was bestand tegen hen, omdat zij waarlijk in de Schriften geloofden en in de zaken die daarin beschreven worden, zoals duidelijk te vinden is in Hebrëen 11 en in het Martelaarsboek.

Ten zevende. Hij die gelooft dat de Schriften het Woord van God zijn, hij gelooft ook dat de mens wederom geboren moet worden en ook een deelgenoot gemaakt moet worden van dat geloof, hetwelk het werk Gods is, overeenkomstig hetgeen hij gelezen heeft en gelooft, of anders zal en moet hij veroordeeld worden. En hij die dit recht gelooft zal niet gerust zijn,

overeenkomstig hetgeen geschreven, totdat hij de wedergeboorte deelachtig is en totdat hij door genade dat geloof vindt, dat door de werking van God in zijne ziel gewrocht wordt. Want dit is de oorzaak dat de mensen zich met een bedrieglijke hoop dat hun staat goed is, tevreden stellen, namelijk omdat zij de Schriften niet vertrouwen, want deden zij dit, dan zouden zij in hun eigen hart leren zien, en ernstig onderzoeken of dat geloof, die hoop en die genade, welken zij menen te bezitten werkelijk gewrocht zijn door den Geest en de kracht waarover in de Schriften gesproken wordt. Ik zeg dit van een waar zaligmakend geloof, zonder hetwelk al het andere niets waard is voor de zaligheid.

Ten eerste. Gij zegt dat gij de Schriften inderdaad en in waarheid gelooft, dan vraag ik u, hebt gij er kennis aan, dat gij ooit volkomen gedood zijt door de wet der werken, in de Schriften vervat-gedood door de wet of de letter, en hebt gij leren inzien dat gij tegen die wet gezondigd hebt en door haar in een hulpeloozen toestand zijt gelaten? Want het eigenlijke werk der wet is om de ziel te doden en haar in een reddeloozen toestand te laten. Want wanneer zij komt, geeft zij zelf niet enige troost aan de ziel, en zij wijst de ziel ook niet aan, waar troost te vinden is, daarom wordt zij genoemd 'de bediening der verdoemenis', in 2 Corintiërs 3:9 en in het 7de vers 'de bediening des doods.' Want al mogen de mensen kennis van Gods Woord hebben gelijk de kinderen zelf, zo mag toch van hun gezegd worden, zolang zij onbekeerd zijn: gij dwaalt, omdat gij de Schriften niet weet, noch de kracht Gods. Markus 12:24.

Ten tweede. Gij zegt dat gij gelooft dat de Schriften het Woord van God zijn. Ik zeg wederom, onderzoekt uzelf, of gij ooit uit den doodstaat zijt opgewekt door de kracht van den Geest van Christus, door middel van het tweede deel der Schrift, namelijk door de kracht en de macht van God in Zijnen Zoon Jezus Christus, door het verbond der beloften? Is dit zo, dan hebt gij zulk een levendmakenden kracht gevoeld in het Woord van Christus, dat gij uit dien doodstaat zijt opgetrokken, waarin gij vroeger waart. En dat gij, toen gij onder den schuldenlast der zonde, onder des vloek der wet en onder de macht van den duivel en het rechtvaardig oordeel Gods waart, bekwaam gemaakt zijt door de kracht van God in Christus Jezus, die aan u geopenbaard is door den Geest door en met het woord, om de zonden, den dood, de hel, den duivel en de wet en alle dingen die in vijandschap met u zijn, met stoutheid en troost onder de ogen te zien, door het bloed, de dood, de gerechtigheid, de opstanding en de voorspraak van Christus, waarvan in de Schriften melding wordt gemaakt. En,

Ten derde. O! hoe heerlijk zijn uit dien hoofde de Schriften voor uwe ziel! Welk een kracht ziet gij dan in zulk een belofte of in zulk een uitnodiging! Dan zijn die beloften zo ruim, als of zij te kennen geven, Christus zal u geenszins uitwerpen! Mijne karmozijnen zonden zullen wit worden als sneeuw! Ik verzeker u, vrienden, dat er beloften zijn, waarmee de Heere mij geholpen heeft om houvast aan Jezus Christus te krijgen, die ik niet uit den bijbel zou willen hebben voor al het goud en zilver dat tussen Londen en Liverpool tot aan de sterren toe op elkaar gestapeld kan worden, omdat het Christus Jezus behaagt heeft mijne ziel door de werking van zijnen Geest met deze woorden te verkwikken en te troosten. Wanneer de wet mij veroordeelde, de duivel mij kwelde, het helse vuur in mijn geweten ontbrandde en mijne zonden met mijne schuld mij vaneen scheurde, dan werd Christus zo zoet aan mijne arme ziel geopenbaard door de beloften dat allen op de vlucht moesten, en moesten aflaten mijne ziel te beschuldigen. Wanneer de wereld fronst, wanneer de vijand woedt en dreigt om mij te doden, dan overtreffen de dierbare beloften alle mijne verdrukkingen, en zij vertroosten de ziel in alle tegenspoeden. Dit is de uitwerking van het waar zaligmakend geloof in de Schriften, want zij die dit doen hebben bij en door de Schriften groten troost en ook een grond der hoop, daar zij geloven dat die dingen, waarvan in de Schrift gesproken wordt, hun eigendom zijn. Romeinen 15:4.

Ten vierde. Onderzoekt u zelve, schrikt gij er voor wanneer gij tegen God zondigt, omdat Hij in de Schrift gezegd heeft dat gij afstand moet doen van uwe ongerechtigheid? Benaarstigt gij u

zelve om uwe roeping en uwe verkiezing vast te maken, omdat God het in Zijn Woord bevolen heeft? Onderzoekt gij en beproeft gij uzelve of gij in het geloof zijt of niet, omdat de Schrift ons het bevel heeft gegeven zulks te doen? Of volgt gij, niettegenstaande al hetgeen gij in de Schriften leest, de wereld en verlustigt gij u in de zonde, en laat na tot Christus te komen, steeds voortgaande met kwalijk te spreken van de gelovigen en Gods geboden en inzettingen te verachten? Weet dan, dat dit alzo is, omdat gij nog niet in waarheid in de Schriften geloofd. Want indien een mens waarlijk, versta wel het woord waarlijk, ik bedoel indien een mens met zaligmakende kracht gelooft in de Schriften, dan is hij met vrees bezielde voor het kwade, dan let hij op zijne gangen, dan tracht hij te volgen hetgeen goed is, dat God in de Schriften bevolen heeft, nochtans niet uit een wettisch beginsel, dat wil zeggen niet om door het goede te doen het leven te erlangen, maar wetende dat de verlossing alrede voor hem is teweeg gebracht door het bloed van den mens Jezus Christus aan het kruis omdat hij in de Schriften gelooft, daarom, let wel, daarom tracht hij er na, een Gode welbehaaglijk leven te leiden, omdat de liefde van Christus welke hij in zijne ziel gevoelt door de werking van den Geest, overeenkomstig de Schriften, hem daartoe dringt. 2 Corintiërs 5:14.

Ten vijfde. Onderzoekt u zelve, of gij er naar staat die dingen deelachtig te worden, waaraan Gods volk gekend wordt. Of gij het geloof bezit, het rechte geloof, het zaligmakend geloof, het geloof dat door God in de ziel wordt gewrocht. Onderzoekt u zelve of er in uwe ziel is een wassen in de genade, zoals in de liefde, in ijver, in zelfverloochening, en of er een zoeken bestaat om de opstanding uit den dode deelachtig te worden? Dat wil zeggen, u zelve niet tevreden te stellen, totdat gij uit dit lichaam des doods verlost zijt en overgebracht zijt in de heerlijkheid, waarin de gelovigen zullen zijn na den opstandingsdag. En benaarstigt u terzelfder tijd en maakt van elke gelegenheid gebruik om zo dicht mogelijk aan het doel te zijn, ofschoon gij het niet volkomen kunt bereiken. Toch streeft gij er naar, toch zoekt gij er naar, toch loopt gij er heen en loopt voort op uwen loopbaan, gij vermijdt alles wat u hinderen kan, en maakt van alles gebruik dat uwen weg bespoedigen kan, wetende dat dat uw eeuwig deel moet zijn, en daarom uit liefde en begeerte daartoe verlangt gij er naar, daar het het voorwerp is dat uwe ziel het meest behaagt.

Of hoe is het met uwe ziel gesteld? Zijt gij iemand die geen acht op deze dingen hebt? houdt gij uwe gedachten liever bezig met de dingen hier beneden, die dingen volgende die geen reuk van hemelse heerlijkheid in zich hebben? Indien dit zo is, dan moogt gij toe zien, dan zijt gij een ongelovige, ligt onder den toorn van God, en zult gewis in dezelfde plaats der pijniging vallen, waarin uwe metgezellen vóór u ingevallen zijn, tot smart uwer eigene ziel en tot uw eeuwig verderf.

Overlegt deze dingen in uw hart en bekeert u dan uwen bozen weg eer het te laat is. O! Bedenk u toch wel, overweeg de zaak toch ernstig, want denkt er aan dat de hel heet is. God heeft Zijne hand opgeheven, de wet staat gereed om tegen uwe ziel op te trekken! De oordeelsdag komt, de graven zijn gereed om open te vliegen, de bazuin blaast welhaast, het vonnis wordt spoedig geveld, en dan kunnen gij en ik de tijd niet weer terugroepen!

TOEPASSING.

Maar wederom, ziende dat zij zo zeker, zo gewis, zo onherroepelijk en zo vast zijn, en ziende dat het zaligmakend geloof in de daarin beschreven zaken, de ziel is te hervormen en haar over te brengen in de dingen Gods, en haar te doen instemmen met de dingen daarin vervat, beide met betrekking tot het punt der rechtvaardigmaking als tot het wandelen overeenkomstig de geboden, vermaningen en onderwijzingen, dat zal ons leren hoe te oordelen over diegenen, die zich zelven overgeven aan, en wandelen naar, het goeddunken huns harten, en de Schriften verachten en verwerpen.

Ten eerste. Dit zal ons doen zien dat al uwe dronkaards, leugenaars, dieven, achterklappers, lasteraars, enz., niet het geloof in deze dingen in hun harten hebben, omdat zij zich verlustigen in hetgeen de Schriften verbieden. En indien zij in dezen toestand blijven en sterven, kunnen wij zonder vrees besluiten dat de volgende woorden der heilige Schrift op hun van toepassing zijn en gewis aan hen zullen vervuld worden: 'die niet zal geloofd hebben, zal verdoemd worden. Markus 16:16. 'De onrechtvaardigen zullen het koninkrijk Gods niet beërven.' 1 Corinthiërs 6:9,10. 'Maar den vreesachtigen, en ongelovigen, en gruwelijken, en doodslagers, en hoereerders, en tovenaars en afgodendienaars en al den leugenaars, is hun deel in den poel, die daar brandt van vuur en sulfer.' Openbaring 21:8. 'Gaaf weg van mij, gij vervloekten! in het eeuwige vuur, het welk den duivel en zijnen engelen bereid is.' Mattheus 25:41. Gaaf weg van mij, want ik wil u niet verlossen. Gaaf weg van mij, want mijn bloed zal u niet wassen. Gaaf weg van mij, want gij zult niet een voet in het koninkrijk der hemelen zetten.

'Gaaf weg van mij, gij vervloekten!' Gij zijt vervloekt door God, vervloekt door Zijne wet, vervloekt door mij, vervloekt door de gelovigen, en vervloekt door de engelen, gans en al vervloekt, daarom gaaf weg van mij, en waarheen? In het eeuwige vuur, dat niet uitgeblust zal worden.' Vuur dat eeuwiglijk branden zal. En moeten wij geheel alleen zijn? Neen, gij zult gezelschap hebben, overvloed van gezelschap. Namelijk, al de woedende, brullende duivelen en een ontelbare menigte verdoemde zondaren, mannen, vrouwen en kinderen. En indien de Schriften waar zijn, hetgeen eens wonderlijk blijken zal het geval te zijn, dan zal en moet dit uw deel zijn, indien gij leeft en sterft in dezen staat, en van allen die voortgaan met te zondigen tegen de waarheid der Schriften. Zoals,

Ten eerste. Is het uw lust om tegen de geboden te zondigen? Dan zijt gij verloren.

Ten tweede. Gaaf gij voort met de raadgevingen, die in de Schriften vervat zijn, te bespotten en te verachten? Dan zijt gij verloren.

Ten derde. Verwaarloost gij telkens de gelegenheid om tot Christus te komen en gebruikt uitvluchten en drogredenen om uwe ziel te paaien? Dan zijt gij verloren. Vergelijk Lukas 14:17,18 met vers 24 en Hebrëen 2:3. 'Hoe zullen wij ontvlieden, indien wij op zo grote zaligheid geen acht nemen?' Hoe zullen wij ontvlieden, dat wil zeggen, er is geen weg van ontkoming.

1. Omdat God gezegd heeft, dat wij niet zullen. Hebrëen 12:25. 'Want indien deze niet zijn ontvloden, die degenen (Mozes) verwierpen, welke op aarde Goddelijke antwoorden gaf, veel meer zullen wij niet ontvlieden, zo wij ons van Dien afkeren, die van de hemelen is.'

2. Omdat Hij niet alleen gezegd heeft zij zullen niet, maar het ook met een eed verzegeld heeft, zeggende: 'Zo heb Ik dan gezworen in mijnen toorn: Indien zij in mijne rust zullen ingaan!' Hebrëen 3:11. En welken heeft Hij gezworen, dat zij in Zijne rust niet zouden ingaan? Antwoord. 'Degenen, die ongehoorzaam geweest waren. En wij zien, dat zij niet kunnen ingaan, van wege hun ongelooft.' Vers 18,19.

Ten tweede. Dit zal ons onderwijzen wat wij mogen en kunnen besluiten van dezulken, die, hoewel zij hun dwaasheid niet openbaar maken in openbare en grove zonden tegen de wet, toch meer luisteren naar het goeddunken huns harten, ofschoon de Schriften hen dit niet

bevelen of hen daartoe aansporen, ja, hoewel de Schriften hen juist het tegenovergestelde bevelen en aanraden. Tot de wet en tot de getuigenis is! Zo zij niet spreken naar dit woord, het zal zijn dat zij geen dageraad zullen hebben.' Jesaja 8:20. Ik zeg, zulke mensen verkeren in een even slechten toestand als degenen die in het openbaar ongehoorzaam zijn aan Gods geopenbaarden wil in Zijn Woord, de een overtreedt de geboden Gods in 't openbaar, de andere in het verborgen. Beiden zijn schuldig, de schuld des eersten valt duidelijk in 't oog, hij zondigt in 't openbaar. Maar ook de schuld des laatsten is niet te vergoelijken, daar hij met 't een oor luistert naar Gods Woord en geboden en met het andere naar de bewegingen van zijn eigen verdorven hart, hij schijnt Gods Woord lief te hebben, maar in het verborgen veracht en verwerpt hij het. In schijn heeft hij Jezus lief, maar in de werkelijkheid acht hij het bloed van Christus onrein.

Nog een enkel woord tot besluit.

Ten eerste. Wacht u, dat gij u zelve niet tevreden stelt met een blote kennis van het Woord in uwe hoofden, waarmee gij het een heel eind brengen kunt, zelfs zo ver dat gij voor de waarheid kunt strijden, het evangelie kunt prediken, de tegenstanders tot zwijgen kunt brengen, en toch ten laatste nog zult gevonden worden aan de linkerhand van Christus in den oordeelsdag, nademaal gij uzelve tevreden gesteld hebt met een blote kennis of historische kennis der Schriften.

Ten tweede. Wacht u, dat gij de gehele Schrift aanneemt, opdat gij niet het een gedeelte omhelst en het andere veracht en verwerpt, zoals op deze wijze: Door de wet aan te nemen en het evangelie te verachten, of met te denken dat gij behouden moet worden door uwe goede daden en werken, want dit is alles hetzelfde, alsof gij Christus van u wegstoot. Of anders door zó het evangelie aan te nemen, alsof gij daardoor vrij waart van alle gehoorzaamheid aan de tien geboden en aan de gelijkvormigheid aan de wet in uw leven en uwen omgang, want indien gij dit doet, zo maakt gij niet uwe verkiezingen roeping vast maar wel uwe eeuwige verdoemenis.

Ten derde. Wacht u, dat gij de dingen in de Schriften vervat, geen verkeerde namen geeft, door bijv. de wet Christus en Christus de wet te noemen, want sommigen die dit gedaan hebben, hebben de waarheden van het evangelie zo verduisterd voor zich zelve, dat zij in korten tijd tegenstanders werden en zo in hun ziel woonplaats maakten voor den duivel en daardoor zelf een plaats in de hel kregen, om daar met ziel en lichaam tot in alle eeuwigheid gepijnigd te worden.

Leert daarom tegen dit gevaar onderscheid maken, bij het lezen der getuigenis der Schriften, tussen de wet en het evangelie, en hen duidelijk gescheiden houden met betrekking tot de zaligheid uwer ziel.

1. En opdat gij dit zult kunnen doen, smeekt in de eerste plaats van God dat Hij u licht schenke om de mening van het evangelie te verstaan en dat Hij het aan uw hart heilige met geest en leven door het geloof. Hetgeen dit is, dat God u tone, dat gelijk gij als mens tegen God gezondigd hebt, zo Christus, als Godmens u heeft weder gekocht, en u met zijn dierbaar bloed heeft vrijgemaakt van de slavernij, waarin gij door uwe zonden gevallen waart. En dat niet op voorwaarde dat gij zo en zo zult doen, dan dit en dan dat goede werk, maar dat gij, eerst gerechtvaardigd zijnde om niet uit genade door het bloed van Christus, alzo ook uwe kracht zoudt ontvangen van Hem, die u gekocht heeft, om te wandelen in alle goede werk. Daartoe bekwaam gemaakt zijnde door de kracht van Zijnen Geest welke aan uwe ziel geopenbaard heeft, dat gij reeds verlost zijt van den toekomenden toorn, door de gehoorzaamheid, niet van u, maar van enen anderen, namelijk, van Jezus Christus.

2. Indien dan de wet tot u zegt in uw geweten dat gij dit en dat goede werk der wet moet doen, als gij ooit zalig wilt worden, antwoord dan rondweg, dat gij wat u aangaat besloten hebt om niet meer te werken voor het leven maar te geloven, te geloven in de kracht van het bloed

van Christus Jezus, dat aan het kruis voor de zonden vergoten is. En dat gij nochtans Hem die u om niet door zijne genade verlost heeft wilt dienen in heiligheid en oprechtheid al de dagen uws levens, doch niet in wettischen zin of naar het verbond der werken, maar zegt, mijne gehoorzaamheid moet vrij zijn uit liefde tot mijnen Heere Jezus.

Laat deze leer niet alleen in uw hoofd zijn, opdat gij niet een rechtvaardig oordeel over uwe ziel haalt door te belijden dat gij door het bloed van Christus van uwe zonden verlost zijt, terwijl gij nog een slaaf der onreine zonden blijft. Want indien gij niet het zaligmakende werk des geloofs en der genade van het evangelie in uwe harten hebt, zo zult gij òf voortgaan in wettische heiligheid, naar den geest der wet, òf met een blote kennis van het evangelie zult gij, door den duivel beneveld in uw verstand, de genade Gods misbruiken, en hierdoor uw oordeel tweemaal zwaarder maken, daarin dat gij niet tevreden kondt zijn voor uwe zonden tegen de wet verdoemd te worden, maar ook het verderf uwer ziel zeker hebt gemaakt door het evangelie te versmaden, en de genade hebt misbruikt om uwe zonden groter te maken.

Maar om zeker te zijn dat gij op deze klippen niet verzeilt, daarvoor moet gij toezien, dat uw geloof zulk een geloof zij, waarvan in de Schriften gesproken wordt. Gij moet niet rusten totdat gij dat geloof deelachtig zijt, dat door de machtige hand Gods in de ziel gewerkt wordt, dat Christus in en aan u openbaart als u geheel en al van de zonden verlost te hebben door zijn dierbaar bloed. Welk geloof zo in uw hart zal werken, dat gij eerst de wet zult leren kennen en ten tweede het evangelie, waarin gij u zult verlustigen. Dan zult gij u zelve leren overgeven met ziel en lichaam aan Jezus Christus om door Hem geregeerd en bestuurd te worden tot roem van Hem, en tot troost van u zelve, door het geloof in diezelfde Heere en Heiland, Jezus Christus, den Zaligmaker van arme zondaren.